

Årsmöte 2011

Motioner

E-G

E	Internationellt
F	Kommunala frågor
G	Organisation/Ideologi

E01 För fred i Israel-Palestina och en gemensam sekulär stat	5
Utlåtande över motion E01 Fred i Israel-Palestina.....	7
E02 Skrota kärnvapnen! Inrätta en internationell konvention som förbjuder dess existens.....	8
Utlåtande över motion E02 Förbjud kärnvapen	9
E03 Asyl- och Flyktingpolitik.....	10
Utlåtande över motion E03 Asyl- och Flyktingpolitik	12
E04 Biståndspolitik	13
Utlåtande över motion E04 Biståndspolitik.....	14
E05 Folkrådet	15
Utlåtande över motion E05 Folkrådet.....	17
E06 Vilket parti är socialdemokratiskt?	18
Utlåtande över motion E06 Vilket parti är socialdemokratiskt?	19
F01 En barnomsorg för alla	20
Utlåtande över motion F01 En barnomsorg för alla	21
F02 Att göra Stockholm trevligare.....	22
Utlåtande över motion F02 Att göra Stockholm trevligare	23
F03 Upplevd eller verklig otrygghet i förorten	24
Utlåtande över motion F03 Upplevd eller verklig otrygghet i förorten.....	25
F04 Obligatoriskt krav på tillgänglighet för rörelsehindrade till offentliga lokaler.....	26
Utlåtande över motion F04 Obligatoriskt krav på tillgänglighet för rörelsehindrade till offentliga lokaler.....	27
F05 Motion om Kommunal solidaritetsskatt	28
Utlåtande över motion F05 Om kommunal solidaritetsskatt.....	29
F06 Motion angående äldreomsorgen i Stockholm	30
Utlåtande över motion F06 Äldreomsorgen i Stockholm.....	31
F07 Kommunalt övertagande av köpcentrum.....	32
Utlåtande över motion F07 Kommunalt övertagande av köpcentrum.....	33
G01 En uppdaterad nomineringsprocess för Stockholms arbetarekommun.....	34
G02 Att välja eller väljas! En demokratisk utvecklingspotential inom det Socialdemokratiska partiet.....	35
Utlåtande över motion G01 En uppdaterad nomineringsprocess för Stockholms arbetarekommun och G02 Att välja eller väljas! En demokratisk utvecklingspotential inom det Socialdemokratiska partiet	36
G03 Motion angående ändring av rösträttsordning vid representantskap	37
G04 Styrelsens rösträtt vid representantskapsmötena och arbetarekommunens årsmöte	38
G05 Avskaffa styrelsens rösträtt.....	39
Utlåtande över motion G03 Motion angående ändring av rösträttsordning vid representantskap, G04 Styrelsens rösträtt vid representantskapsmötena och arbetarekommunens årsmöte och G05 Avskaffa styrelsens rösträtt.....	40

G06 En kommunsekreterare vars mandat kan omprövas	41
G07 Motion till Stockholms Arbetarekommuns årsmöte angående tidsbegränsat mandat för kommunsekreteraren	42
Utlåtande över motionerna G06 En kommunsekreterare vars mandat kan omprövas och G07 Angående tidsbegränsat mandat för kommunsekreteraren	43
G08 Motion ang majoritetsval i enpersonsvalkretsar	44
Utlåtande över motion G08 Majoritetsval i enpersonsvalkretsar	47
G09 Ändrade rutiner för kongressombudsval	48
Utlåtande över motion G09 Ändrade rutiner för kongressombudsval.....	49
G10 Tydligare partibeteckning på valsedlar	50
G11 Förtydligande av partinamn genom tillägg av symboler på valsedlar vid allmänna val	51
Utlåtande över motionerna G10 Tydligare partibeteckning på valsedlar och G11 Förtydligande av partinamn genom tillägg av symboler på valsedlar vid allmänna val.....	51
G12 Gör Kungsholmen och Bromma, krets 2 till försöksvalkrets för val på Internet till valen år 2014.	52
Utlåtande över motion G12 Gör Kungsholmen och Bromma, krets 2 till försöksvalkrets för val på Internet till valen år 2014.....	53
G13 Bättre ekonomi – bättre resursutnyttjande	54
Utlåtande över motion G13 Bättre ekonomi – bättre resursutnyttjande.....	55
G14 Valprocedur för stadsdelsnämnden	56
Utlåtande över motion G14 Valprocedur för stadsdelsnämnden.....	57
G15 Lokala kandidater på affischer	58
Utlåtande över motion G15 Lokala kandidater på affischer	58
G16 Motion angående insyn i AKs arbete.	59
Utlåtande över motion G16 Insyn i arbetarekommunens arbete	60
G17 Motion om att locka tillbaka väljargrupper	61
Utlåtande över motion G17 Om att locka tillbaka väljargrupper	61
G18 Vem är egentligen arbetare och vad är ett ”riktigt” arbete?	62
Utlåtande över motion G18 Vem är egentligen arbetare och vad är ett ”riktigt” arbete?.....	64
G19 Om, mer aktivitet i Stockholms Arbetarekommuns representantskap	65
Utlåtande över motion G19 Mer aktivitet i Stockholms Arbetarekommuns representantskap.....	66
G20 Omdefiniera valfrihetsbegreppet och gör det till vårt	67
Utlåtande över motion G20 Omdefiniera valfrihetsbegreppet och gör det till vårt	68
G21 Motioner angående antalet ombud till Arbetarekommunens representantskap	69
Utlåtande över motion G21 Antal ombud till Arbetarekommunens representantskap	69
G22 Öppna upp representantskapet	70
Utlåtande över motion G22 Öppna upp representantskapet.....	70
G23 Förändra repskapets arbetsformer	71
Utlåtande över motion G23 Förändra repskapets arbetsformer.....	71

G24 Mångfald i Stockholm arbetarekommuns valberednings arbete	72
Utlåtande över motion G24 Mångfald i valberedningens arbete.....	73
G25 Stärk den interna demokratin	74
Utlåtande över motion G25 Stärk den interna demokratin.....	75
G26 Motion om ersättares närvaro i statliga nämnder.....	76
Utlåtande över motion G26 Ersättares närvaro i statliga nämnder.....	76
G27 Begränsa mandatperioderna per uppdrag till högst tre	77
G28 Begränsning av mandattiden för förtroendeuppdrag i kommunala styrelser och nämnder	78
Utlåtande över motion G27 Begränsa mandatperioderna och G28 Begränsade mandattider	79
G29 Regler för förtroendevalda	81
Utlåtande över motion G29 Regler för förtroendevalda.....	82
G30 Motion om SSU-medlemmars ställning i AK	83
Utlåtande över motion G30 Om SSU-medlemmars ställning i AK.....	84
G31 Motion om styrelsens avgång vid varje årsmöte	85
Utlåtande över motion G31 Styrelsens avgång vid varje årsmöte	85
G32 Motion ang. publicering och utgivning av berömda tal och debatter.....	86
Utlåtande över motion G32 Motion ang. publicering och utgivning av berömda tal och debatter	86
G33 Förslag till facklig-politisk orienteringsutbildning.....	87
Utlåtande över motion G33 Förslag till facklig-politisk orienteringsutbildning.....	88
G34 Ideologiska funderingar och politisk handling	89
Utlåtande över motion G34 Ideologiska funderingar och politisk handling.....	91
G35 Motion om medlemsval av partiordförande	92
Utlåtande över motion G35 Medlemsval av partiordförande	93
G36 Motion om Nepal - Demokrati	94
Utlåtande över motion G36 Nepal och demokrati.....	94

E01 För fred i Israel-Palestina och en gemensam sekulär stat

Vi kräver att frågan om fred i Israel och Palestina lyfts till högsta nivå i det internationella samfundet och att kommande fredsförhandlingar där även EU ingår tar hänsyn till det nya läget med flera politiska partier både bland israeler och palestinier och behovet av en gemensam sekulär stat.

Bakgrund

Israel-Palestinakonflikten har tyvärr kommit i bakgrunden, trots den israeliska arméns folkrättsvidriga och våldsamma attack på frihetsflottiljen Ship to Gaza och massakern på skyddslösa fredsvänner i slutet av maj 2010.

Vårt parti har uttryckt sin upprördhet över Israels omänskliga blockad och oresonligt fientliga isolering av Gaza. Nu krävs en tydlig uppföljning med hänsyn till analys av nya förhållanden.

Situationen i Israel/Palestina är ohållbar för både israeler och palestinier. Fredsförhandlingarna har sedan många år gått i stå. Världssamfundets krav på en hållbar två-statslösning där palestinier och israeler har rätt till sin egen säkerhet i två nationer med erkända gränser ser inte ut att förverkligas under överskådlig tid.

Det som står i vägen för en hållbar lösning finns på båda sidor i konflikten. De palestinska territorierna styrs av politiska partier med djupgående korruptionsproblem och/eller religiös fundamentalism som bas. Regimen i Israel blir allt mer nationalistisk och ovillig till att ens erkänna palestiniernas existensberättigande ens inom de ockuperade områdena.

Vi menar att det med nuvarande situation måste vara tid för att diskutera lösningen på den israelisk-palestinska konflikten utifrån ett nytt perspektiv. Utgångspunkten för en politisk lösning måste vara alla människors lika värde och respekten för frihet och demokrati. Det är dags att åter våga dryfta en enstatslösning som alternativ.

Tvåstatslösningens problem är att bosättningspolitiken och det långvariga isolerandet av Gaza i princip omöjliggjort möjligheten till etablerandet av en fungerande palestinsk stat. Om Israel istället tar sitt folkrättsliga ansvar för de ockuperade områdena och ger befolkningen där inflytande och bestämmanderätt i en ny sekulär statsbildning inkluderande samtliga territorier som idag befinner sig under Israelisk överhöghet så öppnas ett nytt politiskt landskap. Moderata palestinier kan då finna politiska allianser med ett israeliskt politiskt mittfält.

Ett möte i Växjö i juni för svenska kyrkans internationella ombud och en rad inbjudna gäster från olika kyrkor i världen krävde att blockaden av Gaza skulle lyftas omedelbart och att associationsavtalet för handeln mellan EU och Israel skulle frysas till dess att blockaden av Gaza var hävd.

Trots hård internationell kritik fortsätter Israel med sin handelsblockad mot det " Hamas-styrda " Gaza till sjöss och lands. För att möta kritiken har Israels regering medgivit endast några undantag.

EU har ett handelsavtal med Israel som gör det fortfarande fritt för europeiska länder att importera t.ex. frukt och grönsaker från Israel. I själva verket **kommer varorna** från ockuperade områden på Västbanken och i Gaza, alltså palestinska områden.

Den 25 september löpte Israels partiella byggstopp på Västbanken ut. Under hösten har det sett mörkt ut för att förlänga detta avtal, då USA:s stöd för palestiniernas mänskliga rättigheter och önskemål om fri handel med egna varor, vägdes mot president Obamas önskan att tysta ner problemen i Israel-Palestinakonflikten för att demokraterna skulle kunna vinna kongressvalet. Det är nu dags att ta frågan vidare och kräva förhandlingar för en fredlig stat som tar hänsyn till alla invånare i området Israel-Palestina.

Vi kristna socialdemokrater vill visa vår solidaritet med det palestinska folket i Gaza och på Västbanken i ett vidare perspektiv med en gemensam lösning för hela Israel-Palestina

genom att

-stödja partiets krav att hemkalla Sveriges militärattaché i Israel

-verka för att EU:s handelsavtal suspenderas

- stödja "Ship to Gaza"-samarbetet mellan judar, kristna och muslimer för rättvisa och försoning i Israel och Palestina

-kräva borttagande av israeliska matvaror i våra livsmedelsbutiker

-ställa krav på förhandlarna att förbereda en övergång på sikt till en "enstatslösning" med gemensam sekulär och demokratisk stat med mänskliga rättigheter för alla medborgare i Israel-Palestina

2010-11-30

Brommagruppen av Broderskap

Motionen har behandlats av Bromma kristna socialdemokrater i telefonsamtal och epost till samtliga medlemmar. Beslut att anta motionen togs av styrelsen i möte 30 november 2010.

Utlåtande över motion E01 Fred i Israel-Palestina

Arbetarekommunens styrelse instämmer i att den numer än 60 år gamla konflikten Israel – Palestina ska föras upp till högsta nivå för att kunna lösas. I motionen talas om det nya läget. Just nu ändras situationen drastiskt i Israels – Palestinas närhet genom förändringarna i Tunisien och Egypten. Vidare kan läget snabbt ändras i flera närbelägna länder.

Världsfreden, liksom läget i Mellan Östern, skulle drastiskt ändras till det bättre om en långsiktig lösning på Israel - Palestina konflikten kom till stånd.

Det tål att upprepas att Israel är den starkare parten och ett större ansvar faller på den som har störst makt. Det krävs respekt för det palestinska folkets mänskliga rättigheter och vilja, likaväl som det israeliska folkets mänskliga rättigheter. Övervåld har använts mot invånarna i Gaza, en mur har byggts som kraftfullt försvårar möjligheterna för palestinier att försörja sig och den alltjämt pågående bosättningspolitiken på ockuperad mark bör fördömas. Självklart är sekulära statsbildningar att föredra.

Arbetarekommunens styrelse är tveksam till metoden att bojkotta varor och tjänster. En rad historiska exempel visar att bojkotterna sällan drabbar de avsedda utan snarare försvårar situationen och får oavsedda konsekvenser. Däremot finns alltid möjligheten för EU att suspendera handelsavtalet med Israel. Om det leder till avsedda politiska konsekvenser.

Arbetarkommunens styrelse inser inte varför det långsiktiga arbetet för en tvåstatslösning ska överges till förmån för en annan strategi. Istället bör arbetet intensifieras för en återgång till 1967 års gränser och en lösning där Jerusalem respekteras som huvudstad för både Israel och Palestina.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla att-sats 1 och 3

att avslå att-sats 2, 4 och 5

BESLUT.....

E02 Skrota kärnvapnen! Inrätta en internationell konvention som förbjuder dess existens.

För drygt 65 år sedan, i andra världskrigets slutskede, utfärdade USA:s dåvarande president Harry S. Truman en order om kärnvapenangrepp mot Japan. Innebörden av Trumans beslut var en kollektiv dödsdom för befolkningen i två städer. Den första atombomben fälldes över den japanska staden Hiroshima klockan 8.15 den 6 augusti 1945. Mer än 100 000 människoliv släcktes omedelbart, och de radioaktiva partiklar som spreds har skördat tiotusentals liv i flera generationer sedan dess. Två dagar efter katastrofen i Hiroshima detonerade den andra amerikanska kärnvapenladdningen över Nagasaki och orsakade ytterligare 70 000 människors död och lade staden i ruiner. Vi måste påminna oss om dessa tragedier. De kan, så länge kärnvapnen existerar, återupprepas.

Sedan andra världskrigets slutskede har kärnvapnen utgjort ett växande hot mot mänskligheten. Ett hot som befästs av årtionden av kapprustning under kalla kriget, och som eskalerat även efter terrorbalansens tid. Fler stater har skaffat sig kärnvapen sedan dess och ytterligare stater gör ansatser till att förse sig med sådana. De ursprungliga kärnvapenstaterna – USA, Sovjetunionen (i dag Ryssland), Frankrike, Storbritannien och Kina – har på senare tid fått sällskap av nya: Israel, Indien, Pakistan och Nordkorea. Att militärmakter besitter vapen som kan användas för massiva påtryckningar, i form av hot om total förintelse, utgör ett kraftfullt hinder för att vi i framtiden ska kunna bygga en fredlig global samverkan. Ingen kan vinna ett kärnvapenkrig. Det enda resultatet av ett sådant vore ömsesidig utplåning.

1970 trädde ickespridnings-avtalet (NPT) i kraft. Avtalet ålägger kärnvapenstaterna att nedrusta sina kärnvapen, förbjuder icke-kärnvapenstaterna att skaffa kärnvapen, men tillåter alla stater att använda kärnkraft i fredligt syfte. Men sedan dess har det alltså tillkommit ytterligare fyra kärnvapenstater. I dag finns dessutom mer än 22 000 kärnvapen med en sammanlagd kapacitet att förinta allt liv på jorden flera gånger om. En stor del av dessa står i ständig beredskap och kan avfyras inom loppet av minuter. Således finns alltid risken för oöverlagda eller oavsiktliga angrepp. Det är därför uppenbart att den förevarande nedrustningsregimen i form av icke-spridningsavtalet är otillräcklig. Det krävs ytterligare ansträngningar för att stärka icke-spridningsavtalet och för att leda arbetet mot en kärnvapenfri värld framåt.

Sverige har tidigare legat i framkant i kampen för fred och nedrustning. Inte minst med framträdande socialdemokrater i spetsen som Hjalmar Branting, Alva Myrdal, Inga Thorsson, Olof Palme och Anna Lindh. 2003 tillsatte den svenska regeringen på Anna Lindhs initiativ den så kallade Blixkommissionen med Hans Blix som ordförande. Syftet var att få fram strategier för icke-spridning och nedrustning. Blixkommissionen presenterade sin rapport 2006, vari 60 rekommendationer till världssamfundet framfördes. Av dessa handlade 30 om kärnvapen. Kommissionen rekommenderar bland annat ett förbud mot att placera ut kärnvapen annat än på eget territorium, ett på sikt totalt förbud mot kärnvapen och krav på USA att ratificera provstoppsavtalet och upphöra med sina provsprängningar av nukleära vapenladdningar. Blixkommissionen förordar också ett svenskt värdskap för ett stående sekretariat för icke-spridningsavtalet (NPT), för att övervaka och pådriva icke-spridnings- och nedrustnings- processen.

Sverige bör, med Socialdemokraterna i spetsen, visa vägen mot en kärnvapenfri värld genom att aktivt arbeta för förverkligandet av Blixkommissionens förslag. I EU har vi också en viktig politisk plattform för att driva nedrustnings- och fredsfrågor. Genom samordnade påtryckningar tillsammans med andra icke-kärnvapenstater bör vi verka för att EU:s två kärnvapenmakter Storbritannien och Frankrike avvecklar sina kärnvapenarsenaler helt. Då kan hela Europa bli en kärnvapenfri zon och EU ett exempel för resten av världen.

För ett framgångsrikt arbete mot en kärnvapenfri värld så är det också nödvändigt att vi tar upp kampen för instiftandet av en internationell konvention som förbjuder kärnvapen. Trots att kärnvapnen är de i särklass mest farliga vapnen som finns är de ännu inte förbjudna. Internationella konventioner förbjuder redan bland annat personminor, klustervapen och senapsgas. Sedan personminor förbjöds

har handeln med och användandet av dem praktiskt taget upphört. Konventioner mot kemiska och biologiska stridsmedel har också visat sig effektiva i arbetet mot att avveckla dem helt. Därför är en konvention som förbjuder kärnvapen en viktig åtgärd för att nå en värld fri från ett överhängande massförstörelsehot

Jämte de klimatförändringarna och de stora socioekonomiska orättvisorna i världen är kärnvapnen ett av de största hoten mot vår tillvaro på jorden. Vad som krävs är politisk vilja och folklig mobilisering.

Förhandlingarna inom ramen för icke-spridningsavtalet (NPT) har många gånger gått i stå, delvis beroende på USA:s motsträvighet. Men med maktskiftet i USA där president Obamas uttalade vision är en på sikt kärnvapenfri värld, och med det faktum att fler och fler stater höjer rösten för utfasning av kärnvapen så är förhandlingsläget mer hoppfullt. Därför måste vi nu höja nedrustningstakten så att vi kan uppnå en kärnvapenfri värld inom vår livstid.

Med ovanstående motivering föreslår vi:

att Socialdemokraterna arbetar för att alla kärnvapenmakter åtar sig att inte placera ut någon form av kärnvapen på utländskt territorium, i enlighet med Blixkommissionens förslag nr4

att Socialdemokraterna verkar för ett svenskt värdskap för ett ständigt stående sekretariat för ickespridningsavtalet (NPT), i enlighet med Blixkommissionens förslag nr 22

att Socialdemokraterna driver frågan om att hela Europa ska vara en kärnvapenfri zon

att Socialdemokraterna verkar för instiftandet av en internationell konvention som förbjuder kärnvapen

att Socialdemokraterna bedriver en aktiv opinionsbildning och ett aktivt bildningsarbete i kärnvapenfrågan

att Stockholms Arbetarekommun antar motionen som sin egen, verkar i dess anda och skickar den vidare till partistyrelsen och riksdagsgruppen

Katja Orback

Jens Orback

Motionen behandlad på medlemsmöte i Södra kvinnoklubben den 29 november 2010.

Medlemsmötet beslöt att anta den som klubbens egen och sända den för behandling på Stockholms Arbetarekommuns årsmöte 2011.

Utlåtande över motion E02 Förbud kärnvapen

Arbetarekommunens styrelse instämmer i att den enda vägen framåt är att arbeta för att kärnvapen helt förbjuds, skrotas och försvinner. Vapnen innebär fortfarande möjligheten till mänsklighetens utrotande från jordens yta. Och vid några tillfällen har världen varit nära den totala katastrofen.

Arbetarkommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla motionen

BESLUT.....

E03 Asyl- och Flyktingpolitik

Grunderna för den svenska asylpolitiken är i stora drag en human människosyn, vilket innebär att Sverige i vissa avseenden utmärker sig positivt bland europeiska länder. Samtidigt måste vi uppmärksamma att somliga inslag i dagens svenska asylpolitik medför att enskilda individer drabbas av en utifrån humanitär synpunkt oacceptabel behandling, vilket vi som socialdemokrater aldrig kan acceptera.

De så kallade Dublinöverföringarna, där asylsökande, ifall de söker asyl i flera europeiska stater, återförs till den stat där de först sökte asyl, sökte visum eller noterats för illegal inresa, vilar på en god huvudtanke om att gemensamt i EU erbjuda ett skydd för förföljda. Emellertid innebär tillämpningen av förordningen att människor idag systematisk återsänds från Sverige till andra länder i Europa där de inte bara nekats skydd och därmed avvisas till sitt hemland utan där de även riskerar att utsättas för grova övergrepp. 100-tals människor återsänds årligen från Sverige till europeiska genomfartsländer där de utsätts för tortyrsituationer i Europakonventionens mening och skickas vidare tillbaka till sina hemländer utan att få sin asylansökan prövad. Idag görs i stort sett inga undantag utifrån humanitära principer, trots att det är möjligt i enlighet med förordningens artikel 3 eller 15. Detta är i huvudsak en följd av att domstolspraxis för när undantag kan göras blivit oerhört strikt, uppenbart långt striktare än vad lagstiftaren avsett. För socialdemokratin kan det aldrig accepteras att domstolsmakten så tydligt och menligt därmed inskränker asylrätten.

Det förekommer ofta att flyktingar åberopar mycket starka skyddsbehov (ex. upprepad grov tortyr, grov rasistisk kränkning, mordförsök) gentemot myndigheter i vissa europeiska länder (främst Grekland och Malta men även Italien) till vilket Sverige sänder flyktingen i enlighet med tillämpningen av Dublinförordningen. Dessa vittnesmål får starkt och entydigt stöd i upprepade rapporter från FN:s flyktingorgan UNHCR, Amnesty International och Human Rights Watch. I samband med så kända Dublinavvisningar till annan europeisk stat utreds idag inte asylskäl åberopade gentemot den staten, även om den asylsökande uppger sig ha starka skyddsbehov gentemot det mottagande landet. Detta förfarande strider inte bara uppenbart mot flyktingkonventionen och ofta mot europakonventionen, som är svensk grundlag, utan även direkt mot den svenska utlänningslagen. Detta trots att det flera gånger fastslagits i svensk domstol att förpliktelserna enligt europakonventionen och flyktingkonventionen har företräde framför tillämpningen av Dublinförordningen (i praktiken alltså att asylskäl ska utredas även om de åberopas gentemot europeisk stat och att skydd ska ges om skyddsbehov föreligger gentemot denna stat). Dessutom röjer svenska myndigheter idag den så kallade utlänningssekretessen när man i samband med överförandet upplyser den mottagande staten om att flyktingen sökt asyl, även när det är den mottagande staten som flyktingen har skyddsbehov gentemot.

Vidare innebär dagens tillämpning av Dublinförordningen genom avvisningar till en stat vari en flykting noterats för illegal inresa, men inte sökt asyl, i praktiken att det är omöjligt att lagligen ta sig till Sverige och söka asyl, utan att riskera att återsändas till ett europeiskt transitland där asylrätten inte upprätthålls. Därmed har Sverige brutit i sina åtaganden gentemot flyktingkonventionen samt ofta även gentemot europakonventionen, som är svensk grundlag. Flera andra europeiska länder, bland andra Norge, har sedan länge begränsat avvisningar av asylsökande enligt Dublinförordningen i större utsträckning än Sverige.

Att människors rätt till sjukvård är en universell mänsklig rättighet, som inte ska variera med medborgarskap, social situation eller någon annan omständighet, är en fundamental princip såväl för socialdemokratin liksom för de flesta europeiska stater. Sjukvård ska ges i relation till behov. Tiotal tusen människor bor och arbetar idag i Sverige utan tillstånd, ofta som gömda under oerhört stressande omständigheter i flera år och i ständig rädsla för att utvisas och att i hemlandet utsättas för övergrepp. Dessa, bland de mest utsatta i det svenska samhället, saknar dessutom rätten att söka offentligt finansierad sjukvård, vilket medför svårt mänskligt lidande. I flera andra europeiska länder är denna rättighet för så kallade papperslösa en självklarhet.

Grunderna för frihetsberövande av utländska medborgare som misstänkts befinna sig i landet illegalt genom så kallat förvarstagande skiljer sig markant från de krav vi ställer på frihetsberövande av alla andra i samhället. Migrationsverket och framför allt polismyndigheterna fattar idag summariska beslut om förvarstaganden på mycket godtycklig grund, beslut som kan förlängas till ibland över ett år. Detta utan att den frihetsberövade överhuvudtaget misstänks för kriminellt eller annat handlande som i något annat sammanhang skulle kunna resultera i ett lagligt frihetsberövande. Långvariga frihetsberövanden av personer som inte misstänks eller dömts för brott är ett exceptionellt ingrepp i en människas liv och bör, i enlighet med europakonventionen, endast användas som undantagsbestämmelse. Frihetsberövanden av utländska medborgare som idag beslutas om av svenska myndigheter saknar mycket ofta både klar rättslig grund och motivering. Papperslösas svaga sociala ställning i samhället har därför kommit att utgöra förutsättning för att en systematisk slentrianmässig tillämpning av förvarsbestämmelsen kan fortgå.

Tillämpningen av utlänningslagens humanitära klausul i ärenden med synnerligen ömmande omständigheter tillämpas idag så strikt av migrations- och domstolsmyndigheter att det i praktiken inte är möjligt att få ett uppehållstillstånd i Sverige beviljat utifrån humanitära omständigheter, även om skälen är oerhört tunga. Bestämmelsen i 2006 års utlänningslag, avsedd att ersätta tidigare lagstiftning om humanitära skäl, tillämpas idag på ett uppenbart långt striktare sätt än lagstiftaren avsett.

Vi yrkar därför

Att arbetarekommunen framlägger denna motion till den extra partikongressen 2011.

Att arbetarekommunen beslutar att verka för att genom lagstiftning klargöra att asylskäl och skyddsbehov som åberopas av asylsökande ska utredas i enlighet med svensk utlänningslag, asylkonventionen och europakonventionen, oavsett gentemot vilket land asylskälen åberopas, samt att utredning och eventuellt beviljande av uppehållstillstånd på skyddsgrund har företräde framför tillämpning av Dublinförordningen.

Att arbetarekommunen beslutar att verka för att riksdagen tydligare reglerar tillämpningen av humanitära undantagsbestämmelser i Dublinförordningen så att större individuella humanitära hänsyn kan tas.

Att arbetarekommunen beslutar att verka för att Sverige slutar att tillämpa Dublinförordningen för överföringar till annan europeisk stat där den asylsökande noterats för illegal inresa men *inte* sökt asyl, så att asylansökan därmed kan prövas i Sverige.

Att arbetarekommunen beslutar att verka för att s k papperslösa utländska medborgare ska ges samma rätt till offentligt finansierad sjukvård som alla andra som bor i Sverige.

Att arbetarekommunen beslutar att verka för en tydligare och restriktivare reglering och tillämpning av förvarsbestämmelsen, i enlighet med principerna i Europakonventionen.

Att arbetarekommunen beslutar att verka för att riksdagen tydligare reglerar hur den humanitära uppehållstillståndsgrunden tillämpas så att större humanitära hänsyn kan tas i prövningen av asylärenden.

Mårten Löfberg, Sofia socialdemokratiska förening

Motionen behandlad på styrelsemöte den 24 november 2010 och antagen som föreningens egen.

Gunnar Lindholm, ordförande

Utlåtande över motion E03 Asyl- och Flyktingpolitik

Asylrätten är en mänsklig rättighet och utgår ifrån människors behov av skydd och deras fruktan för förföljelse. Asylrätten förutsätter att alla som har undertecknat FN:s flyktingkonvention har en öppen dörr för människor i behov av skydd och kan erbjuda en rättssäker prövning av asylskälen och ett värdigt mottagande.

Med öppna gränser inom EU blir invandringen till en gemensam fråga för alla medlemsstater.

Det pågår i EU ett arbete i att finna samordning kring migrationen. Styrelsen tycker det är ett viktigt arbete som måste fortsätta utvecklas. Vi vill dock betona att vi är kritisk till delar av resultatet av samordning, så som orimligt långa förvarstider. I EU är det nu möjligt att ha människor i förvar i upp till 18 månader. Vi anser att huvudregeln ska vara att människor inte ska låsas in utan att de begått brott och att barn under inga omständigheter ska sättas i förvar.

Motionen har en kritisk grundhållning till Dublinsamarbetet. Det har inte styrelsen. Dublinsamarbetet som ett led i att öka solidariteten mellan medlemsstaterna och ge fler skyddsbehövande rätt till en fristad. Vi vill se en utveckling av EU-samarbetet mot en mer human och solidarisk asyl- och flyktingpolitik. Ett svagare Dublinsamarbete skulle gå i motsatt riktning och ställa den skyddsbehövande i en orimlig så kallad asylhoppingsituation. Rätten att söka asyl och få sin ansökan behandlad behöver utvecklas, inte försvagas. Därför vill styrelsen betona vikten av att Sverige ständigt driver på för ett förbättrat Dublinsamarbete. Samtidigt vill vi betona vikten av att undantagsmöjligheten finns.

Vi anser att det är viktigt att öka tillgängligheten i vården för papperslösa även om det inte gäller akuta vårdbehov. Man ska kunna besöka vården, för vardagsåkommor, mödrahälsovård eller andra undersökningar till samma taxa som i landstinget. På så vis kan man också bättre förebygga att människor tvingas att genomföra kostsamma operationer och behandlingar i Sverige, vilket både skulle spara onödigt lidande och samhällsliga resurser. Detta skulle innebära ett kraftigt steg framåt för rätten till hälsa för några av de mest utsatta som lever i det här landet. Styrelsen anser dock inte att den som illegalt vistas i landet ska ha samma rätt till samtlig offentligt finansierad vård som landstinget tillhandahåller.

Likt motionen anser styrelsen att det finns en brist i tolkningarna av begreppet humanitära skäl. Styrelsen ser en oro i att den kan tolkas än hårdare och ser därför som en möjlighet att styra tolkningen något.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla att-sats 3, 6 och 7

att avslå att-sats 1, 2, 4 och 5

BESLUT.....

E04 Biståndspolitik

Visionen om ekonomisk, social och politisk jämlikhet måste stå i centrum för den socialdemokratiska politiken också gentemot världen utanför Sverige, liksom den gjort för socialdemokratins politiska arbete i Sverige. En socialdemokratisk utrikespolitik har sitt existensberättigande, och måste särskiljas, just därigenom att den tillämpar det jämlikhetsideal och den människosyn som väglett vår ideologi i Sverige, också globalt. Vår politik är den reformistiska vägen mot ett samhälle fritt från diskriminering, förtryck och ojämlikhet i alla dess former och överallt. Utgångspunkten i vår utrikespolitik måste därför vara att först fråga oss vad vi själva vill uppnå som parti utifrån våra egna ideologiska utgångspunkter. Först därefter är det intressant att se till vilka möjligheter och begränsningar som EU, FN och andra internationella sammanhang innebär.

Utifrån socialdemokratins ideologi måste den allt annat överskuggande utmaningen i vår utrikespolitik vara kampen mot fattigdom och underutveckling. Tiotusentals barn svälter ihjäl varje dag och lika många dör i sjukdomar som vi sedan länge kan bota. Detta är en verklighet många känner till men få föreslår konkreta politiska förändringar för att på kort sikt förändra dessa vidriga förhållanden.

Det är glädjande att socialdemokratiska företrädare riktat viss uppmärksamhet på behovet av en rättvis handelspolitik. Det är viktigt att slå fast att underutvecklingen i världen inte beror på resursbrist. Den beror inte heller primärt på för lite bistånd. Underutveckling och fattigdom är i stort sett direkta följder av medvetna politiska beslut. Nyckeln till utveckling ligger således i en grundläggande förändrad politisk inriktning i den rika världens maktcentra, inte i första hand i ökade biståndsanslag.

Om vi ser på kapitalrörelserna i världen så blir de primära orsakerna till fattigdomen tydligare. Kapitalflödet från biståndstagarna till biståndsgivarna är idag flera tiotalet gånger större än det samlade biståndet i andra riktningen. Västerländska företags exploatering av naturresurser där avkastningen endast till mycket liten del kommer ursprungslandet till del och nästan hela vinsten överförs och beskattas i företagens hemland, växande skuldavbetalningar samt tullar och avgifter kopplade till export dränerar konsekvent de utvecklingsländerna på kapital. Diskussionen kring de utvecklade ländernas ansvar för en reell utveckling i tredje världen måste därför ta sin utgångspunkt i att vända den enorma kapitalströmmen från fattiga till rika länder i motsatt riktning. Att detta är det grundläggande förhållandet bakom fattigdom måste tydligt styra politiken samtidigt som det också är nödvändigt att uppmärksamma behovet av en mycket aktivare fördelningspolitik i de flesta fattiga länder.

Det är inte trovärdigt att, som biståndsgivarnas politik idag innebär, ge en krona i bistånd samtidigt som vi tar 20. Ett stort bistånd är fortfarande viktigt och måste försvaras mot högerregeringens stegvisa nedmontering. Men biståndet måste ses som en symptomlindring som aldrig ensam kan råda bot på de bakomliggande orsakerna till underutveckling. 1%-målet måste hävdas men det är viktigt att undvika att biståndet kommer att fungera som en fasad som kan dölja de grundläggande systemfelen i världsekonomin. Här är fokus på handelsrelationer, liksom en integrerad politik för global utveckling, viktigast. Utvecklingsfrågorna kan inte betraktas som ett isolerat politiskt område. Den av riksdagen antagna Politik för Global Utveckling är här ett steg i rätt riktning men måste följas av en verklig ambition att påverka i internationella fora.

En socialdemokratisk utrikespolitik kan, och måste, hålla en mycket högre profil och åter ta på sig en aktivare roll i detta avseende. Socialdemokratien måste aktivt och högljutt verka för att en politik för reell förändring av strukturella orsaker till fattigdom och underutveckling stärks inom EU, liksom i Världsbanken och internationella valutafonden. Samtidigt måste Sverige också bättre kunna utnyttja möjligheten att inom folkrättens ramar agera på egen hand vid de tillfällen då det inte är möjligt att få gehör för våra grundläggande värderingar i internationella sammanhang.

Sverige har ett mycket gott namn i världen. Tidigare socialdemokratiska regeringars engagemang för folkrätten, fredlig konfliktlösning och nedrustning, fattigdomsbekämpning och rättvisare fördelning, politiska befrielseörelser och för rättvisare handelsvillkor, är ännu, trots högerregeringens konsekventa nedmontering av utvecklingspolitiken, väl kända och uppskattade på många håll i världen. Ett aktivare

engagemang utifrån de grundläggande värderingar som väglett vårt partis politik i över ett sekel är en förutsättning för att fortsatt hävda Sverige som företrädare för alla människors lika värde överallt i världen.

Vi yrkar därför

Att arbetarekommunen framlägger denna motion till den extra partikongressen 2011.

Att arbetarekommunen beslutar att verka för att Sverige aktivt ska använda sitt politiska och ekonomiska inflytande i EU, Världsbanken, IMF och WTO för att grundläggande reformera villkoren för handeln mellan utvecklingsländer och industriländer så att kapitalflödet vänds i riktning från rika till fattiga länder.

Mårten Löfberg, Sofia socialdemokratiska förening

Motionen behandlad på styrelsemöte den 24 november 2010 och antagen som föreningens egen.

Gunnar Lindholm, ordförande

Utlåtande över motion E04 Biståndspolitik

Det finns ingen motionsrätt till extrakongressen 2011 så därför kan motionen inte läggas fram där.

Arbetarekommunens styrelse instämmer i betydelsen av kampen mot fattigdom och för utveckling. Centralt är som motionären skriver grundläggande förhållanden som handelsvillkor och kapitalströmmarnas faktiska riktning.

Men det handlar inte bara om handeln mellan stater utan också om resursfördelningen inom länders gränser. Så att därför bara vända ett kapitalflöde mellan nationer garanterar inte en jämnare fördelning av resurserna.

I många fall räknas Kina in i gruppen utvecklingsländer. I vissa aspekter så stämmer den beskrivningen i andra inte. Ett av de största problemen i Kina är ofta fördelningen av resurser och inte alltid tillgången.

Styrelsen delar motionärens uppfattning om att Sverige aktivt ska jobba inom internationella organ såsom EU, IMF och WTO för att förändra handelsvillkoren mellan rika och fattiga. Men det handlar också om att verka för att fördelningen inom länderna ska bli bättre.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att besvara motionen

BESLUT.....

E05 Folkrätten

FN och folkrätten är och måste förbli det viktigaste instrumentet för att globalt värna fred. Men en internationell rättsordning som ger utrymme för en starkare stat att ensidigt diktera villkoren för folkrättens tillämpbarhet och innebörd, underminerar hela folkrättens idé; alla staters lika rättigheter och skyldigheter. Det är just därigenom, att folkrätten kan hävda den svages rätt gentemot den starke, som den fyller en funktion som är viktig att slå vakt om och försvara. En världsordning som tillåter att skyldigheter enligt FN:s stadga tillämpas olika för olika stater är detsamma som att avskaffa folkrätten. Det blir en världsordning där den starkare staten dikterar villkoren för de svagare. Därför måste socialdemokratin med kraft slå fast att folkrätten måste tillämpas konsekvent och lika för alla stater oavsett ekonomiska, politiska och militära förutsättningar.

FN och folkrätten måste dock alltid betraktas som medel, inte som mål i sig. Vår ambition att stärka FN måste utgå från idén att globalt samarbete och en gemensam internationell rättsordning är den bästa vägen för att försvara de ideologiska utgångspunkter som gör oss till socialdemokrater. Det är därför viktigt att ställa krav på stater att respektera folkrätten samtidigt som vi inte får låta folkrätten begränsa oss från att också ställa ytterligare krav. Med andra ord måste folkrättens krav, utan undantag, utgöra golvet för staternas internationella åtaganden, inte taket. En stat ska kunna gå längre i sitt värnande av fred, säkerhet och humanitära behov än vad folkrätten kräver, men aldrig bryta mot folkrättens principer.

Att tillåta att undantag görs från folkrättens mest grundläggande princip är detsamma som att underminera FN:s och folkrättens hela idé, auktoritet och okränkbarhet. En bedömning av när avsteg från det absoluta kravet på säkerhetsrådets godkännande av militär våldsanvändning får göras eller inte blir med nödvändighet godtycklig. Ett sådant avsteg kan heller inte göras utifrån folkrättens principer eftersom folkrättens huvudprincip just är den att förbudet mot ickesanktionerat våld är absolut. Med andra ord, ett väpnat anfall mot en stat ska bara kunna tillåtas om det är så uppenbart att det är befogat att hela världssamfundet, representerat av säkerhetsrådets majoritet och dess fem permanenta medlemmar, kan godkänna det. De fem permanenta medlemmarnas säkerhetsrådets veto är avsedd just som en garant för att ensidiga och godtyckliga intressen, av det slag som USA:s och Storbritanniens invasion av Irak innebar, inte ska kunna sanktioneras av världssamfundet. Tack vare vektorätten blev USA:s oerhört grova brott mot folkrätten och mänskligheten i bl a Irak inte legaliserade av världssamfundet.

Socialdemokraterna övergav i och med kongressbeslut 2009 det absoluta kravet på FN-mandat för användande av militärt våld och öppnar därmed inte bara för godtycke och att den starkes ord blir lag samt riskerar att leda till att humanitära katastrofer blir legitima. Än värre är att detta avsteg från folkrättens huvudprincip innebär att grunden i FN:s roll som fredsgarant, undermineras. Dessutom riskerar ett sådant för socialdemokratin historiskt, och internationellt uppseendeväckande, avsteg att i omvärldens ögon framstå som ett implicit men tydligt försvar för de synnerligen långsökta folkrättsliga argumenten bakom anfallet på Irak, ett resonemang som också helt byggde på den felaktiga föresatsen att Irak utgjorde ett militärt hot mot USA.

Uppskattningarna av antalet dödsoffer för kriget i Irak varierar stort mellan flera hundra tusen och flera miljoner. Under alla omständigheter har USA:s anfall på Irak resulterat i en av efterkrigstidens största humanitära katastrofer, kanske den värsta. En stor del av landets hela befolkning har tvingats fly. De kvarvarande lever under fruktansvärda omständigheter ur humanitär och säkerhetsmässig synpunkt. Bilden av svåra krigsförbrytelser, systematisk tortyr och frihetsberövanden är mycket omfattande. Principen om likhet inför lagen måste gälla alla brott mot folkrätten.

Oviljan att intervensera till stöd för humanitära katastrofer, som den i Rwanda, kan vi inte komma åt genom att göra avsteg från folkrättens allra mest grundläggande princip, och därmed öppna för ett godtycke där den starke dikterar villkoren för när folkrätten ska respekteras. Det torde framstå som uppenbart att den bristande politiska viljan bakom världssamfundets passivitet i t ex Rwanda inte kan åtgärdas med en ordning som öppnar för ensidiga godtyckliga bedömningar av när folkrättens krav ska respekteras och inte. Istället innebär en sådan nyordning ökad instabilitet, där de dominerande staterna

väljer att gå sin egen väg, utifrån sin egen bedömning av när militärt våld ska underställas folkrätten. Det gäller inte bara USA:s framtida agerande utan i hög grad även t ex Rysslands och Kinas. Därför är det viktigt att uppmärksamma att de fem permanenta medlemsländernas vetorätt syftar just till att upprätthålla en global stabilitet, göra stormakterna ömsesidigt beroende av varandra, möjliggöra förutsägbarhet och tillit i de globala relationerna och skapa en tröghet i det internationella systemet som gör det svårare att starta ett krig. Denna folkrättens grundläggande princip, att militära interventioner alltid ska underställas FN-mandat, har under hela efterkrigstiden utgjort en hörnsten i socialdemokratins utrikespolitik.

Vi yrkar därför

Att arbetarekommunen framlägger denna motion till den extra partikongressen 2011.

Att arbetarekommunen beslutar att verka för att socialdemokratien ska fortsätta arbeta för folkrättens principer genom att stärka FN och dess stadga.

Att arbetarekommunen beslutar att verka för att ändra beslutet från partikongressen 2009 så att FN-stadgan respekteras och det absoluta kravet på FN-mandat vid militära interventioner bibehålls.

Att arbetarekommunen beslutar att verka för att ansvariga för folkrättsbrott begångna under kriget i Irak ska ställas till svars i enlighet med internationell humanitär rätt.

Mårten Löfberg, Sofia socialdemokratiska förening.

Motionen behandlad på styrelsemöte den 24 november 2010 och antagen som föreningens egen.

Gunnar Lindholm, ordförande

Utlåtande över motion E05 Folkrådet

Arbetarekommunens styrelse vill först påpeka att det inte finns någon motionsrätt till extrakongressen.

Arbetarekommunens styrelse vill för det andra peka på att arbetet för stärkandet av folkrådet och FN är en av socialdemokratins sedan länge viktigaste politiska ambitioner inom den internationella politiken.

Arbetarkommunens styrelse vill för det tredje peka på att alldeles speciellt är FN och folkrådet vital för små stater och minoritetsgrupper. Folkrådet definieras ofta som beslut antagna i vederbörlig ordning inom FN-systemet. Under årens lopp har dock situationer uppstått där säkerhetsrådet blockerats av veton från stormakter, dvs beslut kan inte tas.

FN är uppbyggt på relationer mellan stater och det kan uppstå situationer där en stat utsätter sina egna medborgare för ett oerhört förtryck. För att komma tillrätta med sådant har principen om "Responsibility to protect" formulerats och antagits. Den innebär att under vissa omständigheter kan stater ingripa i andra staters inre angelägenheter utan respektive regerings medgivande. Arbetarekommunens styrelse vill betona att FN-mandat betyder både Säkerhetsrådet, FN-stadgans principer och "Responsibility to protect".

Arbetarekommunens styrelse vill för det fjärde peka på att i riktlinjerna från partikongressen pekas på att när FN-systemet är helt blockerat, så krävs möjligheter för att kunna agera. Då hänvisas till att regionala organisationer måste kunna ta beslut om ingripande för att rätta till oerhört svåra situationer. Dessa beslut måste tas kollektivt och får inte vara praxisskapande.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla att-sats 2 och 4

att avslå att-sats 1 och 3

BESLUT.....

E06 Vilket parti är socialdemokratiskt?

Socialdemokratiska arbetarepartiet (SAP):s grundare August Palm tog med sig socialistiska idéer från Tyskland. Inspirationen togs från den första internationella arbetarorganisation med massförankring som leddes av Karl Marx, Ferdinand Lassalle, med flera.

I Sverige agiterade Palm för bildande av fackföreningar parallellt med politiska klubbar som markerade arbetarklassens framväxande självständighet från liberalismens inflytande. Den klassiska socialdemokratin är just detta: partier baserade i arbetarnas intresseorganisationer och kampfrågor ute på arbetsplatserna. När vi vill vänja den socialdemokratiska traditionen talar vi inte bara om den demokratiskt socialistiska idén utan även en strävan att vara de fackliga medlemmarnas förlängda arm in i politiken.

Exempel på sådana partier har varit SAP i Sverige; PT i Brasilien, bildat ur metallstrejkerna mot militärdiktaturen i landet från 70-talets slut; PSUV i Venezuela som är en sammanslagning av socialistiska organisationer och tillkom parallellt med ett brott med de arbetsgivarkontrollerade CTV-"fackföreningarna"; med flera. Endast partier som sammanfaller med denna definition, eller är en del i processen att skapa sådana enade arbetarpartier, bör erkännas som socialdemokratiska.

Accion Democratica I Venezuela erkänns idag som vårt systerparti i Venezuela. AD har ringa förankring i de föreningar som arbetarna själva erkänner (UNT). AD stödde kuppen av högerinriktade militärer 2002 mot den nyligen demokratiskt omvalde presidenten Hugo Chavez. Därför kan AD:s praktiska politik omöjligen kallas för socialdemokratisk.

Palmecentret har i praktiken redan erkänt PT då det finns kontakter och planeras gemensamma projekt tillsammans med partiet. PT:s kontakter med LO-förbund sträcker sig ända tillbaka till början av 80-talet (Källa: "Brasiliens arbetarparti och president Lula", Atlas).

Därför yrkas att:

attsats 1: SAP bör verka för att PT i Brasilien och PSUV i Venezuela ska upptagas i Socialistinternationalen.

attsats 2: SAP bör utvärdera om man ska bryta kontakterna med partiet Accion Democratica i Venezuela.

attsats 3: Stockholms Arbetarkommun bör ta upp motionen såsom sin.

Motionen är behandlad på SSU Kista's medlemsmöte 2009-11-29, där klubben enhälligt ställde sig bakom motionen

Utlåtande över motion E06 Vilket parti är socialdemokratiskt?

Arbetarekommunens styrelse är väl medveten om behovet av ett politiskt parti som är sprunget ur den fackliga rörelsens behov. Vårt socialdemokratiska parti i Sverige, liksom Stockholms arbetarekommun, har alltid hållit det fackligt – politiska samarbetet som en avgörande förutsättning för vår ställning och politiska arbete. Det ska vi fortsätta att värna både organisatoriskt och politiskt.

Den första internationalen, bildad av bland andra Karl Marx splittrades och lades ner. Därpå bildades den andra internationalen av bland andra Friedrich Engels, vars demokratiskt socialistiska tradition nu förs vidare av Socialistinternationalen.

Mot Andra internationalen/Socialistinternationalen har minst två konkurrerande internationaler bildats. Den tredje, som skapades av bolsjevikerna, och den fjärde, bildad av diverse trotskistiska rörelser.

Arbetarekommunens styrelse vill att SAP aktivt ska verka för en mer kämpande inriktning för den demokratiska socialismens sak inom Socialistinternationalen. Det kan riktas en rad frågetecken inför beviljat medlemskap för bland andra det före detta regeringspartiet i Egypten eller motsvarande för Tunisien.

Socialistinternationalen ska vara öppen för socialdemokratiska partier. Partier som tydligt strävar efter en demokratiskt socialistisk samhällsutveckling ska vara välkomna in i gemenskapen.

Arbetarekommunens styrelse ser inget hinder för att partier i Brasilien eller Venezuela kan ansöka om medlemskap och vederbörligen prövas enligt Socialistinternationalens principer för medlemskap.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla att-sats 2

att avslå att-sats 1 och 3

BESLUT.....

F01 En barnomsorg för alla

Det råder brist på förskoleplatser i Stockholm. Har ni hört det förut? Nästa år saknas det 2000 platser i Stockholm. I Hässelby-Vällingby står t.ex. 440 barn i kö till en förskoleplats i januari. Alliansen säger sig ta detta problem på allvar. I Hässelby-Vällingby tar man så allvarligt på det att man erbjuder dagbarnvårdsplatser dvs plats hos dagmammor istället för förskoleplatser till föräldrar som vill ha sitt barn på förskola. Fenomenet känns säkert igen i andra stadsdelar. Det kan knappast ha kommit som en blixtnedslag från en klar himmel att det skulle råda brist på platser 2011.

I Socialdemokraternas budget för 2010, under rubriken särskilda uppdrag står det att: "...om barnomsorgsgarantin inte uppfylls ska kommunen ta ansvar för att hitta en tillfällig lösning till dess förskoleplats ordnats". Detta är förståeligt mot bakgrund att Alliansen inte byggt tillräckligt mycket förskolor etc. och det är en verklighet som vi Socialdemokrater är tvungna att anpassa oss till, men vi får ALDRIG hamna i samma situation.

Under rubriken (samma budget som ovan) Kommunfullmäktiges mål för verksamhetsområdet står det att: "Barnomsorgsgarantin ska uppfyllas till 100%, så att alla barn får förskoleplats inom tre månader från ansökan. Barnomsorgsgarantin ska gälla den stadsdel där barnet bor". Är barnomsorg synonymt med förskola?

En socialdemokratisk barnomsorgspolitik måste kunna garantera bra lärandemiljöer utifrån individuella behov – *en barnomsorg för alla*. Den måste vara väl fungerande. Vi kan aldrig acceptera att en plats hos en dagmamma eller annat alternativ skall ersätta en plats på förskolan för de föräldrar som vill ha en förskoleplats som t.ex. sker i Hässelby-Vällingby stadsdel. Men det betyder också att de föräldrar som vill ha en plats hos en dagmamma också skall få det. Om det är Socialdemokraternas intention att erbjuda en plats utifrån föräldrarnas och barnens behov, borde detta uttryckas tydligare. Det behövs ett förtydligande, alternativt en utveckling av politiken: att barnomsorgsgarantin också inkluderar en plats hos barnmamma.

Hässelbystrands Socialdemokratiska förening föreslår att årsmötet beslutar

- att Stockholms stads partidistrikt i sin barnomsorgspolitik inkluderar en platsgaranti utifrån de enskilda föräldrarnas behov och önskemål i deras val av Barnomsorg, oavsett om de vill ha en dagmamma eller en förskoleplats. Inom tre månader skall en sådan plats kunna ges.
- att Stockholms stads partidistrikt skall göra allt i sin makt för att säkerställa att barnomsorgsgarantin uppfylls, dvs inom 3 månader.

Motionen diskuterades vid medlemsmötet den 10 november och antogs.

Utlåtande över motion F01 En barnomsorg för alla

Under det socialdemokratiska styret i Stockholm 2002-2006, var en av de största reformerna som genomfördes en kraftig utbyggnad av förskolan. Utbyggnadstakten var så hög att antalet barn per grupp, trots ett ökat barnafödande och en kraftig inflyttning, kunde minskas med i genomsnitt två barn. Detta utan att antalet personal per barn minskades.

Att så skedde var ingen slump. Orsaken till denna utbyggnad grundade sig i en syn på barnets utveckling och en jämlikhetssträvan. Genom att minska barngruppernas storlek kan vi stärka barnens sociala och språkliga utveckling. Det gynnar alla barn, men framför allt de barn vars föräldrar har invandrarbakgrund eller är lågutbildade.

Av dessa skäl har socialdemokraterna alltjämt en högre ambition för barnomsorgen än vad de borgerliga partierna har. Vårt mål är att bidra till starka individer och en ökad jämlikhet, genom att ge *alla* barn en god start i livet. Sålunda skiljer sig socialdemokratin från den styrande majoriteten, vars ambition i första hand är att tillfredsställa föräldrarnas behov av barnpassning. Detta är också en av grunderna till vårt avståndstagande från det s.k. vårdnadsbidraget.

Idag innebär det att socialdemokraterna i sin oppositionsbudget lägger betydligt mer pengar till barnomsorgen. De extra medlen skulle innebära att barngrupperna inte skulle behöva öka, utan tvärtom minska, att garantin skulle kunna hållas och att föräldrarnas önskemål om barnomsorgsplatser skulle kunna tillmötesgå utom att det gick ut över barnens behov av social och språklig utveckling.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla motionen

BESLUT.....

F02 Att göra Stockholm trevligare

Många av våra väljare befinner sig i en mellanålder, när barna har slutat skolan och flyttat ut, man är fortfarande frisk och pigg, ålderdomen ligger ett antal år bort. Intresset fokuseras på den miljö man bor och lever i. Man vill ha snyggt och rent på gator och torg, gröna parker med mycket blommor, trevliga caféer och serveringar samt en väl fungerande stadsmiljö.

Ett tydligare program hur vi vill förbättra och utveckla staden är önskvärt, där vi sätter trivseln och välbefinnandet i centrum. Att riva kvarteret Basaren (Hantverkargatan 71-73) och Trygg-Hansa annexet och ersätta dessa med mastodontbyggnader som tar bort solen, ljuset, öppenheten, grönskan och parken med dess konstnärliga utsmyckning bakom Trygg-Hansa huset är inget som jag vet att någon Kungsholmsbo gillar. Att förvandla tusentalstön fungerande byggnader till miljöfarligt och miljöproblematiskt avfall, när byggnaderna är en del av vanliga människors trevnad.

De stora hus som planeras ersätta dem är inget som ökar trivseln, tvärtom förvandlas dessa oaser till skuggiga trista stenöknar.

Bredvid Stadshuset har man byggt ett jättekomples som får Stadshuset att framstå som en landsortskyrka. En stilbrytning av mycket olyckligt slag.

Jag menar att en del av vårt valnederlag består i att vi inte har något tydligt program för en trevligare stad för alla åldrar, där inte minst barnens behov av gröna soliga lekutrymmen är viktiga.

Jag yrkar:

Att vi Socialdemokrater skaffar ett tydligare stadsplaneprogram, där fokus sätts på vård av äldre bebyggelse i centrala Stockholm, hur vi förnyar staden på ett utifrån trivsel och välmående i lämpliga områden, att barns behov av utemiljöer, med sol, ljus och luft är ett viktigt inslag.

Att vi slår vakt om den soliga miljön på Hantverkargatan vid Basaren med dess trevliga utecaféer och restauranger.

Att vi försvarar den konstnärliga parken vid Trygg-Hansa annexet och avslår alla rivningsplaner.

Bernt Collin

Motionen insänds som enskild enligt beslut av Kungsholmens (S) förenings medlemsmöte den 16 november 2010 med motiveringen att föreningen under 2011 kommer att göra en genomgång av alla förslag till ny-, och ombyggnad samt stadsplaneärenden för hela Kungsholmen innan man tar ställning för eller emot olika ärenden eller planer.

Inger Segelström

Ordförande

Utlåtande över motion F02 Att göra Stockholm trevligare

Motionären kräver att vi socialdemokrater skaffar ett tydligare stadsplaneprogram, där fokus sätts på vård av äldre bebyggelse i centrala Stockholm, hur vi förnyar staden på ett utifrån trivsel och välmående i lämpliga områden, att barns behov av utemiljöer, med sol, ljus och luft är ett viktigt inslag. Att vi slår vakt om den soliga miljön på Hantverkargatan vid Basaren med dess trevliga utecaféer och restauranger. Att vi försvarar den konstnärliga parken vid Trygg-Hansa annexet och avslår alla rivningsplaner.

Såsom motionären mycket riktigt påpekar i sin motion är det viktigt att Socialdemokraterna har en väl genomtänkt politik för stadsplaneområdet så att stadens kvalitéer kan utvecklas i harmoni med medborgarna. Detta tycker styrelsen ligger väl i linje med det arbete kring stadsplanering, stadens utveckling och övergripande utveckling av byggnation i staden som planeras under det närmaste året.

Stadsbyggnadsfrågorna kommer vara en viktig del i Socialdemokraternas oppositionsarbete och flera viktiga debatter väntar runt hörnet. Under 2011 kommer bland annat staden att påbörja framtagandet av ett arkitekturprogram för Stockholm som ska ersätta Stockholms byggnadsordning. Det kan inte i skrivande stund sägas när detta arbete kommer vara avslutat eftersom det är den borgerliga majoriteten i staden som håller i taktpinnen, men vi ska vara aktiva när inför och under framtagandet och kommer att återkomma till partiorganisationen med frågan. I utlåtandet över motionerna B04, B06 och F03 föreslår också styrelsen att styrelsen får i uppdrag att ta fram en långsiktig plan för viktiga ställningstaganden som behöver göras när det gäller framtiden utveckling av Stockholm.

Miljön kring Hantverkargatan är en fråga för kommunfullmäktigegruppen att hantera. Den lokala partiföreningen på Kungsholmen för debatten om detta med de socialdemokratiska stadsdelsnämndsledamöterna men också med stadsbyggnadsnämndsgruppen. Styrelsen anser dock inte att årsmötet ska besluta om så lokala byggnadsfrågor.

Arbetarekommunens årsmöte bör inte ta ställning i enskilda planärenden utan styrelsen menar att dessa ärenden ska prövas löpande av kommunfullmäktigegruppen.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla att-sats 1

att avslå att-sats 2 och 3

BESLUT.....

F03 Upplevd eller verklig otrygghet i förorten

Det talas ofta om att kriminaliteten är som störst i Stockholms förorter och det krav om ökad polisiär närvaro ställs av många olika aktörer i samhällsdebatten. Bilden som förmedlas i media och den offentliga debatten är ofta att kriminalitet och ungdomsbrottslighet är någonting vardagligt och acceptabelt bland ungdomar i förorterna. Detta speglar givetvis inte hela bilden.

Kriminalitet och uppror föds ur en tillvaro där det saknas förebilder och meningsfulla fritidsaktiviteter för ungdomar. Ur en miljö där många ständigt känner sig misstänkliggjorda, övervakade och kontrollerade av beväpnad polis. Det är dags att sluta se förortens ungdomar som potentiella brottslingar som måste avväpnas och försvagas och istället se dem som framtidens professorer och politiker.

Redan i dag har de unga i förorten makten att bestämma vad som ska stå på första sidan i Aftonbladet, det är dags att vi också får makt över våra liv. Detta kräver många olika åtgärder för att minska klassklyftorna, segregationen och det faktum att så otroligt många unga går utan både arbete och utbildning. En nödvändig delösning för att minska kriminaliteten och samtidigt ge arbetslösa en meningsfull sysselsättning i Stockholms förorter skulle vara att låta dessa ungdomar och föräldrarna i förorterna själva patrullera och ta hand om sin ort. Fler kamratstödare, fältassistenter, nattvandrare och dyl. som kommer från de berörda områdena, utbildas ordentligt för att kunna hantera uppdraget och sedan själva får delta i att skapa trygghet i förorterna skulle ge betydligt mer positiva effekter än att bara sätta in fler eller mer beväpnade poliser. Det är inte avsaknad av polis som orsakar oro och upplopp i förorten - det är avsaknaden av egna lokala ledare och förebilder.

SSU Stockholm yrkar därför:

att Stockholms kommun satsar pengar på att anställa ungdomar och föräldrar i Stockholms förorter för att genom olika former av närvaro skapa trygghet i sina närområden.

Motionen antogs på SSU Stockholms distriktsstyrelsemöte den 1 december 2010.

Utlåtande över motion F03 Upplevd eller verklig otrygghet i förorten

Motionären lyfter fram och belyser en aktuell fråga som vi socialdemokrater skall ta till oss. Förorterna har under borgarnas majoritet förlorat arbetsplatser, fritidssysselsättning, familjecentraler och vårdcentraler. Dessa verksamheter slås ihop eller flyttas till en annan stadsdel.

Det är väldigt tydligt att våra förorter i Stockholm stad utarmas och kvar blir just alla invånare som får ta de konsekvenser av just denna privatiseringsvåg. En av grupperna som förlorar mest på denna utarmning är just de yngre invånarna. Ungdomar i våra förorter är en stor grupp medborgare som behöver känna trygghet och framtidshopp. Det räcker inte endast att satsa på olika projekt som till exempel ”Järvaandan”, ”Järvavisionen”, Fryshusets ”lugna gatan”. Där många ungdomar är delaktiga i just det som motionären beskriver. Det handlar även om en samhällsattityd som länge funnits gentemot våra förorter. En negativ attityd och en misstänksamhet som bara har lett till en ”vi och dom”-känsla som endast skapar en mer segregerad Stockholm. Denna känsla kan vi bara få bort genom att satsa på just utbildning och genom att skapa möjligheter för att ungdomar i våra förorter kommer in arbetsmarknaden. För att de ska känna att de får en möjlighet att delta och att de är en resurs, inte bara i närområden utan i hela landet.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla motionen

att behovet av sysselsättning och möjligheter till utbildning i våra förorter är en mycket viktig framtidslösning för våra ungdomar i förorten som annars riskerar att hamna långt ifrån arbetsmarknaden och reell makt över sina egna livsvillkor.

BESLUT

F04 Obligatoriskt krav på tillgänglighet för rörelsehindrade till offentliga lokaler.

Många äldre och rörelsehindrade med rullstol, rullator, kryckor eller käpp har idag svårt att utnyttja affärer, restauranger, biografen, konsertlokaler, teatrar och andra offentliga lokaler på grund av deras otillgänglighet. Sådana ställen ska vara till för alla, också för rörelsehindrade, utan hinder i form av trappor, trösklar, tunga självstängande dörrar, o.dyl.

Ansvariga för dessa offentliga platser tillgänglighet för alla har hittills inte haft detta som ett obligatoriskt krav. Man kan lätt konstatera att frivillighet på det här området inte fungerar väl. Därför bör ett obligatorium införas med sanktioner i form av böter för den som inte uppfyller kraven på tillgänglighet till sådana platser för rörelsehindrade.

Vi föreslår

att krav på tillgänglighet för rörelsehindrade till offentliga lokaler ska vara obligatoriskt och kombineras med sanktioner i form av böter för den som inte uppfyller villkoren för detta.

Karen Blomqvist

Sköndals kvinnoklubb

Motionen antagen på möte i Sköndals Socialdemokratiska Kvinnoklubb den 11 november 2010

Karin Jämtin Svensson

Mötets ordförande

Utlåtande över motion F04 Obligatoriskt krav på tillgänglighet för rörelsehindrade till offentliga lokaler

Arbetskommunens styrelse noterar att varken den borgerliga regeringen eller de borgerliga makthavarna i Stockholms stad eller Stockholms läns landsting klarat av att leverera sina utfästelser inför 2010. Varken den nationella planen, Från patient till medborgare antagen av riksdagen 2000 eller utfästelser om att vara världsbäst i stad och län har infriats.

De enkelt avhjälpta hindren är inte helt avhjälpta än. Mot denna bakgrund synes det naturligt att överväga vägar för att komma vidare i frågorna. Dels med sanktioner för icke genomförda åtgärder, dels med indragna offentliga bidrag till verksamheter som inte gjorts eller görs tillgängliga för rörelsehindrade.

Arbetskommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla motionen

BESLUT.....

F05 Motion om Kommunal solidaritetsskatt

Det finns ett problem i många kommuner i Sverige idag med att folk flyttar ut från dem när de är klara med sin utbildning. Dessa kommuner betalar skolgång och diverse andra utgifter som är relaterade till en persons uppväxt, utan att de får in någon skatt från dem när de sedan börjar jobba.

Dessa kommuner har dessutom i stor utsträckning en äldre befolkning eller en ekonomiskt svag befolkning eller både och. De flesta utgifter som uppstår kring dessa typer av befolkningssammansättningar betalas av kommun och landsting, men eftersom man inte får några direkta intäkter i form av skatt på lön har man svårt att betala för att befolkningen ska få ett värdigt liv.

De personer som väljer att flytta ut från dessa kommuner flyttar i stor utsträckning till storstadsregionerna, där de bidrar med skattepengar. Storstadsregionerna får således en stark ekonomi medan många andra kommuner halkar efter när de ska betala för sin befolkning, och tvingas då göra nedskärningar inom offentlig sektor.

En kommunal solidaritetsskatt skulle innebära att de kommuner som har en stor utflyttning och en ekonomiskt svag befolkning, får pengar av de andra kommunerna för att kunna upprätthålla en samhällelig service för dess befolkning.

För att minska på de klyftor som uppstår i Sverige på grund av utflyttning, yrkar Stockholms socialdemokratiska studentklubb (SSK) på:

- att Stockholms arbetarekommun verkar för att den kommunala solidaritetsskatten ska införas
- att motionen förs vidare till nästa partikongress

Motionen antagen på medlemsmöte 30/11-10.

Utlåtande över motion F05 Om kommunal solidaritetskatt

Sverige är ett långt land. Sett till ytan har Sverige en till antal liten befolkning. Den ekonomiska krisen som landet gått igenom visar tydligt hur olika förutsättningarna är. Vissa delar av landet har påverkats hårdare än andra och ofta beror det på att orten är beroende av en eller möjligen två stora arbetsplatser. Orter med mer diversifierade näringar har klarat sig bättre.

Just mot bakgrund av att olika delar av Sverige har väldigt olika förutsättningar så infördes ett kommunalt skatteutjämningsystem. Syftet är att utjämna de ekonomiska förutsättningarna när det gäller både inkomster och strukturella skillnader. Genom detta förväntas man att åstadkomma likvärdiga förutsättningar för alla kommuner och landsting att bedriva sin verksamhet.

Under 2007 gjordes vissa justeringar i systemet och just nu pågår en utredning som har till syfte att titta på om skatteutjämningsystemet hämmar den ekonomiska tillväxten i vissa regioner. Utredningen ska också titta på en del andra aspekter av systemet eftersom ett system som omfördelar så mycket som detta faktiskt måste vara accepterat hos befolkningen men också leda till att de flesta svenskar får bättre tillgång till bra skola, vård och omsorg men också till jobb.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionen

BESLUT

F06 Motion angående äldreomsorgen i Stockholm

Torftighet präglar omsorgerna om äldre i Stockholm. De äldre bjuds en basvård och service utan nödvändig omsorg och omtanke. Listan på brister kan göras lång: I såväl hemtjänsten som i särskilda äldreboenden har de äldre en begränsad kontakt med personalen. Det är inte ovanligt att äldre tillbringar sina sista år isolerade i sina lägenheter eller på rum med en minimal kontakt med omvärlden. De äldres boende blir ett fängelse. Det är stor omsättning på personal. Maten håller en oacceptabel standard. De äldre utesluts från det som för andra är självklarheter – att kunna vistas utomhus, känna social samvaro och delta i kulturengagemang. Till det kommer en avgiftssättning som gör att många äldre – särskilt kvinnor – inte anser sig ha råd att använda äldreomsorgens tjänster.

Det bedrivs naturligtvis också bra äldreomsorg. Men bristerna är stora och påtagliga. Till en del hänger det samman med att äldreomsorgen fortfarande präglas av en övertro på att gamla människor ska bo kvar hemma. Det finns en bristande förståelse för åldrandets problem.

Vi har länge vetat att äldreomsorgen står inför stora utmaningar. Hittills har kommunernas svar på utmaningen varit att försämma äldreomsorgen. Den byråkratiska överbyggnaden med allt tjugigare målformuleringar har ingen förankring i verkligheten. Avvecklingen av servicehusen är ett exempel på en äldreomsorg som förändras utan kontakt med verkligheten. Det så kallade trygghetsboendet som ska ersätta servicehusen innebär bland annat kraftigt höjda hyror. Konsekvensen blir att många äldre inte kommer att ha råd att bo där. Äldre kvinnor med låg pension drabbas – som vanligt kan man tillägga.

För det socialdemokratier är det oacceptabelt att äldreomsorgen halkar efter standardutvecklingen i samhället. I längden kommer det också att leda till en första och andra klass i äldreomsorgen. De som har råd och möjligheter kommer inte att acceptera en äldreomsorg som inte svarar upp mot krav och förväntningar.

Äldreomsorgen behöver utvecklas och förbättras. Det är en av de viktigaste uppgifterna för den socialdemokratiska politiken. Utrymmet i en motion är för begränsat för att kunna belysa hela problematiken. Jag vill peka på några möjliga förändringar.

På nationell nivå:

- Ta bort äldreomsorgen från Socialtjänstlagen. Det bör vara möjligt för äldre att få sina önskemål om till exempel boende tillgodosedda utan behovsprövning.
- Ge de äldre ett dubbelt Rut-avdrag (och avskaffa det för medelålders utan barn). Då kan de själva tillgodose sina önskemål och behov.
- Ge kommunens äldreomsorg en konsumentstödande inriktning istället för den myndighetsutövning (behovsprövning) som den har idag. Den ska värdera och granska de tjänster som erbjuds äldre. (Kan kräva lagändring).
- Utveckla äldreomsorgsutbildningarna.

På regional nivå:

- Ge de äldre samma rätt till rehabilitering som andra.
- Kartlägg vilket genomslag som de nationella prioriteringarna har i vården. Prioriteras multisjuka äldre eller snuviga medelålders?
- Se över hjälpmedelscentralerna – väntetiderna är för långa.

På kommunal nivå:

- Se över boendestandarden i samtliga äldreboenden. Idag är miljöerna ofta trista och sterila.
- Gör en total översyn av anställningsförhållandena i äldreomsorgen.
- Ge de äldre möjlighet att själva bestämma när de vill ha omsorg och vilken omsorg de vill ha – till exempel när de vill flytta till särskilt boende.

- Skapa en mångfald av boendeformer.
- Höj det kommunala bostadstillägget – ingen ska vara utestängd från äldreboende på grund av sin ekonomi.
- Utveckla de äldres möjligheter att delta i fritids- och kulturaktiviteter.
- Höj matstandarderna och avskaffa de människoförnedrande matlådorna.

En del av förslagen finns i det kommunala handlingsprogrammet. Äldreomsorgen i Stockholm kan dock inte utvecklas utan ett samspel med den nationella nivån och med hälso- och sjukvården. I grunden handlar det om att ge de äldre makt över sin tillvaro. Det socialdemokratiska partiet bör bli den ledande kraften i utvecklingen av äldreomsorgen i Sverige. Det kräver ett nära samarbete med de äldre, deras anhöriga och pensionärsorganisationerna.

Därför yrkar jag att socialdemokraterna i Stockholm tar initiativ för:

att ett äldreomsorgsprogram tas fram i en öppen och dialoginriktad process. Programmet bör utformas så att det kan ligga till grund för initiativ på nationell nivå.

Lena Josefsson

Motionen behandlad på medlemsmöte i Södra kvinnoklubben den 29 november 2010.

Medlemsmötet beslöt att anta den som klubbens egen och sända den för behandling på Stockholms Arbetarekommuns årsmöte 2011.

Utlåtande över motion F06 Äldreomsorgen i Stockholm

Motionären yrkar att Socialdemokraterna i Stockholm tar initiativ för:

att ett äldreprogram tas fram i en öppen och dialoginriktad process. Programmet bör utformas så att det kan ligga till grund för initiativ på nationell nivå.

Motionen tar upp en mängd exempel på den oacceptabla utvecklingen av omsorg och vård av våra äldre. Styrelsen delar motionärens bild.

Arbetarekommunen sände därför en motion till 2009 års kongress, vilken behandlades mycket seriöst och vi fick gehör för nästan allt. Programmet "Investera i erfarenhet" togs fram av Partistyrelsen och detta program innehåller en mängd kloka förslag. Vid vårt årsmöte 2010 antogs även ett antal motioner, vilka bifölls, betr olika problem som bör åtgärdas. Dessutom arbetar vi med ett program, Folkhälsa för äldre samt ett bostadsprogram med fokus på äldres situation, vilka ska vara klara under 2011.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att anse motionen besvarad

BESLUT.....

F07 Kommunalt övertagande av köpcentrum

Det har gått några år sedan ett antal köpcentrum köptes upp av privatägda bolag. Så är fallet i Tensta och Rinkeby centrum. Nu drivs de två köpcentrumen av brittiska Boulton och sen de har tagit över har det gått utför.

Hyrorna har i vissa fall höjts med över 100 % och flera affärer har gått i konkurs. Missnöjet är högt bland affärsinnehavarna, speciellt när Boultons representant inte går att få tag på nu när hyrorna ligger på orimliga nivåer. Förutom den fasta hyran som affärsinnehavarna betalar, så betalar dem en extra summa månadsvis om t.ex. en tidningsskylt står utanför affären.

Boulton har också efterfakturerat affärerna på ospecifika grunder, detta helt emot avtalet.

En affär i Tensta har fått betala extra för luftkonditioneringen, vilket inte har hänt förut.

Det råder stor förvirring.

Hyrorna är inte det enda som har varit problemet.

Det allmänna underhållet såsom avlopp och ventilation är väldigt eftersatt och somrarna har varit väldigt jobbiga då ventilationen inte har förbättrats även när Boulton har tagit högt betalt för det.

Städningen har det skurits ner på.

Den aggressiva ägarstilen leder till att folk förlorar sina arbeten och utbrändhet samt ökad sjukskrivning då Boulton ställer krav på höjda öppettider.

Fortsätter den onda cirkeln kommer köpcentrumen att antingen stå tomma eller bli uthyrda till stora affärskedjor vilket leder till att småföretagarna slås ut.

Därför yrkar vi på **att**

1: kommunen köper upp Stockholms köpcentrum

2: hyran sänks till en rimlig nivå

3: Boultons hyressättningssystem skrotas, mot ett mer begripligt sådant

4: de orimliga kraven för att bedriva verksamhet i centrumen sänks ner till rimliga nivåer

5: arbetarkommunen tar motionen som sin egen

6: man skickar motionen vidare till kommunfullmäktigegruppen.

Motion skriven av SSU-Tensta.

Motionen antogs i ett medlemsmöte av SSU-Tensta tisdag den 30 november klockan 18:30, och därmed vill vi att motionen sänds som föreningen SSU-Tenstas motion.

Utlåtande över motion F07 Kommunalt övertagande av köpcentrum

Motionen berör en av de viktigaste frågorna för staden. Beslutet att sälja Centrumkompaniet till Boulton drevs igenom av Alliansmajoriteten under 2007. Detta trots att protester kom i massor till kommunfullmäktiges alla partier och företrädare. Många varningar kom om hur dåligt och faktiskt på gränsen till lagvidrigt som Boulton agerat i andra städer runt om i Sverige.

Då beslutet togs i fullmäktige sade den moderatledda majoriteten att man hade fått löften om att Boulton skulle utveckla köpcentrum i ytterstaden för att stärka dessa centrum. Detta har inte skett varför vi socialdemokrater har drivit på hårt för att den borgerliga majoriteten ska kräva att Boulton lever upp till de eventuella löften man givit. Vi har även krävt en granskning av huruvida Boultons avsiktsförklaring ska betraktas som en del av köpeavtalet och sålunda kunna drivas juridiskt.

Centrumbildningarna, framförallt i förorten, är ofta det som skapar området identitet. Centrumet kan man också kalla för områdets ansikte. När man kommer med tunnelbanan till t ex Bredäng, Gubbängen eller Hässelby så är det ju centrumet man kommer ner i.

Många centrumbildningar i Stockholm är privat ägda av fastighetsägare som tar stort ansvar för centrumens utveckling. Flera av dessa fastighetsägare tar också en aktiv del för en positiv utveckling av området som man befinner sig i. Många andra centrumbildningar ägs av kommunen genom att de allmännyttiga bolagen i Stockholm äger fastigheterna.

Styrelsen anser mot den bakgrunden att majoriteten i Stockholms stadshus bör ta ansvar för utvecklingen i de av Boulton ägda centrumen. Man bör t ex erbjuda stöd till handlarna i dessa centrum om de så vill. Det kan handla om juridiskt stöd, eller annat konkret stöd i arbetet för att Boulton ska tvingas följa den praxis som finns vad gäller t ex hyresförhandlingar eller andra avtalsrelationer som man verkar efter i Sverige.

Sedan motionen skrevs har ägandet av Boultons köpcentrum omstrukturerats. Exakt vem som äger centren är i dagsläget inte klart, men de uppgifter som lämnats ger för handen att Royal Bank of Scotland tagit ett stort ansvar för att refinansiera den ekonomiskt mycket svaga svenska koncernen. Boultons brittiska moderbolag har sagts ställa sina aktier i det svenska bolaget till förfogande och lämnar alltså som ägare. Likaså finns enligt uppgift planer på att sälja fastighetsförvaltningsbolaget EFM till dess ledning.

Den socialdemokratiska kommunfullmäktigegruppen kommer att fortsätta att bevaka hur förvaltningen av de försålda centren sker och utöva påtryckningar då det är motiverat. Styrelsen ser inget egenvärde i att kommunen köper tillbaka dessa centrum men att kommunen måste sätta mycket hårdare press på centrumens nya ägare och förvaltare.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionen

BESLUT

G01 En uppdaterad nomineringsprocess för Stockholms arbetarekommun

I rapporten Framåt mot en modern folkrörelse konstateras att ”...socialdemokratin i Stockholm måste närmast revolutionera synen på informations- och beslutsflöden inom organisationen.” Motionen gör ett försök att tillämpa denna slutsats.

Att bli vald till ett uppdrag är att få ett förtroende; från väljare eller partikamrater. Den som blir vald har all anledning att känna sig stolt. För partiet ger valprocessen möjligheter till både utvärdering av historiska erfarenheter och diskussion om framtida politiska inriktning. Det är också ett utmärkt tillfälle till intern marknadsföring. Både uppdrag och partikamrater kommer i blickfånget. Kort sagt: valen är viktiga – därför bör vi ta dem på allvar. Den (inte längre så) nya tekniken har också gjort att vi har möjlighet att presentera våra kandidater, valprocesser och uppdrag på ett helt annat sätt än förut.

Med det som bakgrund kan vi konstatera att inte alla val når upp till ovanstående ribba. Så vad göra?

Kandidaterna

För att kunna kandidera till ett arvoderat uppdrag för partiets räkning i Stockholms stad bör vi kräva att den som vill bli vald skickar in en presentation innehållande:

- 1) Namn och foto
- 2) Personlig presentation innehållande ev. urval av tidigare uppdrag, ev. redogörelse för tidigare insatser samt
- 3) Förhoppningar och ambitioner

Valberedningen skall

- 1) Efter bästa förmåga marknadsföra de val som det åligger dem att bereda.
- 2) I största möjliga mån genomföra personliga intervjuer med kandidaterna.
- 3) Kontakta de eventuella referenser som kandidaterna har angett i sina personliga brev. (Valberedningen kan även kontakta andra än de angivna referenserna.)
- 4) Lämna ett skriftligt omdöme om varje kandidat till en post.
- 5) Senast i samband med själva valet ge alla kandidater möjligheter att presentera sig själva samt svara på frågor.

Med anledning av ovanstående yrkar vi

att Stockholms arbetarekommuns styrelse får i uppdrag att ta fram ett förslag i samma anda som ovanstående.

Antagen av Katarina Västra Socialdemokratiska Förening på medlemsmötet 2010-11-29

G02 Att välja eller väljas! En demokratisk utvecklingspotential inom det Socialdemokratiska partiet.

1. Bakgrund

Den mest slutna interna processen för personval har tvivelsutan Socialdemokraterna. Här är det inte fråga om några provval/nomineringsval. Enskilda medlemmar verkar inte ens ha möjlighet att nominera kandidater, i vart fall är det ett fåtal som vågar.

Valprocessen inleds på föreningsnivån och de kandidater som kommer fram stöts och blöts sedan i en valberedning med ett mindre arbetsutskott (i bästa fall). Därefter antas nomineringen på ett Arbetarekommunens möte dit alla medlemmar har tillträde.

Mycket av makten finns i arbetsutskottet/valberedningen. Det som lagts fast där ändrar man inte så gärna på. Nackdelen från demokratiska utgångspunkter med en sådan ordning är uppenbar. Det kan uppfattas mer som fåtalsvälde än demokrati.

Möjligheten till "livstidsmandat" för förtroendevalda gör att nya strömningar och tankar inte får fotfäste i politiken och partiet uppfattas alltmer som ett reaktionärt parti; det var bättre förr. Konsekvenserna i medlemstillströmningen är uppenbara.

Men en fördel finns, det är lättare att förnya listorna och styra upp så att de blir könsmässigt, åldersmässigt och geografiskt attraktiva. Om det är en fördel.....?

2. Motivering:

Dagens interna valprocess skapar den fullständiga rättvisan eller orättvisan. Det bästa kan bli det godas fiende där kombinationen av livslånga uppdrag och valberedningar som toppstyrs skapar en anda av dålig tillväxt och förnyring av partiet. De bästa politiska krafterna lämnar när de blir varse glastaket.

Risken för konformism och ja-sägeri är med nuvarande system påtaglig. Detta kan skapa ett navelskåderi i partiet. Öppenhet vinner alltid över slutenhet. Moderniseringen av partiet har inte gått i takt med samhällsutvecklingen. De slutna rummens tid är förbi!

3. Bedömning, konsekvensanalys

En konsekvens av en stadgeändring avseende partiets personvalsprocess kan vara att

- Fler söker sig till de lokala föreningarna
- En förnyring av partiets ledande befattningar sker
- Kompetens och agitatorisk kraft prioriteras i partiets utveckling.

4. Yrkande

Med hänsyn till ovanstående yrkar jag att arbetarekommunens årsmöte bifaller motionen samt beslutar att

- Arbetarekommunen till partistyrelsen initierar en demokratisering av partiets interna valsystem i enlighet med motionen.

Stockholm 2010-11-01

Magnus Wicén

Kungsholmens Socialdemokratiska förening

Motionen antagen som egen av Kungsholmens (S) förenings medlemsmöte den 16 november 2010.

Inger Segelström, Ordförande

Utlåtande över motion G01 En uppdaterad nomineringsprocess för Stockholms arbetarekommun och G02 Att välja eller väljas! En demokratisk utvecklingspotential inom det Socialdemokratiska partiet

Motionerna tar upp frågan om partiet i Stockholms interna nomineringsprocesser till olika uppdrag. Styrelsen ställer sig positiva till motionärernas vilja att demokratisera nomineringsprocessen. Det finns ett starkt behov av att både göra processerna mer öppna och demokratiska, men också av att minska den tidsåtgång och det fokus som läggs på just persondiskussioner.

Även om uppdrag och nomineringsprocesser är viktiga, är det inte det viktigaste för ett folkrörelseparti. Det viktigaste är politiken och viljan att förändra samhället. Om för mycket fokus läggs på personval och nomineringsprocesser riskerar betydligt viktigare delar av vårt partiarbete att hamna i skymundan. Styrelsen ser redan tendenser till att många i vårt parti lägger allt för mycket tid på val av personer och allt för lite tid på medlemsvärvning, utåtriktat arbete och politiska samtal.

Styrelsen vill understryka att det viktigaste nomineringsarbetet sker i föreningen, inte i valberedningen. Det är i föreningen, grundorganisationen som medlemmarna har bäst förmåga att bedöma en kandidats duglighet. Valberedningen är beroende av föreningarna för att få fram kandidater som är väl lämpade för de uppdrag de kandiderar till. Valberedningen kan sedan göra en liknande bedömning, men framför allt göra avvägningen mellan kompetenta kandidater.

Motion G02 tar ifrågasätter om enskilda medlemmar har nomineringsrätt, de har det. Men det tillmäts av naturliga skäl inte samma tyngd som om en hel förening ställt sig bakom en kandidat. Dessutom påstås att Socialdemokraterna skulle ha en särskilt sluten process, hur självkritiska vi än ska vara känner ändå inte styrelsen igen den bilden. Processen är väl så öppen som inom andra partier och processen i Stockholm är sannolikt partiets mest öppna. Exempelvis är vi det enda partidistrikt i landet där alla medlemmar och föreningar har fått säga sitt om det stundande partiordförandeval. Motion G01 tar upp ett antal detaljerade förslag som motionären menar skulle demokratisera nomineringsprocessen. Även om styrelsen delar många av motionärens ambitioner tror styrelsen att flera av förslagen skulle leda i motsatt riktning.

Styrelsen föreslår därför att en översyn av hela nomineringsarbetet initieras och att resultatet av detta presenteras för representantskapet i god tid innan nästa val och nomineringsprocess startar, som en konsekvens av detta avslås motionerna.

En bred översyn bör bland annat ha som utgångspunkt att sätta föreningarna i centrum, göra så många som möjligt delaktiga i processen, ha en process med maximal öppenhet, tydliggöra partimedlemmarnas inflytande, sträva efter en enkel, likformig och lättöverskådlig process, minimera tidsåtgång och behovet av arbetsinsats, att i så hög utsträckning som möjligt använda befintliga medie- och ”nya” medielösningar.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmöte besluta

att avslå motion G01 och G02

att initiera en översyn av partiets hela nomineringsarbete som presenteras för arbetarekommunens representantskap i god tid innan nästa val och nomineringsprocess startar

BESLUT.....

G03 Motion angående ändring av rösträttsordning vid representantskap

Socialdemokratin bygger på en stolt folkrörelsetradition. I en sådan är den demokratiska processen grunden för samtliga beslut och tanken om medlemmarnas jämlika rätt till påverkan självklar. Idag har Arbetarekommunens styrelse rösträtt vid representantskapet. En sådan ordning är inte bara högst ovanlig utan står också i direkt motsats till folkrörelsetraditionen. Styrelsens uppgift bör vara att representera hela rörelsen. Genom att ge ledamöterna egen rösträtt frångås denna princip. Ett system där en individ genom en styrelseplats äger samma rösttyngd som en mindre förening riskerar att skapa ett maktcentrerat system där föreningarnas och således medlemmarnas möjlighet att påverka minskar. SSK menar att det uppstår ett demokratiskt problem om styrelsen både är med och beslutar om samt genomför Arbetarekommunens politik.

Vi i SSK menar att dagens rösträttsordning måste reformeras, som ett led i att förnya och öppna upp Socialdemokratin. SSK hävdar principen att rösträtt vid Arbetarekommunens representantskap endast ska ägas av de av s-föreningarna utsedda representanterna. SSK yrkar därför:

Att i enlighet med motionen frånta Arbetarkommunens styrelse rösträtt vid representantskapet.

Samt

Att göra följande stadgeändring:

Nuvarande lydelse

§5 Representantskap

Moment 6:

Arbetarekommunens ordförande är också ordförande i representantskapet. Arbetarekommunens

styrelse är ledamöter av representantskapet, ersättare inträder i den ordning som fastställs vid representantskapets val.

Vid beslut om styrelsens ansvarsfrihet samt vid val av revisorer har styrelsens ledamöter inte rösträtt.

Motionens förslag på ny lydelse

§5 Representantskap

Moment 6:

Arbetarekommunens ordförande är också ordförande i representantskapet. Arbetarekommunens

styrelse har vid representantskapet yttrande och förslagsrätt men ej rösträtt, ersättare inträder i den ordning som fastställs vid representantskapets val.

Motionen är antagen av Socialdemokratiska studentklubben i Stockholm 23 november 2010.

G04 Styrelsens rösträtt vid representantskapsmötena och arbetarekommunens årsmöte

Representantskapet vid Stockholms arbetarekommun består av ombud och ledamöter och är dess högsta beslutande organ.

Ombuden är valda av sina föreningar och har utöver yttrande och förslagsrätt även rösträtt. Ledamöter är 25 direktvalda, förtroendevalda och organisationsrepresentanter enl §5 mom 3 samt arbetarekommuns styrelse. Dessa har yttrande- och förslagsrätt medan styrelsen endast har rösträtt.

Hur ser det ut i andra liknande sammanhang?

1. Regeringsmedlemmar som är riksdagsledamöter får inte rösta i riksdagen.
2. Inom Lärarförbundet får styrelsen inte rösta vare sig vid kongresser eller representantskapet.
3. I vår eget parti SAP får partistyrelsen inte rösta vid kongresserna.

Det finns goda skäl till att styrelsen inte deltar i omröstningar. Dels har man redan genom sitt motionssvar tagit ställning, dels har man genom föredragande styrelseledamot, som ges 5 min talarutrymme ytterligare en möjlighet att påverka. Därtill kommer att styrelseledamöterna i sina föreningar givetvis också kan påverka förslag till motioner.

Med anledning av ovanstående yrkar vi

- att endast ombuden har rösträtt vid representantskapsmötena samt arbetarekommunens årsmöte.

Antagen av Katarina Västra Socialdemokratiska Förening på medlemsmötet 2010-11-29

G05 Avskaffa styrelsens rösträtt

Styrelsen i Stockholms arbetarekommun är tillsatt för att representera Arbetarekommunen och dess medlemmar. Därför är det rimligt att de inte också får rösta så att säga "igen" eftersom de liksom övriga ombud redan får rösta i sina klubbar och föreningar.

I exempelvis Stockholms läns partidistrikt har inte styrelsen rösträtt med hänvisning till att de just är tillsatta för att representera Arbetarekommunen.

Att styrelsen har rösträtt ger i sig en farlig tröghet i det politiska systemet som kan motverkas genom att avskaffa denna rösträtt. Ibland står styrelsens rösträtt i vägen för nödvändig förändring av exempelvis arbetsformerna för representantskapet.

Mot bakgrund av detta yrkas alltså:

att styrelsens rösträtt avskaffas

att Arbetarekommunen bifaller motionen

Motion föreslagen av Josefin Deiving, Katarina Socialdemokratiska förening
antagen som föreningens egen på styrelsemöte 29 november 2010

Utlåtande över motion G03 Motion angående ändring av rösträttsordning vid representantskap, G04 Styrelsens rösträtt vid representantskapsmötena och arbetarekommunens årsmöte och G05 Avskaffa styrelsens rösträtt

Motionärerna tar upp frågan om styrelsens rösträtt på representantskapet, stadgereglerad i § 5 moment 5. Man hävdar bland annat att det är oklart vilka intressen styrelsen företräder i förhållande till övriga ledamöter i representantskapet, det vill säga dem som är ledamöter i egenskap av ombud för en av arbetarekommunens grundorganisationer.

Som argument för att avskaffa styrelseledamöternas rösträtt i representantskapet ges exempel på andra demokratiska sammanhang där styrelsen inte har rösträtt i de beslutande församlingarna. Ett annat argument är att styrelseledamöternas röster kan påstå väga tyngre, eftersom de kan rösta både i sin hemmaförening men också i representantskapet.

Frågeställningarna är välkända. I samband med den senaste stadgerevisionen för något år sedan beslutade arbetarekommunens årsmöte, efter en klagörande debatt, att behålla den befintliga ordningen med rösträtt för styrelsen.

Tanken bakom denna ordning är att styrelsen genom att ha rösträtt på representantskapet tvingas ta ansvar för de beslut som fattas och att redovisa sina åsikter öppet i samband med röstningen. Representantskapets övriga ledamöter ges därigenom möjligheten att direkt kunna ställa enskilda styrelseledamöter till svars, vilket anses ha ett demokratiskt värde.

Det vore dock styrelsen främmande att argumentera för ett bibehållande av denna ordning om det är så att en majoritet av representantskapet inte längre anser att det gällande ordningen är den bästa ur demokratisk synpunkt. Frågan har som sagt prövats mycket nyligen, varför styrelsen förmodar att årsmötet 2011 inte ser skäl att göra ett annat ställningstagande.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionerna G03, G04 och G05

BESLUT.....

G06 En kommunsekreterare vars mandat kan omprövas

Arbetarekommunens styrelse består av ledamöter som väljs antingen på två år (de ordinarie) eller ett år (ersättarna). Det är ett bra system som gör att ansvar kan utkrävas av ledamöterna. Det vore eftersträvansvärt att samma system även gäller arbetarekommunens kommunsekreterare.

Invändningen har tidigare varit att även en kommunsekreterare har rätt till en fast tjänst och att kommunsekreteraren innefattas av LAS. Vi anser dock att positionen i sig innebär så mycket makt att det är rimligt att anställningen kan omprövas. Kommunsekreteraren bör snarare anses tillhöra undantagskretsen i LAS eftersom positionen ger politisk makt såväl som organisatorisk.

Mot bakgrund av detta yrkar vi att:

Kommunsekreterarens mandat omprövas vartannat år i enlighet med ordinarie ledamöterna i arbetarekommunens styrelse.

Kommunsekreteraren ska anses tillhöra undantagskretsen i LAS

Om att-satserna 1 och 2 faller så sätter vi en borte gräns på 5 år vartefter en ny kommunsekreterare tillsätts

Arbetarekommunen antar motionen och agerar i enlighet med den med omedelbar verkan.

Motion föreslagen av Josefin Deiving, Katarina Socialdemokratiska förening
antagen som föreningens egen på styrelsemöte 29 november 2010

G07 Motion till Stockholms Arbetarekommuns årsmöte angående tidsbegränsat mandat för kommunsekreteraren

I de nu gällande stadgarna för Stockholms arbetarekommun av Sveriges socialdemokratiska arbetareparti, finns ingen tidsbegränsning för kommunsekreterarens mandatperiod. Det finns heller inga skrivningar om hur och när kommunsekreteraren skall bytas ut. Vi menar att detta är problematiskt ur ett demokratiskt perspektiv. Då kommunsekreteraren har stort inflytande över arbetarekommunens arbete måste det finnas tydliga strukturer för ansvarsutkrävning.

Vi menar att kommunsekreteraren bör väljas på ett tidsbegränsat mandat. För att underlätta en långsiktighet när det gäller de uppgifter kommunsekreteraren har, dvs. att leda det organisatoriska arbetet och att leda arbetet med den lokala partiexpeditionen, bör mandatperioden vara längre än för ledamöter och ersättare i arbetarekommunens styrelse.

Vi föreslår därför att Arbetarekommunens årsmöte beslutar:

- att mandatet för kommunsekreteraren tidsbegränsas.
- att kommunsekreterare väljs på en period av 4 år.
- att detta skrivs in i arbetarekommunens stadgar.

Mattias Eilola, Akademikersossarna

Anders Eriksson, Akademikersossarna

Akademikersossarna beslöt att anta motionen i sin helhet på medlemsmöte 2010-11-24

Utlåtande över motionerna G06 En kommunsekreterare vars mandat kan omprövas och G07 Angående tidsbegränsat mandat för kommunsekreteraren

Motion G07 anser att uppdraget som kommunsekreteraren har bär med sig så mycket makt så att det bör prövas på samma sätt som de ordinarie ledamöternas uppdrag prövas nämligen vart annat år. G07 framhåller också att kommunsekreteraren omfattas av en förtroendeanställning och att anställningen därmed inte omfattas av LAS. Motion G07 menar att det är problematiskt att uppdragets tidslängd inte är stadgereglerat. G07 menar dock att uppdraget kräver en längre mandatperiod än två år.

Arbetskommunens styrelse instämmer i motionärernas bedömning att kommunsekreterare uppdraget är en viktig funktion i den stockholmska arbetarerörelsen. Till skillnad från landets alla andra partidistrikt som har anställda förste ombudsmän med motsvarande funktion som vår kommunsekreterare så har vi valt att tydliggöra att uppdraget är ett förtroendeuppdrag. Kommunsekreteraren väljs av representantskapet och personen som väljs är både fullvärdig medlem av Arbetskommunens styrelse och anställd funktionär med ledningsansvar för vår expedition.

Styrelsen vill för tydlighets skull klargöra att kommunsekreterarens mandat härrör från representantskapet. Den dag som representantskapet inte längre har förtroende för en kommunsekreterare så står det församlingen fritt att återkalla mandatet. Det är också helt riktigt som motion G06 hävdar att anställningen är att betrakta som en förtroendeanställning som inte omfattas av LAS.

Skälet till att kommunsekreterarens mandat inte tidsregleras i stadgan är just uppdragets speciella natur. Kommunsekreterarens uppdrag är att värna representantskapets beslut visavi våra parlamentariker och om så skulle behövas visavi Arbetskommunens styrelse.

I sin egenskap av att vara "chef" för expeditionen så har sekreteraren ett särskilt ansvar för organisationen och för kontakter med närstående organisationer. Ibland förväntas sekreteraren ta ställning i lägen när svåra konflikter föreligger.

Kommunsekreteraren har också det ibland otacksamma uppdraget att vara partiets "torped". När någon av våra förtroendevalda agerat olämpligt så åvilar det oftast kommunsekreteraren att ta personen i örat. Kommunsekreteraren ingår också i våra valberedningar, ofta med det särskilt otacksamma uppdraget att få förklara för hugade kandidater varför personen i fråga inte har kommit ifråga för diverse uppdrag. En ofta vidhängande effekt med uppdraget är att sekreterarens popularitet påverkas.

Eftersom uppdraget är otacksamt och inte särskilt glamoröst så har representantskapet avstått från att tidsreglera mandatet för sekreteraren. Mandatet finns där så länge som en majoritet av representantskapet känner förtroende för sin sekreterare.

Styrelsen har emellertid förståelse för att man utifrån motionärernas principiella resonemang skulle kunna vilja ändra stadgan för att tidsbegränsa mandatet. Mot bakgrund av att Arbetskommunen alldeles nyligen genomförde en omfattande stadgerevision där även frågan om ett eventuellt införande av tidsbegränsat mandat för sekreteraren prövades så menar styrelsen att frågan är för tidigt väckt. Vår mening är att denna diskussion ånyo kan prövas vid nästa tillfälle som Arbetskommunen bestämmer sig för att revidera stadgarna.

Arbetskommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motion G06 och G07

BESLUT.....

G08 Motion ang majoritetsval i enpersonsvalkretsar

I de tidigaste socialdemokratiska partiprogrammen ingick kravet på enmansvalkretsar. Det var i samarbete med andra mindre partier som socialdemokraterna kompromissade bort detta krav.

Småpartierna har alltid velat försäkra sig om en proportionell fördelning av rösterna. Socialdemokratin har aldrig haft något egenintresse i det proportionella valsystemet.

Med mindre valkretsar skulle den kontinuerliga personliga kontakten med väljarna, liksom förmågan att få goda lokala medarbetare betyda mer, medan pengar och mer spektakulära utspel skulle få relativt sett mindre betydelse. Enpersonsvalkretsar har klara fördelar jämfört med stora valkretsar om syftet är att skapa en nära och varaktig relation mellan politiker och valda. I geografiskt mer avgränsade valkretsar betyder lokalt gräsrotsarbete mer. Mindre valkretsar skulle öka väljarnas möjligheter att ta hänsyn till kandidaternas personliga egenskaper. Kandidaterna tjänar mer på att bli lokalt kända. Pengar och allmänt kändisskap bör betyda mindre när valkretsarna är mer begränsade. Politiskt vardagsslit – lokala möten, lokalt mediegenomslag, flygbladsutdelning och annat sätt att på basplanet hålla löpande kontakt med väljarna – skulle premieras.

En politiker som har valts i en begränsad geografisk valkrets har ett eget tydligt folkligt mandat. Det ger större möjligheter att agera självständigt mot partiledningen. Det innebär stora risker att bestraffa en "upprorisk", men lokalt populär ledamot i en enpersonsvalkrets. Valkretsen kan gå förlorad om väljarna upplever att den lokale representanten har behandlats orättvist. Enpersonsvalkretsar har en vitaliserande inverkan på det lokala partiarbetet. Man har en egen riksdagsledamot att utse, hålla kontakt med och hålla ansvarig. I motsvarande mån minskar mellannivåns inflytande, där olika maktgrupperingar hittills har haft möjlighet att blockera även en politiker med starkt lokalt folkligt stöd.

Men enpersonsvalkretsar har också nackdelar. Utan någon form av nationell korrigerering blir utslaget allt annat än proportionellt. Stora partier gynnas otillbörligt. Många väljare kan, genom att de bor i för andra partier än deras egets "säkra" valkretsar, aldrig påverka parlamentets sammansättning.

Valssystem med enpersonsvalkretsar utan utjämningsmandat, som i Storbritannien, riskerar därför att ge lägre valdeltagande. Partier kan också bli helt exkluderade från stora landsändar trots betydande röstetal. Utan utjämningsmandat skulle till exempel de borgerliga riksdagsledamöterna från Norrland bli lätt räknade.

I Tyskland tillämpas ett blandat system. En del parlamentsledamöter utses i enpersonsvalkretsar, men genom många utjämningsmandat blir partisammansättningen ändå proportionell.

För att uppnå fullständig proportionalitet kan det krävas många utjämningsmandat. I Sverige skulle socialdemokraterna bli största parti också i många valkretsar där det är borgerlig majoritet i väljarkåren, så länge som de borgerliga väljarna splittrar sina röster på flera partier. Om en stor andel ledamöter väljs genom utjämningsmandat bortfaller dock många av enpersonvalkretsarnas fördelar. Dessa riksdagsledamöter får inte något personligt mandat eller någon valkrets att hålla kontakt med. De negativa effekterna kan dock mildras om utjämningsmandaten tillfaller de kandidater i enpersonvalkretsar som fått de högsta röstetalen utan att bli valda.

I Storbritannien har det sedan länge förts en debatt kring valsystemets utformning. Majoritetsvalets snedvridande effekter har påtalats med allt större styrka. Men samtidigt har få varit beredda att ge upp enpersonsvalkretsen som grundläggande princip i valsystemet. I de lokala församlingar som införts i Skottland och Wales tillämpas en modifierad form av det tyska systemet. Detsamma gäller i Nya Zeeland.

Länder som en gång har infört enpersonsvalkretsar avskaffar dem i allmänhet inte, då den tydliga kontakten mellan politiker och väljare uppskattas. Om systemen reformeras införs olika proportionella inslag, men med enpersonsvalkretsen som grund. För några år sedan presenterade den erfarne och numera framlidne politikern Roy Jenkins ett spännande förslag till reformering av valsystemet.

Storbritanniens Labourledare och premiärminister Gordon Brown har tagit ställning för Jenkins förslag. Han lovade den 2 februari 2010 att genomföra en folkomröstning om förslaget i oktober 2011. Detta fordrar dock att Labour vinner parlamentsvalen senare i år.

Jenkins modell borde vara intressant också i den svenska debatten om personval och valsysteem. Utredningen föreslår att 80-85 procent av parlamentets ledamöter utses i enpersonsvalkretsar. Övriga 15-20 procent blir utjämningsmandat för att nå en sammansättning som bättre motsvarar partiernas nationella röstetal.

Men Jenkins är skeptisk till det traditionella sättet att utse vinnare i enpersonsvalkretsen. Den modellen kan göra att väljare inte vågar rösta på mindre partiers kandidater, då de inte vill kasta bort sina röster. Röstsplittringen kan medföra att en majoritet av väljarna i en valkrets kan vara emot den kandidat som vinner.

Jenkins föreslår att väljaren skall ges rätt att rangordna kandidaterna i den enskilda valkretsen. Den man helst vill ha ges en etta, den man vill ha i andra hand ges en tvåa, tredjehandsvalet en trea och så vidare. Det skulle inte vara något tvång att rangordna, men den som vill skall kunna markera sina preferenser.

Den som t ex är övertygad socialdemokrat, behöver således inte ange något annat partis kandidat som andrahandsval.

Vid röstsammanräkningen börjar man med att räkna förstahandsrösterna. Har någon kandidat fått mer än hälften av dessa blir hon eller han vald. Men om ingen har fått femtio procent elimineras kandidaten med det minsta röstetalet, och de av dennes anhängare avgivna andrahandsrösterna fördelas mellan de andra kandidaterna. Har då någon fått femtio procent blir denna vald. Annars elimineras den kandidat som fått näst minst antal röster och andrahandsrösterna fördelas åter på de andra kandidaterna. Så fortsätter röstsammanräkningen tills någon fått femtio procent. Om alla utom två kandidater har eliminerats vinner den med flest röster, även om hon eller han inte når upp till hälften av rösterna.

Väljarna behöver inte rösta taktiskt, också den som stöder en kandidat från ett mindre parti kan rösta efter sin övertygelse och ändå påverka valutgången. I Sverige skulle detta system väsentligt öka mindre partiers möjligheter att vinna enpersonvalkretsar.

Kandidatens personliga framtoning kan ge mer röster än partiets traditionella stöd och därmed ändra valkretsens karaktär. Det är ju själva poängen med det ökade personvalsinslaget, men den faktorn gör det svårare att i förväg beräkna utfallet av ett system med enpersonsvalkretsar där kandidaterna kan rangordnas. Partierna kan i teorin ställa upp flera kandidater i samma valkrets. Deras väljare kan sedan genom rangordningen avgöra vilken av partiets kandidater som har mest folkligt stöd.

I praktiken är det troligt att varje parti oftast bara har en kandidat per valkrets. Men om missnöje råder med hur nomineringen har gått till finns möjligheten att låta flera kandidater pröva sin lycka utan att några röster behöver gå förlorade för partiet. Kraven ökar på dem som nomineras. Det är något helt annat att få en egen valkrets att slåss för än att försvinna i mängden på en partilista.

Enpersonsvalkretsar med rätt att rangordna kandidaterna ger dock inte automatiskt ett proportionellt utslag. Det ger mindre partier och även oberoende populära kandidater större möjligheter än den traditionella brittiska modellen med enpersonsvalkretsar. Men de stora partierna har trots allt lättare att vinna enpersonsvalkretsar, även om väljarna genom rätten att rangordna inte behöver taktikrösta. Halvstora partier som ogillas av andra än de egna anhängarna kan vidare missgynnas. Deras kandidater får inte så många andra- eller tredjehandsröster och slås därför oftast ut även om de har en ganska stor andel förstahandsröster.

Det krävs ytterligare funderingar kring hur stor andel utjämningsmandat som skulle krävas för att svenska krav på rättvisa utslag skulle uppnås. Om utjämningsmandaten fördelas i en nationell pott kanske det skulle räcka med 20-25 procent för att uppnå rimlig rättvisa. Fullständig proportionalitet går

inte att garantera, men det finns inte heller i nuvarande system. Partier som får mindre än fyra procent får ingen representation alls enligt gällande regler.

Några mandats "extra" övervikt för den segrande sidan jämfört med ett helt proportionellt utslag kan faktiskt försvaras. Med ett ökat inslag av personval och egna valkretsar minskar partidisciplinen. Därigenom blir det svårare att regera på bara några mandats majoritet. Risken för parlamentarisk oreda ökar om vi får en kombination av strikt proportionalitet och många splittrade partier. Därigenom kan väljarnas möjlighet att utkräva ansvar minska.

Enpersonsvalkretsar ger rimligen mer stöd till partier som ingår i tydliga regeringsalternativ när väljare röstar på en kandidat från ett samverkande parti i andra hand.

Rösträkningen blir förvisso mer komplicerad än i dagens system, men röstandet i sig blir inte särskilt krångligt. Australien har tillämpat modellen sedan en längre tid. Väljarna visar sig fullt kapabla att, om de så önskar, rangordna kandidaterna i den egna valkretsen.

Genom att valkretsarna blir mindre underlättas väljarnas möjligheter att göra en meningsfull rangordning, sannolikheten ökar att de i större utsträckning verkligen känner till något personligt om de olika partiernas kandidater. Inget valsysteem är utan nackdelar. Men jämfört med dagens svenska modell för parti- och personval har enpersonsvalkretsar med rätt att rangordna, kombinerat med utjämningsmandat, flera viktiga fördelar.

Sverigedemokraterna har under vintern 2009-2010 i en rad opinionsmätningar samlat mer än fyra procent av rösterna. Trots att detta parti endast attraherar en ytterligt liten andel av svenska folket riskerar vi efter 2010 en situation där de erbjuds minst 15 platser i Sveriges riksdag, med allt vad detta innebär av partistöd och publicitet.

I förra valet fick Sverigedemokraterna många röster i kommunalvalen. I en del fall har väljarna skrivit Sverigedemokraterna på en valsedel utan några namn. Totalt är det femtio fullmäktigestolar i landets kommuner som står tomma, eftersom de sverigedemokrater som valts inte önskar utnyttja möjligheten att göra sin röst hörd i politiken.

De personer som representerar Sverigedemokraterna lokalt skulle knappast överleva ett system med enmansvalkretsar. Dessa ljusskygga individer klarar sällan en mediaexponering. Knappt någonstans i Sverige finns ett så starkt stöd att de skulle samla en majoritet av väljarna i en valkrets.

Med hänvisning till ovanstående kräver vi

att Socialdemokraterna i Stockholm tar ställning för majoritetsval i enpersonsvalkretsar med möjlighet att rangordna kandidaterna så att den som väljs inte bara har en relativ majoritet, utan alltid har minst hälften av rösterna bakom sig.

Motionen antagen som föreningens egen vid årsmöte den 5 maj 2010.

Socialdemokratiska föreningen S-2000

Hans Kilsved

Ordförande

Utlåtande över motion G08 Majoritetsval i enpersonsvalkretsar

Den socialdemokratiska föreningen S-2000 har i en motion till årsmötet yrkat att Socialdemokraterna i Stockholm tar ställning för majoritetsval i enpersonsvalkretsar med möjlighet att rangordna kandidater så att den som väljs har en relativ majoritet utan att alltid ha minst hälften av rösterna bakom sig.

Det är lätt att vid en första läsning hysa sympati för de uppfattningar motionären framför i sin motion. När man närmare analyserar motionens innehåll väcks dock en rad invändningar.

För det första har vi i Sverige haft en ambition att ha mycket breda överenskommelser kring grundlagsfrågor i Sverige. Ser man på hur dagens politiska situation ser ut så kan endast Socialdemokraterna, Moderaterna och i viss mån Centerpartiet kunna få mandat i riksdagen överhuvudtaget. Detta skulle slå undan benen på att få dessa breda politiska överenskommelser. Det är dessutom oklart om ens något annat parti har den uppfattning som motionären anför.

För det andra så är väl såväl de rödgröna partierna som alliansens partier väldigt stolta över att vi har ett relativt jämställt parlament. Det finns en stor risk att detta inte skulle kunna upprätthållas med ett sådant system.

För det tredje så finns det stor risk att stora delar av väljarkåren inte kommer att finnas representerade i sin valkrets då endast det största partiet finns representerat. Om ett parti får 51 % av rösterna så kommer 49 % att vara "bortkastade röster".

För det fjärde har inte minst vi socialdemokrater haft en ambition att ha större mångfald bland våra valda. Detta skulle i varje fall försvåras om det endast finns en som blir vald i en valkrets.

Ett resonemang som förts är t ex Tysklands system med en blandform där man har flera utjämningsmandat. Problemet är att det finns en ganska omfattande kritik mot den tyska konstitutionen också. Dessutom måste man påminna om att det är svårt att jämföra olika länder. Styrelsen vill påminna om att en absolut majoritet av Europas länder har tvåkammersystem. Dessutom har ett antal länder, inte minst i Europa, delstatsparlament, där man inte sällan har olika valsystem.

Slutligen vill styrelsen framhålla att det är komplicerat att jämföra valsystem mellan olika länder, dels för att man ibland har flera parlamentariska nivåer än i Sverige, dels för att länderna är olika stora och dels för att det ibland finns mycket gamla traditioner av valsystem, där man av historiska och traditionella skäl inte vill ändra sitt valsystem.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionen

BESLUT.....

G09 Ändrade rutiner för kongressombudsval

Att genomföra ett kongressombudsval innebär en omfattande och kostsam hantering för vår arbetarekommun och dess expedition. Vi ska bjuda in alla våra föreningar till nominering av kandidater, vi ska kontrollera att alla nominerade verkligen står till förfogande, vi ska se till att kandidaterna presenteras på ett bra sätt för alla medlemmar, vi ska skicka ut röstsedlar till alla medlemmar, vi ska genomföra en rösträkningsprocedur och därefter meddela vilka våra ombud är. Dessutom finns det alltid en risk för att valet överklagas av en eller annan anledning och då måste hela eller delar av proceduren göras om. Oftast ska allt arbete ske under ganska hård tidspress. Under de senaste åren har vi haft partikongresser minst vartannat år och tyvärr tvingats göra om valet vid några tillfällen. Vi tycker att det är ett slöseri, både med expeditionens pengar och arbetstid.

Vi föreslår därför

- att de kongressombud som väljs till den ordinarie partikongressen, som hålls vart fjärde år, anses valda för hela mandatperioden
- att ett tillräckligt antal ersättare väljs, för att ersätta de ordinarie ombud som inte har möjlighet att delta i kongressarbetet

Ulla Löfven
Adolf Fredriks s-förening

Motionen antagen som föreningens egen av Adolf Fredriks, Johannes-Gustav Vasas och Matteus s-föreningar vid gemensamt medlemsmöte den 17 november 2010.

Utlåtande över motion G09 Ändrade rutiner för kongressombudsval

Motionen förslår att man mot bakgrund av de stora administrativa och ekonomiska merkostnader som blir följden av att det genomförs ombudsval till varje partikongress, att man istället skulle välja ombud för en hel mandatperiod.

Arbetarekommunens styrelse har stor sympati för motionens resonemang. Det vore onekligen bättre ifall mer resurser skulle kunna frigöras för utåtriktad agitation eller för annan angelägen verksamhet.

Samtidigt konstaterar styrelsen att det är viktigt att ombuden vid en kongress representerar den aktuella medlemsopinionen. Även om det under senare år har blivit allt vanligare med extrakongresser så är ju inte detta något som är reglerat. Vi vet att vi året före valår har kongress och vi kan anta att det kan bli extrakongress någon gång under mandatperioden. Men vi vet inte när och vi vet inte vilka frågor som kommer hanteras på framtida extrakongresser.

Det gör ett system med fasta kongressombud med en fyraårig mandatperiod mer tveksam. Ifall partiet gör som man brukat det vill säga inkalla en kongress för att lösa en särskilt knivig fråga så är det ju bra ifall man valt ombud som har åsikter om just denna fråga som ska avgöras på extra kongressen.

Hur kongressval genomförs och när ombud skall utses regleras ytterst av partiets stadgar. Det gör att denna fråga hör hemma på en ordinarie partikongress och inte avgörs av Stockholms Arbetarekommuns årsmöte.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motion G09

BESLUT.....

G10 Tydligare partibeteckning på valsedlar

Vid årets val har vi noterat att flera väljare för sent upptäckt att de använt fel valsedel. I stället för att rösta på Socialdemokraterna har de lagt sin röst på Sverigedemokraterna. Detta för att valsedlarna varit mycket lika varandra. I några fall har misstaget kunnat rättas till genom att röstningen gjorts om på valdagen, men inte alltid.

Svenska samhället har förändrats. Ett av de inslagen i förändringen har varit att det har kommit många nya väljare med invandrabakgrund. Gruppen är en resurs för framtiden som måste tas hänsyn till.

Mot denna bakgrund föreslår Rinkeby socialdemokratiska föreningen

Att valsedlarnas utseende ändras så att de blir lättare att särskilja. Ett sätt kunde vara att använda de logotyper i form av blommor som partierna nu har.

Att representantskapet uppdra åt riksdagsgruppen att agera för att skillnaden mellan olika partiers valsedlar kan säkerställas.

Rinkeby Socialdemokratiska förening

Motionen antagen av styrelsen i Rinkebys Socialdemokratiska förening den 2 november 2010.

G11 Förtydligande av partinamn genom tillägg av symboler på valsedlar vid allmänna val

Vid det allmänna valet 2010 rapporterades om flera händelser runtom i landet där personer tagit fel eller varit nära att ta fel valsedlar. Partinamn med som liknar varann kan vid en snabb överblick bli förväxlade och väljaren riskerar att rösta på ett parti som man inte haft för avsikt att rösta på. Risken ökar när valsedlarna placeras i närheten av varann eller blandas avsiktligt eller oavsiktligt i vallokalen.

För att minska förväxlingsrisken av valsedlar yrkar vi på:

att Stockholms arbetarkommun verkar för att valsedlarna för respektive parti kompletteras med partiets symbol bredvid partinamnet vid nästa valtillfälle.

Västerorts s-kvinnoklubb

Motionen antagen vid klubbmöte den 28 oktober 2010

Utlåtande över motionerna G10 Tydligare partibeteckning på valsedlar och G11 Förtydligande av partinamn genom tillägg av symboler på valsedlar vid allmänna val

Motionerna tar ett upp en fråga som är viktig för partier och inte minst för väljaren.

Valsedlarna vid de senaste valen kan för den med en lägre läsförståelse lätt blandas samman. Detta gäller främst Socialdemokraternas och Sverigedemokraternas valsedlar.

Problemet har inte blivit mindre sen Sverigedemokraterna nått valresultat som ger dem rätt att finnas med i Det ”centrala” valsedelsstället som valnämnden ansvarar för.

I Valnämndens utvärdering av valet 2010 rapporteras det från ett flertal röstmottagare under förtidsröstningen och under valdagen, att väljare tagit ”fel” valsedlar.

Även om det inte påverkade mandatfördelningen i Stockholm, så kan vi förstå den oro och olust som väljaren känner över att eventuellt röstat på ett parti vars åsikter står i en direkt motsatt ställning till intentionen.

Arbetarkommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

Att bifalla motionerna G10 och G11

BESLUT.....

G12 Gör Kungsholmen och Bromma, krets 2 till försöksvalkrets för val på Internet till valen år 2014.

Efter valet år 2010 pågår en valutvärdering där partiet i Stockholm tar sig tid att ordentligt diskutera hur vi vinner nästa val. Alla stenar ska vändas på och alla förslag analyseras ordentligt.

De senaste valen har Estland i lokala val 2005, riksdagsval 2007, val till EU parlamentet 2009 och lokala val 2009 erbjudit sina medborgare att valrösta på Internet. Internetröstningen började på några procent och så lågt som 9.317 röstande och är nu vid senaste valet 104 413 personer det vill säga i valen 2009, 15-16 %.

Internetomröstningen pågick under 3-7 dagar och det var möjligt att ångra sig på valdagen och rösta på lokal, precis som är möjligt i svenska valen att ångra och rösta om.

För att rösta behöver man:

- ett ID kort för Estland
- en smartcard reader
- dator

För privat och personligt skydd erbjuds alla röstande möjlighet att ändra sin röst på vallokal. När omröstning på Internet startade år 2005 var det 54 % män och 46 % kvinnor som röstade. I valet 2009 var det 47 % män och 53 % kvinnor. Röstning efter ålder gav 11 % röstande under 24 år, 28 % 26 år-34 år, 24 % 36 år- 44 år, 19 % 46 år- 54 år och slutligen 18 % i åldrarna 56 år och uppåt. Intressant är att det är fler äldre än yngre som röstat på Internet.

Mot bakgrund av erfarenheterna från Estland yrkar föreningarna Kungsholmen och Bromma, krets 2, att årsmötet beslutar:

- att Krets 2 blir försöksvalkrets för röstning på Internet till kommunfullmäktige, landsting, riksdags- och EU-valet år 2014,
- att Arbetarekommunen får i uppdrag att finna fler intresserade till en försöksverksamhet
- att Arbetarekommunens årsmöte bifaller motionen och översänder beslutet till kommunfullmäktige-, landstings- och riksdagsgruppen

Stockholm 2010-11-01

Inger Segelström Johan Heinonen

Kungsholmen Ängby

Motionen antagen som egen av Kungsholmens S) förenings medlemsmöte den 16 november och Ängby (S) förenings medlemsmöte den 18 november 2010

Inger Segelström, Ordförande

Utlåtande över motion G12 Gör Kungsholmen och Bromma, krets 2 till försöksvalkrets för val på Internet till valen år 2014

Motionen om att införa ett system med val på Internet 2014 tar upp en hel del intressanta tankar. I motionen tas exemplet upp med valet i Estland.

Arbetarekommunens styrelse delar motionens önskan om ”att alla stenar ska vändas och alla förslag analyseras ordentligt” för att vinna nästa val.

Tanken om att kunna rösta på Internet är något som Demokratiutredningen 2001 tittade på i sitt betänkande SOU 2001:1. Man ansåg att ett internetbaserat röstningsförfarande sannolikt skulle kunna

- * Stimulera politiskt intresse
- * stimulera politiskt deltagande

Dock konstaterade samma utredning att elektroniska röstningssystem oavsett om det är fråga om röstning via Internet eller inte måste uppfylla följande fem grundkrav:

- * Bara personer som har rösträtt skall kunna rösta
- * Det skall bara vara möjligt att utnyttja sin röst en gång
- * Valhemligheten skall vara absolut
- * En angiven röst skall inte kunna ändras av någon annan
- * Systemet skall säkerställa en korrekt sammanräkning av röster på samtliga nivåer, dvs. på valdistrikt, valkretsar och valområde

Andra hänsyn som måste tas är skyddet av väljarens integritet och hur man ska hindra röstförsäljning och hur ska man säkerställa att den röstande är den han eller hon utger sig för vara, så att ingen röstar för någon annan. Fusk i detta sammanhang kan röra sig om både stöld av och köp av annans identitet.

Vallagsutredningen som presenterades i SOU 2004:111 drog slutsatserna att väljarna även fortsättningsvis ska rösta i det offentliga rummet, dvs. i första hand i sina vallokaler eller andra offentliga röstningsställen, dels för att valadministrationen skall kunna övervaka att alla väljare får rösta i hemlighet och utan otillbörlig påverkan och dels för att säkerställa principen ”en väljare- en röst”

Då Stockholms Arbetarekommuns styrelse ser svårigheter att till valet 2014 arbeta fram ny lagstiftning samt metoder för att säkerställa att de grundläggande principerna om valhemligheten och att väljaren står fri från tvång uppfylls

Arbetarekommunen styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionen

BESLUT

G13 Bättre ekonomi – bättre resursutnyttjande

Valet 2010 innebär att partiets inkomster minskar i Stockholms stad och län. Samtidigt vet vi att medlemsantalet minskar i en långsiktig trend.

Detta motiverar en översyn av hur partiet använder sina resurser i Stockholms stad och län. Om Stockholms partidistrikt och Stockholms läns partidistrikt slås samman – kan vi då nyttja existerande resurser på ett mer effektivt sätt? Kan det ge huvudstadsregionen ökad tyngd inom partiet?

I valrörelsen 2010 var det, i vart fall i Stockholms stad, uppenbart att särskilt moderaterna och centerpartiet förde sin valrörelse med mycket starka ekonomiska resurser. Vi behöver kunna spela i samma division för att på ett slagkraftigt sätt föra ut vår politik och våra alternativ. Därför är det läge att allvarligt överväga hur partiets inkomster ska kunna öka. Ska vi generellt öka medlemsavgifterna? Ska vi i olika parlament föreslå ökningar av partistödet? Ska vi höja den skansliavgiften? Men framförallt – kan vi finna smarta effektiva kanaler till våra sympatisörers plånböcker för att konsekvent öka bidragen till partiet? Kan vi på andra sätt stärka vår ekonomi? Här krävs ett innovativt nytänkande som når långt bortom lotteriförsäljning. Våra unga aktiva bör engageras i detta arbete, i hopp om att yngre ögon kan se nya lösningar på ett evigt problem.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan hemställer jag att Stockholms partidistrikt vid årsstämman 2011 beslutar

Att uppdra till styrelsen att inbjuda Stockholms läns partidistrikt till en grundlig översyn av gemensamma resurser i det uttalade syftet att effektivisera resursutnyttjandet

Att styrelsen därefter prövar om en övergång till ett enda partidistrikt i Stockholms län eller fortsatt uppdelning på två är den mest rationella ordningen

Att genomföra en grundlig analys av hur våra resurser för politisk verksamhet kan öka, både genom att öka inkomster och minska/omprioritera kostnader. Det är särskilt viktigt att våra yngre aktiva deltar i denna diskussion

Att uppdra till styrelsen att redovisa resultatet till årsmötet 2012

Carina Fredén

Motionen antagen vid styrelsemöte i Allmänna kvinnoklubben 22 november 2010.

Anita Pospisil, ordförande

Sjöstadens s-förening beslöt på sitt medlemsmöte den 24 november 2010 att anta motionen som sin egen och skicka den vidare till Stockholms partidistrikts årsmöte.

Mötesordförande Lena Dahlström

Utlåtande över motion G13 Bättre ekonomi – bättre resursutnyttjande

Motionären efterlyser en översyn av resursutnyttjandet i syfte att stärka ekonomin samt att man det i sammanhanget ska överväga en sammanslagning av Stockholms partidistrikt och Stockholms läns partidistrikt.

Motionärens oro för den lokala partiorganisationens ekonomi är högst befogad. Valresultatet 2010 innebar att Stockholms partidistrikt tappade två mandat i kommunfullmäktige och två mandat i landstingsfullmäktige, vilket innebär ett intäktsbortfall på över 5 miljoner kronor sett till hela mandatperioden. Utan tvekan drabbar detta partiverksamheten.

Under hösten 2010 beslutade styrelsen mot bakgrund av den ekonomiska situationen att uppdra åt kommunssekreteraren att ta fram förslag på hur expeditionen kan omorganiseras för att spara pengar och vinna effektivitet. Ett krav är att budgetarna under mandatperioden ska utformas så att vi 2014 har en valfond som uppgår till minst 10 miljoner kronor.

I skrivande stund pågår arbetet med att se över såväl budget som expeditionens organisering. Kopplat till detta pågår också samtal med Stockholms läns partidistrikt om hur vi i framtiden skulle kunna hitta samordningsmöjligheter och synergieffekter. Precis som motionären anser styrelsen att detta utvecklingsarbete är viktigt, varför det prioriteras högt under 2011.

Styrelsen avser återkomma till representantskapet med rapporter om hur processen fortskrider.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att anse motionen besvarad

BESLUT.....

G14 Valprocedur för stadsdelsnämnden

I Stockholms Arbetarekommuns Stadgar står det:

§ 10 Områdesorganisation, Moment 14

”Det år då allmänna val äger rum ska en valkommitté utses vid områdesorganisationens årsmöte. En ledamot uses av Fackliga utskottet. Övriga ledamöter utses av områdesorganisationens årsmöte.”

Att vi utser ledamöter till valkommittén långt innan vi nominerar till stadsdelsnämnden resulterade för Skärholmen att fyra av åtta personer som kom på valkommittémötet själva var nominerade. Det skulle därför vara bra om nomineringar skedde innan valkommittén utsågs, så att nominerade personer kan hållas utanför valkommittén. Vad vi kom fram till på motionsmötet i Sättra var att det finns många möjliga lösningar på detta problem.

Ett exempel är att samtidigt som man nominerar till nämnder och styrelser så nominerar man även till valkommittén.

Exakt hur denna lösning ska se ut överlåter jag till arbetarekommunens styrelse att utreda.

Därför yrkar jag,

att arbetarekommunens styrelse utreder hur valproceduren till stadsdelsnämnden ska underlättas.

Dennis Färnlund

Motionen behandlad och antagen som föreningens egen på möte den 29 november 2010.

Sättra Socialdemokratiska Stadsdelsförening

Dennis Färnlund, v. ordförande

Motionen fick klubbens stöd som vore de vår egen på möte den 20 november 2010.

Skärholmens socialdemokratiska kvinnoklubb

Liliane Svensson, ordförande

Utlåtande över motion G14 Valprocedur för stadsdelsnämnden

Motionären tar upp ett strukturproblem som har uppstått i samband med att stadsdelsnämndeledamöterna ska väljas inför en ny mandatperiod. Eftersom valkommittén utses så tidigt på året har en del av de personer som valts till valkommitté sedan nominerats till stadsdelsnämnden. Detta vill motionären inte ska hända igen och yrkar på att styrelsen ser över valproceduren, och att en förändring kommer till stånd så att valkommittén väljs senare på året när man vet vilka som kandiderar till stadsdelsnämnden.

Styrelsen håller med motionären om problemet. Valproceduren är dock reglerad i stadgarna, som motionären också påpekar, vilket gör att stadgarna i sådana fall måste förändras. En stadgeförändring är en ganska långdragen process men frågan känns angelägen och styrelsen kommer att utreda frågan huruvida valproceduren kan underlättas.

Arbetskommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla motionen

BESLUT.....

G15 Lokala kandidater på affischer

Till nästa valrörelse vill vi ha lokala kandidater på affischerna! Självklart ska vi ha affischer med partiledare och andra viktiga kandidater centralt ifrån också.

Ett förslag är att man i varje stadsdel får affischer på den kandidat som är högst upp på kommunfullmäktigelistan samt landstingsfullmäktigelistan. Med stadsdel menar vi t ex Husby, inte hela Rinkeby-Kista. (Eller Vällingby, inte hela Hässelby-Vällingby)

Moderaterna gjorde det i den här valrörelsen och det var många som frågade oss om inte vi hade kandidater i våra stadsdelar och varför de inte syntes på affischerna. De hade också en kort text som varje kandidat själv hade tagit fram, om vad de ansåg vara deras viktigaste frågor.

Det här är bara ett sätt att synliggöra våra lokala politiker och visa att det finns Socialdemokrater som är aktiva i våra stadsdelar.

Med anledning av detta vill vi att årsmötet beslutar:

- Att Stockholms arbetarekommun ser till att alla stadsdelar får välja två kandidater, en från kommunfullmäktigelistan samt en från landstingsfullmäktigelistan till affischer i val framöver
- Att kandidaterna får skriva några rader om vad de vill driva, ett lokalt perspektiv som går hand i hand med den politik vi går till val på

Mia Päärni

Antagen på Husby socialdemokratiska föreningens medlemsmöte 22/11 2010

Utlåtande över motion G15 Lokala kandidater på affischer

Motionen föreslår att alla stadsdelar ska ha lokala kandidater på valaffischerna i nästa val. Förslaget är helt i linje med det som erbjöds inför valet 2010.

Inför valrörelsen 2010 togs ett verktyg fram för att kunna göra lokala trycksaker och affischer med rätt manér på ett enkelt sätt. Partiorganisationen erbjöds möjlighet att få tillgång till verktyget vilket en del hörsammade och gjorde egna A4- och A3-affischer. Precis som motionären kräver i motionen så var tanken att den lokala partiorganisationen själva skulle kunna ta fram lokala politiska krav och välja vilka företrädare man ville ha på sina trycksaker och affischer.

Tyvärr verkar informationen om möjligheten att göra eget material i valrörelsen inte ha nått motionären men möjligheten fanns under valrörelsen och kommer att finnas även fortsättningsvis.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla motionen

BESLUT.....

G16 Motion angående insyn i AKs arbete.

Då jag under de senaste månaderna har försökt få insyn i vad som skett under AKs styrelsemöten har jag insett hur otroligt svårt det är att få översikt av AKs arbete. Med enkla medel skulle AK kunna göra det möjligt för medlemmarna att både granska och få översikt av vad som sker inom AK. Att ge tillgång för den enskilde medlemmen till dokument vore ett bra steg för att demokratisera organisationen i Stockholms AK. Exempel på sådana dokument är, styrelsemötesprotokoll samt den årliga budget/budgetplanen.

Därför yrkar vi att:

Handlingar som behandlats av arbetarekommunens styrelse skall offentliggöras inom rimlig tid efter att de behandlats antingen på AKs hemsida, eller i arbetarekommunens grupp på sosserian.

Av: Erik W Hallonstén

Antaget av SSKs styrelse den 30 november 2010

Motionen antagen på medlemsmöte 30/11-10.

Utlåtande över motion G16 Insyn i arbetarekommunens arbete

Motionären yrkar att handlingar som behandlas av partidistriktets styrelse skall offentliggöras. Exempel på sådana dokument skulle enligt motionären vara protokoll och budget.

Styrelsen strävar efter att skapa så stor öppenhet och transparens som möjligt, nu när vi i Stockholms partidistrikt har bestämt oss för att tillsammans arbeta framåt mot den moderna folkrörelsen. Mycket handlar om att förbättra information och kommunikation. Exempel på nytillkomna insatser är det digitala medlemsbrev med tillhörande föreningsinformation som har hunnit komma ut med ett par nummer under 2011. I mån av personalkapacitet, hoppas vi också kunna komplettera detta med regelbundna mötesreferat, notiser om viktiga beslut i styrelse och representantskap och liknande.

Att alla styrelsens protokoll obligatoriskt skulle vara offentliga, anser vi vore direkt skadligt för Socialdemokraterna som politiskt parti. I protokoll förekommer referat av diskussioner om till exempel valstrategier, som vi definitivt inte vill ska riskera hamna i andra partiers händer. Däremot råder det offentlighet kring politiska program, nomineringar och andra demokratiska processer. Styrelsen vill framöver också utveckla verksamhetsplanens utformning så att där anges tydliga mål och indikatorer, som kan följas upp och utvärderas i verksamhetsberättelsen men också löpande, till exempel på representantskapet.

Partidistriktets praxis följer partistyrelsens regler om att styrelseprotokoll ska vara tillgängliga först efter 20 år. Förutom att politiska överväganden och strategier inte kan offentliggöras utan att det skadar verksamheten, bör frågor som rör enskilda personer inte få spridning. För granskning av partidistriktets verksamhet utser representantskapet ett granskningsutskott, i vars uppdrag det bland annat ingår att läsa och granska styrelsens protokoll. Årsmötet väljer också revisorer, som vid sidan av den auktoriserade revisorn, följer upp och granskar budget och bokslut. Detta är en välbeprövad demokratisk metod.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionen

BESLUT.....

G17 Motion om att locka tillbaka väljargrupper

Socialdemokraterna är fortfarande relativt starka bland unga, bland pensionärer och sjuka och arbetslösa. Men bland människor som har ett jobb fick partiet bara 22 procent – mot Moderaternas 32 procent. TCO-väljare röstar i mindre omfattning på socialdemokraterna liksom SACO-anslutna. Arbetarepartiet har förlorat arbetarna, men är fortfarande starka bland utsatta grupper. Nu krävs det krafttag för att ta tillbaka tjänsteannagrupporna som dessutom ökar starkt i medlemsantal.

Jag föreslår mot bakgrund av ovanstående

Att Stockholms Arbetarekommun tillsätter en arbetsgrupp för att utarbeta förslag hur vi skall vinna tjänstemännen tillbaka.

Birgit Marklund Beijer

Engelbrekts socialdemokratiska förening

Motionen antagen vid möte med Engelbrekts socialdemokratiska förening 2010-11-24 som föreningens egen.

Birgit Marklund-Beijer

Ordf.

Utlåtande över motion G17 Om att locka tillbaka väljargrupper

Motionären föreslår att vi ska tillsätta en arbetsgrupp för att utarbeta förslag på hur vi ska vinna tjänstemännen tillbaka.

Arbetarekommunen har en samarbetsgrupp, som ligger under fackliga utskottet, för just tjänstemännen. Styrelsen föreslår att samarbetsgruppen får i uppgift att komma med förslag till hur vi ska vinna tillbaka denna väljargrupp.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla motionen

BESLUT.....

G18 Vem är egentligen arbetare och vad är ett "riktigt" arbete?

SAP – Sveriges Socialdemokratiska arbetareparti. I vårt partinamn framgår det tydligt vilka människor vi ser som vår huvudsakliga väljargrupp. I årets valrörelse lanserade sig Moderaterna som det enda/nya arbetarpartiet.

Begreppet arbetare är problematiskt. Många människor, som idag tillhör låg- eller medelinkomstgrupper, betraktar sig inte som arbetare. Stora löntagargrupper, även de med låga löner, är tjänstemän eller tillhör någon annan yrkesgrupp. Expediten i sminkdisken på NK ingår, med sin låga lön, i arbetarklassen. Han/hon vill dock inte identifiera sig som arbetare eller bejaka sin arbetarklassstillhörighet. Därtill har vi akademiker som, trots högskoleexamen, arbetar som till exempel väktare, brevbärare, telefonförsäljare, taxichaufförer eller i tunnelbanespärren. Bland utomeuropeiska invandrare finns det en mycket stor andel människor med akademisk utbildning, men som har anställning inom sektorer som traditionellt ses som arbetareyrken, är verksamma som småföretagare eller är arbetslösa. Inom Socialdemokraterna finns det en benägenhet att framställa arbetaren som en vit, medelålders man som jobbar inom industri- eller byggnadssektorn. Det är en framställning som haltar betänkligt, med tanke på den stora tjänstemanna- och servicesektor som vi har i till exempel Stockholm. Vidare har det funnits (och kanske fortfarande finns?) ett visst akademikerförakt inom vårt parti. Ett förakt som har lite bäring, då det finns akademiker (se ovan för exempel) som är en del av LO-kollektivet i och med sitt arbete.

I årets valrörelse lanserade sig Moderaterna som det enda/nya arbetarpartiet. Detta tilltag såg inte vi socialdemokrater med blida ögon, men återigen lyckades Moderaterna i ord, men inte handling, kidnappa ett ord som "tillhör" oss. Vi måste på allvar ta debatten med högern och visa att det inte finns någon ideologisk förändring i den moderata synen på arbete nu jämfört med förr. Det är samma moderater nu som tidigare. I den moderata politiken ställs arbete, gärna lågavlönat och med otrygga anställningsvillkor, mot bidrag. Vi socialdemokrater ställer istället, ur vårt socialistiska klassperspektiv och vår ideologi, lönearbete (löntagare) mot kapitalet (företagare). Det är en väsentlig skillnad. För att påvisa denna skillnad är det viktigt att vi som parti tydliggör denna skillnad vad det gäller arbete/arbetare.

Vi har upplevt och genomgått strukturomvandlingar och en teknisk utveckling i produktionen som gör att ordet arbetare inte har samma klang som det hade förr i tiden. Men kampen mellan löntagare och kapital förblir den samma. Denna kamp har förstärkts och förskjutits i och med att kapitalet har blivit mer rörligt och fått en starkare ställning.

En stor förändring som har skett är tillkomsten av nya jobb inom service sektorn. Det är en sektor som är snabbväxande och folk som arbetar inom denna sektor tillhör arbetarerörelsen men uppfattar inte alltid vår politik som något bra för dem. En annan stor förändring är tillkomsten av många privata företag inom välfärdssektorn. Då vi socialdemokrater ofta med rätta försvarar den offentliga sektorn har anställda i de privata företag som verkar inom den offentliga sektorn inte uppfattat det som om vi också talar för dem.

När vi vill nå ut med vårt budskap är det av största vikt att vi riktar oss till många människor. Det stora flertalet betraktar sig som löntagare, inklusive de med relativt höga inkomster (såväl medelklass som överklass). En förhållandevis liten del av befolkningen identifierar sig som arbetare. Det innebär inte att vi socialdemokrater behöver sluta tala om arbetare med samma självklarhet som förr. Däremot måste vi vidga begreppet så att det innefattar fler. Vad vi önskar se, är ett mer frekvent användande av begreppet löntagare på grund av att vi uppfattar det som ett mer inkluderande begrepp än arbetare.

Vi yrkar

- Att Stockholms arbetarekommun i sitt kommande arbete riktar sig till hela löntagarkollektivet istället för till löntagargruppen "arbetare".

- Att vid användandet av begreppet ”arbetare” även tydliggör vilka vi innefattar i begreppet (det vill säga att vi vidgar begreppet så att det innefattar fler).
- Att arbetarekommunen arbetar för att få till en förskjutning av begreppen till förmån för löntagarbegreppet även inom rikspolitiken.
- Att Stockholms Arbetarekommuns årsmöte alternativt representantskapsmöte antar denna motion som sin egen och skickar den vidare till partistyrelsen eller mellankongressen 2011 om denna kommer att hantera motioner på sedvanligt sätt.

Farsta Socialdemokratiska förenings styrelse

Motionen antagen av Farsta Stadsdelsförenings medlemsmöte 20101130.

Utlåtande över motion G18 Vem är egentligen arbetare och vad är ett "riktigt" arbete?

I svensk statistik och politisk debatt räknas de som arbetare vars yrken hör hemma i ett LO-förbunds kollektivavtalsområde. Gränslinjen mellan arbetare och tjänsteman gick länge huvudsakligen mellan industri- och tjänsteproduktion, men allteftersom svenska industriarbetare har blivit mer kvalificerade och fått högre löner så har begreppen glidit ifrån sina namn.

En tjänsteman skilde sig ursprungligen från en arbetare genom att i sitt yrke producera tjänster i stället för varor. I dag handlar skillnaden snarast om utbildningsform; en tjänsteman har i allmänhet, till skillnad från arbetaren, genomgått teoretisk gymnasieskola och akademiska studier. Detta leder till viss begreppsförvirring eftersom utbildnings- och lönenivån inom tillverkningsindustri ofta är högre än inom tjänsteområden som till exempel vård, omsorg, handel och transport. Enligt marxistisk teori är tjänstemannen en arbetare som istället för att sälja sin arbetskraft säljer sina kunskaper.

En löntagare har ett anställningsförhållande till en arbetsgivare och får överenskommen ersättning för utfört arbete. Löntagarna är antingen i tjänstemanna- eller arbetarställning hos en arbetsgivare.

Vanligen räknas till arbetarklassen de som utför avlönat kroppsarbete, men i en vidare definition av begreppet kan även andra löntagare utan chefsställning och utan högre utbildning räknas dit.

Vi som parti måste för att vara trovärdiga skapa politik för alla i samhället, det gäller kroppsarbetare som direktörer, när vi framför politiska förslag så ska alla delar i samhället känna nyttan av förslaget.

När det gäller vilket begrepp vi som parti ska använda så är löntagare ett mera användbart begrepp och bör användas.

När det gäller fjärde att-satsen så anser styrelsen att denna fråga ska överlämnas till de i partidistriktet som kommer att jobba med framtida partiprogram.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionen

BESLUT.....

G19 Om, mer aktivitet i Stockholms Arbetarekommuns representantskap

Målsättning med vårt parti är kampen för rättvisa, jämlikhet, jämställdhet, vård omsorg och utbildning samt en trygg ålderdom. För att nå dit, måste vi återta den ledande position som vi haft sedan den allmänna rösträtten infördes 1921. Vårt parti måste åter bli centrum i den politiska debatten. Vi måste ta initiativ i alla politiska frågor enligt vårt partiprogram och rättvisetänkande samt alltid vara det partiet som leder debatten. Med rätt och hög aktivitet borde vi se hur vi successivt återfår väljarnas förtroende, vilket bör spegla sig i stigande opinionssiffror. Det är 46 månader kvar till valet och målet bör vara 45 procent av rösterna 2014.

Våra ledande partiföreträdare (partiledare, partitalespersoner, landstingsråd, borgarråd, gruppledare mm.) som har tillgång till media, måste göra allt, varje dag för att tala om vår politik i media, i kontrast till de orättvisor som vi nu upplever. Vi måste återta initiativet, och leda och driva den offentliga debatten.

Cirka 400 000 arbetslösa (varav många ungdomar), oacceptabelt. En stor resurs, blir en belastning, mycket mer måste satsas på relevant utbildning och jobbskapande åtgärder.

Om vi fick 300 000 tusen av de arbetslösa i arbete, så skulle vi direkt ha råd med 6 veckors allmän semester plus mycket, mycket mer.

Vi har många frågor, många problem som måste lösas, det är önskvärt att vårt centrala organ i Stockholms arbetarekommun ökar sin aktivitet för att vi ska återta makten i Kommun, Landsting och Riksdag. På 1990-talet hade Stockholms Arbetarkommuns representant betydligt fler möten varje termin. Fler möten ökar det sammanhållande ”kittet” i vårt parti.

Jag föreslår därför, att Stockholms Arbetarekommuns representantskap träffas minst en gång mer varje höst och vårtermin.

2010-11-04

Bernt Collin

Kungsholmens Socialdemokratiska förening

Motionen insänds som enskild enligt beslut av Kungsholmens (S) förenings medlemsmöte den 16 november 2010

Inger Segelström

Ordförande

Utlåtande över motion G19 Mer aktivitet i Stockholms Arbetarekommuns representantskap

Skapandet av ett mer jämlikt samhälle blir lidande av att vårt parti har blivit så väldigt mycket svagare. Våra idéer om ett mer demokratiskt system, ett samhälle där alla kan vara med och påverka sin vardag, där alla har rätt till ett arbete och en självständig ekonomi och inte behöver bli utsatt för någon annans godtycke får vänta tillsammans med alla oss som drömmer om ett bättre samhälle.

Alla våra företrädare och medlemmar måste bli mycket bättre på att förklara vad som är så genialt med ett jämlikt samhälle där vi arbetar tillsammans för att förbättra villkoren för alla. Vi måste få ut våra idéer om frihet, jämlikhet och solidaritet i media. Men också prata om dem på arbetsplatserna. Och framförallt så måste vi förklara varför vi är det bästa alternativet om man vill ha ett sånt samhälle.

En viktig bit i vårt parti är våra möten där vi träffas och utbyter idéer med varandra. Men de får inte bli så många att de kväver det politiska engagemanget vilket de kan göra. Dessutom så är representantskapen inte alltid det bästa forumet att utbyta idéer och tankar med varandra och stärka varandra i det politiska arbetet. Men självklart så ska det hållas representantskapsmöte när det ska fattas viktiga beslut och det händer att man sammankallar extra representantskapsmöten när det är bråttom. Men styrelsen anser inte att det i dagsläget finns ett behov av att schemalägga mötena tätare än de är idag.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionen

BESLUT.....

G20 Omdefiniera valfrihetsbegreppet och gör det till vårt

Valfrihet är ett nyckelbegrepp i den moderatledda politiken. Under ett stort antal år har vi levt med begreppet och ideologin kring det oemotsagd. Vi kan nu se vilka konsekvenserna är av den politik som förts med valfrihetsbegreppet som slagträ.

Medborgarna har reducerats till konsumenter av allt från ”hårda varor” till ”mjuka tjänster”, att köpa på den öppna marknaden eller att tillhandahållas av upphandlare inom kommuner och landsting.

För de flesta människor i vårt samhälle finns ingen reell valfrihet. Valfrihet finns bara för de som är resursstarka. Antingen har de kraft att driva sina egna intressen och att söka information om allt och samtidigt tid att verkligen sätta sig in i densamma eller så har de mycket pengar så att de kan köpa sig den frihet som eftersträvas.

De människor som inte får del av valfrihetsreformen är de grupper som samhället har störst skyldigheter mot, de resurssvaga och de som lider av ett utanförskap av olika orsaker.

- Hur kan de med bristande språkkunskaper tillgodogöra sig den information som behövs för att kunna göra gynnsamma val?
- Hur kan de som är mycket sjuka och inte har hjälp av anhöriga orka bråka om ny vårdgivare när den de har inte uppfyller förväntningarna?
- Hur ska en gammal människa som behöver synhjälpmedel kunna tillgodogöra sig den 70-sidaga information de behöver för att välja trygghetslarm?
- Hur ska barn till resurssvaga föräldrar kunna göra ett skolval när deras föräldrar inte har kraft eller möjligheter att göra valet åt dem?

Många fler sådana frågor kan man ställa sig. Man kan också fråga sig om vi har ett samhälle med ”valfrihet” eller ett samhälle med ”valtvång”.

De människor som av olika orsaker inte förmår göra aktiva val kring livets alla frågor får kanske hålla tillgodo med sämre alternativ. Har man inte gjort ett aktivt val och därför får dålig kvalitet på samhällets service får man idag ”skylla sig själv”. Vill vi verkligen ha ett sånt samhälle. ’

Samtidigt kan vi självklart se att valfrihet är något positivt för många människor och man kan eller bör inte ta bort möjligheten att välja i olika sammanhang. Denna möjlighet har blivit en självklarhet för stora grupper i vårt samhälle. Däremot kan man definiera om begreppet så att man gör skillnad på att välja mellan olika likvärdiga alternativ och tvånget att välja för att få en god kvalitet.

Vi yrkar

- Att arbetarekommunen arbetar för att en definition av och en förklaring till valfrihetsbegreppet tas fram som bättre passar en socialdemokratisk politik.
- Att arbetarekommunen tar fram riktlinjer för service och verksamheter som betalas av offentliga medel som bidrar till att göra olika alternativ likvärdiga gällande kvalitet och trygghet. Detta för att människor ska känna sig trygga med att de får bästa kvalitet oavsett om de gör ett aktivt val eller inte.
- Att arbetarekommunen arbetar för att socialdemokratin ”kidnappar” begreppet valfrihet och gör det till något synonymt med trygghet och jämlikhet.

- Att Stockholms Arbetarekommuns årsmöte alternativt representantskapsmöte antar denna motion som sin egen och skickar den vidare till partistyrelsen eller mellankongressen 2011 om denna kommer att hantera motioner på sedvanligt sätt.
Farsta socialdemokratiska förenings styrelse
Motionen antagen av Farsta Stadsdelsförening vid medlemsmöte 20101130.

Utlåtande över motion G20 Omdefiniera valfrihetsbegreppet och gör det till vårt

Motionen

Farsta Stadsdelsförening har inkommit med en motion till Stockholms Arbetarekommuns årsmöte 2011.

Motionen tar upp frågor kring grundläggande värderingar och användningen av nyckelbegrepp för att återföra dessa begrepp till en socialdemokratisk politik. Motionen lyfter upp begreppet valfrihet som ett exempel sådant nyckelbegrepp och som moderaterna gjort till sitt och som inte blivit oemotsagd av socialdemokratin. Användningen av sådant begrepp är inte tillgängliga för alla, något som vi, socialdemokrater, kunde ha lyft fram och gjort till en egen politik. Som motionen anför finns det ingen reell valfrihet för de flesta människorna utan den är till för de resursstarka människorna. Vidare pekar motionen på ett antal exempel där en resurssvag person inte kan använda sig av den valfrihet som genomsyrar den politik som förs idag. Socialdemokratin bör därför ta till sig sådana nyckelbegrepp och omvandla dem till egen ideologi.

Synpunkter

Den frågeställning som tas upp i motionen pekar på vissa grundläggande värderingar i den socialdemokratiska politiken, där ideologiska begrepp hamnat i skymundan. Den valanalys som partiet gjort i Stockholm pekar delvis också i samma riktning. Socialdemokraterna behöver bli bättre på att dels läsa av opinionen i samhället och dels fokusera på användningen av nyckelbegrepp kopplade till den socialdemokratiska ideologin. De resurssvaga behöver också nyckelbegrepp även om det råkar bli samma nyckelbegrepp som används mot dem. T.ex. kan begreppet valfrihet användas omvänt och göras till politisk slagträ mot de orättvisor som blir resultatet den förda moderatpolitiken. Dock ska vi, socialdemokrater, inte gå i försvarsställning utan ta initiativet och ligga hela tiden i bräschen. Vi måste ta initiativet tillbaka, nyckelbegreppet valfrihet inkluderat.

Intentionerna för socialdemokraterna är att inga barn skall vräkas på grund av misstag som begås av de vuxna i familjer, därför är det viktigt att socialtjänsten tillförs de resurser som krävs för att på ett tidigt stadium kunna ingripa och ge stöd åt hela familjen i samarbete med de andra aktörer som är involverade.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla att-sats 1, 2 och 3

att avslå att-sats 4

BESLUT.....

G21 Motioner angående antalet ombud till Arbetarekommunens representantskap

Vi i socialdemokratiska studentklubben tycker att det är mycket viktigt att alla områdesföreningar och klubbar ges så mycket möjlighet till inflytande i arbetarekommunen som möjligt. Ett viktigt steg i detta är att representantskapet blir en naturlig del i det lokala politiska engagemanget. Fler bör ges möjlighet att tala och rösta under representantskapets möten för att öka möjligheterna till, och känslan av, påverkan inom arbetarekommunen. Kort sagt: områdesföreningarna och klubbarna behöver få skicka fler ombud till representantskapet.

Socialdemokratiska studentklubben i Stockholm yrkar:

Att antalet medlemmar som krävs per ombud i representantskapet ska sänkas från dagslägets 60 till 50 (§13)

Motionen är antagen av Socialdemokratiska studentklubben i Stockholm 16 november 2010.

Utlåtande över motion G21 Antal ombud till Arbetarekommunens representantskap

Vid förra stadgerevisionen genomfördes precis den stadgeändring som motionärerna föreslår.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att anse motionen besvarad

BESLUT.....

G22 Öppna upp representantskapet

Runt om i vår arbetarekommun ser engagemanget väldigt olika ut. I vissa föreningar där det på sin höjd kommer 10 personer till möten har man ändå 3 ombud med hänsyn till föreningens storlek. Föreningsstorlek har dock ofta mer att göra med vilka som historiskt har varit aktiva där och inte hur många föreningen lyckas engagera för tillfället.

Det medan det även finns föreningar/klubbar där 30 personer är så pass aktiva att de kommer på varje möte men där man bara har ett ombud.

Dessutom har vi en hel del klubbar som enbart synes tycka att det är viktigt att komma och rösta på exempelvis Borgarråd och som i övrigt inte är särskilt intresserade av att påverka politiken.

Det är synd att kväva engagemang med hänvisning till stadgar - det bör vara tvärtom.

Mot bakgrund av detta föreslås därför:

Att representantskapet öppnas upp så att alla arbetarkommunens medlemmar har yttrande och förslagsrätt på representantskapsmötena i mån av plats. Undantaget arbetarkommunens årsmöte och första höstmötet.

Motion från av Josefin Deiving, Katarina Socialdemokratiska förening

Motionen behandlad av styrelsen för Katarina Socialdemokratiska förening, som beslutade sända den som enskild.

Utlåtande över motion G22 Öppna upp representantskapet

Stadgarnas syfte är att skapa tydliga regler för hur arbetet i t ex en förening ska gå till. Det handlar om att se till att enskilda inte utsätts för godtycke och för att alla ska känna till reglerna och delta på samma villkor. Om stadgarna kväver ett engagemang så är det kanske inte utformade på bästa sätt.

Repet är det högsta organet i arbetarekommunen och ombuden är valda av sina föreningar för att representera dem. Antalet ombud avgörs av föreningens storlek och storleken inte på engagemanget hos de enskilda medlemmarna i föreningen. Det anser styrelsen är det mest rättvisa sättet att fördela ombud. Enskilda medlemmar måste få möjligheten att representeras på samma villkor som de som är mer aktiva. Även medlemmar som bara är medlemmar röst måste få väga lika tungt. Om repet skulle vara öppet för alla så skulle det innebära att väldigt aktiva medlemmar skulle få mycket större utrymme än de som väljer att inte ha ett lika stort engagemang. Självklart så kommer väldigt aktiva medlemmar alltid att ta större plats på många andra ställen. Men på repet när vi fattar beslut så tillämpas representativ demokrati är det inte lämpligt.

Däremot så anser styrelsen att vi måste skapa andra fora för att diskutera politik där alla medlemmar kan delta fritt.

Vilka frågor som de olika föreningarna vill tycka till om är upp till deras möten och det är viktigt att den som representerar föreningen har ett tydligt mandat. Men styrelsen kan tycka att det är lite märkligt att många föreningar har synpunkter på vilka företrädare vi har men färre synpunkter på vilka frågor de ska företräda oss med.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionen

BESLUT.....

G23 Förändra repskapets arbetsformer.

Under hösten har undertecknad besökt några representantskap som åhörare. Jag har stor förståelse för att det är en stor församling och att det då är viktigt att upprätthålla mötesformerna.

Jag tror dock att det vore lämpligt att försöka förändra arbetssätten då annat än rena beslut eller informationsärenden behandlas.

Som konkret exempel utgår jag från det extra repskap som genomfördes i samband med valanalysdebatten. Mötet skulle ge medskick till valanalysgruppen samt möjlighet för ombuden att ge styrelsen sin bild av valresultatet. Jag uppfattade att det var svårt att hänga med men framförallt kunde formen gjort mer inkluderande.

Vi möten då inte beslut är det överordnade anser jag att andra former kan vara överlägsna för att ta tillvara ombudens politiska och organisatoriska erfarenheter. Då formen med talarstol och talartid används är det inte alltid enkelt att hinna med. Det är inte heller enkelt att hålla fokus uppe över ett helt kvällsmöte.

Som exempel kan repskapet indelas i grupper för att enkelt kunna ta tillvara på allas idéer och förslag. I grupperna kan dessutom styrelsens ledamöter fungera som sekretariat för att senare kunna ta med underlagen i styrelsens arbete. Grupperna kan senare återrapporteras i plena innan mötet avslutas. Ett sådant arbetssätt kan antagligen fånga upp fler idéer och åsikter.

Ett partidistrikt av Stockholms art och storlek ska självklart ha stora möten med klassiska mötesformer. Men detta ska blandas med nya metoder för att öka delaktighet och transparens.

Jag föreslår att

* styrelsen för Stockholms arbetarkommun ges i uppdrag att under kommande verksamhetsår se över mötesformerna för repskapen för att öka inflytandet för ombuden samt för att göra mötet mer tillgängligt.

Mattias Vepsä

Tanto Zinkens socialdemokratiska förening beslutade på medlemsmöte den 30 november att anta motionen

Mats Utbult, mötessekreterare

Mikael Magnusson, mötesordförande och justerare

Utlåtande över motion G23 Förändra repskapets arbetsformer

Styrelsen håller med om stora delar om problembeskrivningen. Representantskapets arbetsformer måste kunna bli bättre när det inte handlar om formella beslut. Därför har arbetarekommunen efter en av slutsatserna folkrörelserapporten tillsatt en grupp som ska se över hur man kan förbättra representantskapet.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att anse motionen besvarad

BESLUT.....

G24 Mångfald i Stockholm arbetarekommuns valberednings arbete

Socialdemokraterna bör vara ett föredöme bland partier när det gäller mångfald i vår representation. Så är dessvärre inte fallet vare sig i landet eller i Stockholm. Som huvudstadens arbetarkommun har vi ett extra ansvar, inte minst på grund av att vi har många sexualpolitiska flyktingar i vår stad. Människor som är tvungna att flytta från sina hemorter på grund av intolerans och okunskap.

I Stockholm finns både toleransen och kunskapen. Tyvärr är det inget som syns i vår offentliga verksamhet. Istället präglas utformningen av våra ledande positioner av informella kontakter, vänskapsband och en lång historia inom alla våra led.

Likt en påveenkav koncentreras makten till ett antal personer i slutna rum som fördelar partiets representation.

Det enda som saknas i liknelsen är den vita röken.

Vi menar att den mångfald som finns i Stockholm också måste synas i vårt parti.

Viss förnyelse sker varje år, då man byter en och annan ersättare i ytterkanten av representationen. De ledande positionerna förnyas dock inte.

Vi menar att för varje ledande person i vårt parti ska det finnas 10 st bakom, redo att ta över. Dessa skall skolas och ledas in i arbetet, ges ansvar och utveckling för att kunna ta över en ledande position när som helst.

Det menar vi skulle leda till förnyelse, konstruktivt och kreativt politiskt arbete.

Yrkande:

Att en arbetsordning skapas för Stockholms Arbetarkommuns valberedning som beslutas av representantskapet

Att ovanstående arbetsordning syftar till att främja utvecklingen av nya fullmäktigeledamöter

Att samtliga uppdrag tidsbegränsas

Motionen antogs enhälligt vid HBT-Socialdemokrater i Stockholm medlemsmöte

den 20 november 2010

Mia Sundelin

Ordförande

HBT-socialdemokrater, Stockholm

Utlåtande över motion G24 Mångfald i valberedningens arbete

Motionen tar upp en oerhört viktig fråga – den om hur Socialdemokraterna i Stockholm ska kunna utvecklas som konstruktiv och kreativ politisk rörelse i ständig förnyelse. Stark kritik uttrycks om mot det man upplever som maktkoncentration, hemlighetsmakeri och informella nätverk som går ut över demokratin.

Styrelsen menar att motionärens skildring måste tas på stort allvar. Till mångt och mycket överensstämmer den med slutsatser som rapporten *Framåt mot den moderna folkerörelsen* gav uttryck för. Vårt mål är att redan i den reviderade verksamhetsplanen för 2011 ha kunnat vidta några steg i riktning mot ökad öppenhet och interndemokrati. Detta arbete måste sedan fortgå, så att nomineringsprocesserna inför de socialdemokratiska listor som tas fram till kyrkovalet 2013 och de allmänna valen 2014 uppfyller dagens krav och förväntningar ur demokratisk synpunkt. Här är HBT-socialdemokraternas krav, att den mångfald som finns i Stockholm måste synas också i vårt parti, en självklar utgångspunkt.

Partidistriktets valberedning utses på årsmötet av grundorganisationernas representanter. Sett ur motionärens perspektiv, måste detta val betraktas som mycket betydelsefullt för de faktiska förutsättningarna för ett bra valberedningsarbete. Sin interna arbetsordning förfogar valberedningen själv över, men utgångspunkten är självklart de direktiv som anges i partidistrikts stadgar, som bland annat reglerar att principen varannan man, varannan kvinna ska tillämpas. Till syvende och sist är det nästkommande årsmöte som får bedöma hur väl valberedningen har fullgjort sin uppgift och följa dess förslag eller välja andra personer.

Motionens andra att-sats handlar om främjande av utveckling av nya fullmäktigeledamöter. Även om styrelsen har svårt att se var i brödtexten detta förslag motiveras, anser vi att det är en mycket angelägen fråga hur partiet stödjer sina förtroendevalda i olika valda församlingar. En viktig del av partidistriktets studieplan fokuserar på fullmäktigeledamöterna i kommun och landsting. De nyvalda S-grupper som nu har kommit igång på allvar, visar stort engagemang i både utbildningsmoment och det praktiska arbetet.

Alla uppdrag i kommun, landsting och på nationell nivå är redan i dag tidsbegränsade i och med att det är val vart fjärde år. I kommunen omprövas dessutom besättningen av posterna i nämnder och styrelser varje år. Om motionären med sin tredje att-sats avser att väcka frågan om hur många gånger det är lämpligt att välja om en person till samma uppdrag, vill styrelsen framhålla att det är de beslutande församlingar, som fastställer respektive listor och gör olika tillsättningar, som äger den frågan. Den gemensamma ambitionen måste självklart vara att vi åstadkommer en successiv förnyelse och ständig påfyllning av nya krafter.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå att-satserna 1 och 2

att besvara att-sats 3

BESLUT.....

G25 Stärk den interna demokratin

Den demokratiska beslutsprocessen är viktig att värna för ett parti som oss. Det handlar om medlemmarnas inflytande i arbetet att ta fram politiska program och välja politiska ledare som vi sedan ska gå till val på. Representantskapets årsmöten utgör en av de kanske viktigaste tidpunkterna då vi vid detta tillfälle fattar de politiska beslut som ska gälla för framtiden.

Därför är det viktigt att ge så goda förutsättningar för föreningarna som möjligt att förbereda sig inför detta möte.

Idag är det få föreningar som har fler än två ombud. Dessa ombud ska representera sin förening och ta ställning till ett stort antal motioner, vanligen ett hundratal. Det säger något om vilket stort förberedelsearbete som verkligen behövs för att kunna ta ställning till innehållet i alla motioner. I den stora mängden motioner kan en del försvinna i brist på tid samtidigt som förutsättningar är små att skapa allianser med andra föreningar.

För att förbättra möjligheten för föreningarnas ombud bör motionerna till Representantskapet sammanställas och publiceras på nätet i god tid före årsmötet. Detta dokument ska enbart innehålla motionerna uppdelade efter gällande ämnesområden. För att publiceringen ska ske så snart som möjligt behöver dokumentet inte innehålla något svar från styrelsen. Detta kommer som vanligt i den version som senare skickas ut och som behandlas vid årsmötet.

En annan viktig förändring som skulle stärka det demokratiska inslaget i vårt parti är att representantskapets ombud får möjlighet att träffas vid ett åsiktstorg i god tid före årsmötet. Eftersom vi är många små föreningar är det svårt att bygga allianser kring olika motioner. Av den anledningen behöver det skapas forum för föreningarna att träffa varandra och skapa nya kontaktytor. Idag är kontakterna mellan föreningarna alltför beroende av gamla sociala kontakter vilket gör det lättare för personer som varit med i partiet en längre tid att samla stöd jämfört med nyare medlemmar. Vid ett åsiktstorg får motionärer oavsett vilka kontakter denne har inom partiet chansen att på lika villkor lyfta sin motion och söka stöd hos andra föreningar. Det är också ett sätt att stärka representantskapets ombud gentemot styrelsens samlade förslag. Exakt hur åsiktstorgen ska organiseras och utmynnas får Arbetarkommunens styrelse avgöra. Det är dock viktigt att resultatet från åsiktstorgen kommer till uttryck i den version som skickas ut i tryck inför årsmötet.

För att underlätta för medlemmarna att komma till tals och bli en del av vårt parti behöver vi använda oss av fler kanaler för diskutera inskickade motioner. Det kan vara tillgodo både för styrelsen i sitt svar och för personer som har ont om tid att delta vid möten. Därför bör motionerna efter att de behandlats vid åsiktstorget publiceras på SOSSERIAN.

Bandhagen-Högdalens Socialdemokratiska förening yrkar med anledning av ovanstående att:

- samtliga motionerna till Representantskapets årsmöte ska publiceras på webben i ett sammanställt dokument indelat efter gällande ämnesområden senast den 1 februari

- Arbetarkommunens styrelse arrangerar ett åsiktstorg under februari månad där föreningarna ombuden kan diskutera varandras motioner och söka stödröster

- Arbetarkommunen får i uppgift att på bästa sätt sammanställa de motionsstöd som skapas på åsiktstorgen och att detta tydligt framkommer i det tryckta material som skickas ut till Representantskapets ombud inför årsmötet.

- samtliga motioner som ska behandlas vid årsmötet ska publiceras på nytt under mars månad i Sosserian där de kan diskuteras fritt av medlemmar

Motionen antagen på Bandhagen-Högdalens medlemsmöte den 23 november 2010.

Utlåtande över motion G25 Stärk den interna demokratin

Styrelsen tycker att Bandhagen-Högdalen har skrivit en mycket bra motion som ligger helt i linje med tankarna i den folkrörelserapport styrelsen under hösten 2010 ställde sig bakom. Vi vill också påminna om att vi inom arbetarekommunen under de senaste åren tagit olika initiativ i den riktning motionärerna pekar på. Till exempel hade vi inför den senaste partikongressen en "motionsblogg" där styrelsen öppet la upp sina utlåtande och bjöd in till en öppen diskussion.

Genom att fortsätta detta genom att arbeta på det sätt motionärerna föreslår gör vi arbetarekommunens politiska diskussioner tillgängliga till oerhört många fler än idag. Det torde leda både till ökat engagemang hos våra medlemmar samt i slutändan högre kvalitet på de politiska beslut som fattas.

Samtidigt är det viktigt att se att vi samtidigt som vi ökar tillgängligheten stort för många partimedlemmar så stänger vi också andra ute, nämligen de som av olika skäl inte har tillgång till eller känner att de kan använda sig av internet. Styrelsen menar att vi omöjligen kan hantera denna "digitala klyfta" genom att säga nej till de demokratiska möjligheter ny teknik innebär, utan att den tvärtom måste mötas offensivt. Det förslag motionärerna väcker bör därför kompletteras med en riktad studiesatsning för de av arbetarekommunens medlemmar och föreningar som så önskar, naturligtvis i samarbete med ABF som har stor erfarenhet från detta område.

Styrelsen anser dock att motionen är för detaljerad för att rakt av bifallas av årsmötet. Exakta tidsperioder, hur ett "åsiktstorg" konstrueras, vilka dokument som läggs upp var etc anser styrelsen vara frågor som bör hanteras av arbetarekommunens expedition och styrelse med ett visst handlingsutrymme.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att ge styrelsen i uppdrag att inför nästa årsmöte öppna upp den politiska diskussionen i enlighet med de intentioner som kommer till uttryck i motion G25

att med detta anse motion G25 besvarad

BESLUT.....

G26 Motion om ersättares närvaro i statliga nämnder.

Det finns ett flertal nämnder, jag tänker då främst på etiknämnderna, där ersättarna visserligen har närvarorätt men då utan ersättning och utan handlingar. Detta är otillständigt eftersom som alla vet en ersättare ska fylla en ordinaries plats. Men hur ska man kunna fylla en så viktig plats om man inte kan delta, om än passivt, nämndens sammanträden. Som exempel som sitter jag i en etiknämnd och om jag skulle vilja vara med så finns det inte sittplats eftersom sammanträdesrummet är för litet och handlingar skulle jag inte få eftersom de kan vara av känslig natur.

Jag kräver att ersättare i ovan nämnda nämnder och även andra statliga nämnden får och bör bevista sammanträdena med viss ersättning och även få tillgång till handlingar i god tid.

Gunnar Björkman

Sköndal

Styrelsen i Sköndals Stadsdelsföreningen har den 30 november 2010 behandlat motionen och beslutade att sända in den som sin egen.

Utlåtande över motion G26 Ersättares närvaro i statliga nämnder

Motionären tar upp frågan om ersättares närvaro i statliga nämnder, främst den typen av etiknämnder där motionären själv sitter i och saknar såväl handlingar som ekonomisk ersättning. Dessutom saknas det i just den nämnd som motionären sitter i tillräckligt utrymme för att bereda alla ersättare sittplats.

Det krävs naturligtvis ett stort mått av ödmjukhet inför vad som är representantskapets roll, och vilken typ av principiella överväganden som kräver beslut av representanter för samtliga socialdemokratiska grundorganisationer i Stockholm.

Trots att såväl sammanträdesrummets utformning som den ekonomiska ersättningen kan vara av avgörande betydelse för möjligheten att fullgöra sina demokratiska uppdrag menar styrelsen att denna typ av frågor kan behöva avgöras från fall till fall. Varje nämnd bör kunna välja lämplig sammanträdeslokal utan föregående representantskapsbeslut. På samma sätt kan även frågan om ersätternas tillgång till handlingar baserat på dessa handlingars känslighet sannolikt också en fråga som bättre bör kunna bedömas av respektive nämnd än av Stockholms arbetarekommuns representantskap.

I den mån ersättarna deltar i nämnders arbete med motsvarande arbetsinsats som de ordinarie ledamöterna menar styrelsen att det är rimligt att dessa också kan tillgodogöra sig motsvarande ersättning.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att anse motionen besvarad

BESLUT.....

G27 Begränsa mandatperioderna per uppdrag till högst tre

Denna motion vill att mandatperioderna per uppdrag i kommun, landsting och riksdag begränsas till tre omgångar (totalt 12 år) på samma uppdrag.

Då frågan tidigare har varit behandlad har styrelsen avslagit motioner i motionens anda med hänvisning till att vi istället ska se till att inte nominera folk som suttit tre mandatperioder till samma uppdrag igen. Detta sätt att förfara synes inte ha fungerat och därför yrkas det att man istället för att föra in regeln i stadgarna (än) så bör vi ge nästa valutskott i uppdrag att arbeta enligt principen att tre mandatperioder på samma uppdrag är max-taket.

Det har tidigare även framförts farhågor att om vi bifaller en motion som denna och jobbar enligt dess principer så skulle vi kunna stå med helt förnyade grupper där ingen har erfarenhet av parlamentets arbete.

Den oron kan undvikas genom att valutskottet får uppdraget att:

1. inte tillsätta personer som redan suttit tre mandatperioder på en post.
2. valutskottet får i uppdrag att se till att inte tillsätta hela styrelser eller parlamentsgrupper utan erfarenhet.

Det går att göra genom att exempelvis dela upp grupperna i tre där en tredjedel av platserna reserveras för nya, en tredjedel för halvnya och en tredjedel för erfarenhet.

Vi får på så sätt en levande rörelse där fler får möjlighet att mer aktivt bidra i det konkreta politiska arbetet.

Mot bakgrund av detta yrkas alltså att:

valutskottet får i uppdrag att verka i enlighet med motionen vid tilldelningen av uppdrag
vi vid nästa stadgerevision infogar detta i våra stadgar
representantskapet antar motionen och verkar i dess anda.

Motion föreslagen av Josefin Deiving, Katarina Socialdemokratiska förening
antagen som föreningens egen på styrelsemöte 29 november 2010

G28 Begränsning av mandattiden för förtroendeuppdrag i kommunala styrelser och nämnder

För oss socialdemokrater - som är ett brett folkrörelseanknutet politiskt parti – bör det vara en självklar målsättning att alla våra medlemmar känner delaktighet i vår politiska verksamhet. Alla medlemmar som önskar påverka och genomföra (s) värderingar i de kommunala förtroendevalda styrelserna och nämnderna bör i största möjliga utsträckning också beredas reella möjligheter att medverka och delta i dessa organs verksamhet. Vårt parti bör därför sträva efter att vår representation i kommunala styrelser och nämnder breddas och att en större andel av våra medlemmar får vara med.

Vi anser att - om en större andel av våra medlemmar bereds möjligheter att delta i de kommunala styrelsernas och nämndernas verksamhet - vårt parti och våra partimedlemmar tillförs betydande politiska erfarenheter och utökad politisk vitalitet. En bredare politisk delaktighet bland medlemmarna i de kommunala organen kommer också att befrämja att våra värderingar i större omfattning kan spridas och förankras bland väljarna.

Det får inte bildas en partiintern kultur där medlemmar, som redan har valts till kommunala styrelser och nämnder, i fortsättningen anses ha så värdefulla erfarenheter och kunskaper att de inte längre kan ersättas av andra medlemmar, som saknar motsvarande erfarenheter. Vi anser att en löpande rotation på de förtroendevalda befattningarna kommer också att tillföra nya erfarenheter och ny vardagskunskap till de kommunala styrelserna och nämnderna. Partiets verksamhet i de kommunala organen kommer att vitaliseras och tendenser till förlegade rutiner och uppfattningar kan mer kraftfullt motverkas.

En mer uttalad rotation ger flera (s) partimedlemmar direkta möjligheter att skaffa sig värdefulla erfarenheter från den kommunala demokratiska verksamheten och den pågående samverkan med andra partier. En allmän breddning av partimedlemmarnas politiska erfarenheter, kunskaper och engagemang anser vi vara en väsentlig beståndsdel för att vårt partis fortsatta verksamhet skall bli mer framgångsrik.

Vi anser därför, att den tid som våra medlemmar sitter i kommunala styrelser och nämnder bör begränsas, för att även andra medlemmar - i större omfattning - skall få möjlighet att skaffa sig motsvarande erfarenheter och kunskaper. Vid begränsning av den tid som våra förtroendevalda får sitta i en kommunal styrelse eller nämnd kan också nya erfarenheter, kunskaper och idéer snabbare tillföras till de kommunala styrelserna och nämnderna. En rimlig tidsbegränsning kan i nuläget vara 3 mandatperioder eller sammanlagt 12 kalenderår

Mot ovanstående bakgrund föreslås följande:

att Arbetarekommunens styrelse får i uppdrag att föreslå att Arbetarekommunens stadga kompletteras med föreskrifter om att (s) partimedlemmar högst får sitta i en kommunal styrelse eller nämnd under 3 mandatperioder eller sammanlagt 12 kalenderår.

Jan Nuder

Ordf. Hässelby Gårds (s)

Denna motion har på förslag av föreningens styrelse godkänts av Hässelby Gårds (s) stadsdelsförenings medlemsmöte den 101130

Utlåtande över motion G27 Begränsa mandatperioderna och G28 Begränsade mandattider

Flera motioner har väckt kravet på en begränsning av antalet mandatperioder en person ska kunna sitta på samma förtroendeuppdrag. Styrelsen har efter moget övervägande valt att föreslå representantskapet att avslå kraven.

Styrelsen vill understryka att detta inte är en lätt fråga. Vi har dock kommit fram till två huvudsakliga skäl att avslå motionerna. För det första tror vi inte att en sådan åtgärd skulle lösa några verkliga problem. Och för det andra finns det också lägen då vi tvärtom tror att en sådan regel skulle kunna ställa till med besvär.

Styrelsen menar att det är viktigt att de förändringar vi föreslår verkligen tar sikte på de problem vi faktiskt försöker lösa. De problem som åtminstone tidigare i diskussionen runt en begränsning av antalet mandatperioder lyfts fram är dels att det ibland brister i förnyelsen på våra förtroendeposter, att de är för svårt att nya, unga, personer med nya perspektiv etc att komma in, dels finns det en underliggande kritik mot att vissa personer så att säga ”biter sig fast” i förtroendeuppdrag och maktpositioner.

En begränsning av antalet mandatperioder till tre skulle dock inte med automatik lösa något av dessa problem. Att kandidera för en fjärde mandatperiod på samma uppdrag tillhör något synnerligen ovanligt i vårt parti. Ska vi få en rimlig takt på förnyelsearbetet måste många som suttit betydligt kortare än så också vara beredda att flytta på sig till och från. Styrelsens uppfattning är att frågan om förnyelse och nyrekrytering till de olika församlingarna därför bäst löses genom att man närmar sig den ur just det perspektivet. Det vill säga: genom att exempelvis som inför det senaste valet när vi satte upp tydliga målsättningar om hur många nya och hur många unga det skulle finnas på våra listor.

Hur stort omfattningen av att folk ”biter sig fast” sedan egentligen är kan naturligtvis alltid diskuteras. Styrelsen tycker exempelvis att vi i höstas gick till val på väldigt bra och balanserade listor till alla parlamenten. Men även om man nu tycker att det är ett problem så är det tveksamt om en treperiods-begränsning verkligen skulle lösa det. Till att börja med för att 12 år är en ganska lång tid i sig. Erfarenheterna från andra partier (miljöpartiet) som har ett liknande system visar också på en inte helt oväsentlig omflyttning mellan olika uppdrag, där det fortfarande är samma personer som återfinns bara att de gör det på lite olika ställen.

För att uttrycka sig rätt menar alltså styrelsen att i den utsträckning förslaget om begränsningen av antalet mandatperioder är ett sätt att komma åt att vi till och från har ”fel” kamrater som representerar oss i olika församlingar så är det en ganska dålig lösning på det problemet. Den hanteringen måste skötas av valberedningar och medlemmar inom ramarna för våra nominerings- och valprocesser.

Styrelsen tror alltså inte att en begränsning av antalet mandatperioder skulle lösa några egentliga problem. Men den stora frågan tycker styrelsen egentligen är en annan. Är det alltid dåligt om en person innehar samma förtroendeuppdrag under lång tid, i det här fallet i mer än 12 år?

Styrelsen vill där börja med att understryka att i normalfallet borde ingen sitta mer än tre mandatperioder på samma uppdrag. Detta av flera skäl. Politiken är tuff och utsatt. Det är därför tungt att orka med under så lång tid. Det finns alltid en risk att energin ebbar ut, att de nya idéerna tryter. Ibland behöver de flesta av oss en nytändning, få engagera oss i något nytt. Ofta kanske detta inträffar betydligt tidigare än efter tolv år på samma plats.

Men det kan också finnas en fördel med gedigen erfarenhet som styrelsen också vill påminna om. I våra grupper finns behov av olika typer av personer med olika styrkor. I relation till förvaltningar och olika särintressen kan det ibland vara bra med ordentligt erfarna gruppmedlemmar som kan verksamheten, sitter på stora kontaktnät och dessutom är väl förtrogna med det politiska spelet och därför kan lotsa yngre och nyare gruppmedlemmar genom det.

Så länge grupperna är blandade och så länge det sker en kontinuerlig nyrekrytering och förnyring på våra förtroendeuppdrag ser alltså inte styrelsen några problem med att vi någon gång ibland också väljer att komplettera detta med rejäl erfarenhet. Vi menar att det bör vara öppet för valberedningar och partiorganisation att åtminstone pröva detta inom ramen för den vanliga nominerings- och valprocessen. En behård gräns för antalet mandatperioder skulle omöjliggöra denna prövning. Det tycker styrelsen vore en stor nackdel.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionerna

BESLUT.....

G29 Regler för förtroendevalda

Att utses till partiets representant i Stockholm stads och landstingets nämnder och styrelser är ett viktigt uppdrag, som ska skötas med ansvar och intresse för respektive verksamhetsområdes arbetsuppgifter. Detta innebär både att aktivt delta vid möten internt i partiet och att medverka vid utåtriktad verksamhet. Närvaro vid nämnd- och styrelsemöten samt aktivt deltagande vid tillhörande gruppmöten betraktas som självklart och är oftast arvoderade både med årsarvode och med sammanträdesarvode. Kansliavgiften är idag 15 % av årsarvodet och inbetalning till Stockholms arbetarkommun är en förutsättning för att omväljas. Vid deklARATIONEN hävdas för att vara avdragsgill att kansliavgiften är en ersättning för erhållen service och att betala den är en förutsättning för uppdraget.

I en bilaga till partiets stadgar finns regler för kandidatnomineringar till övriga uppdrag (d.v.s. inte listorna till allmänna val). Där preciseras bland annat hur samarbetet mellan förtroendevalda och partiorganisationerna ska ske samt förtroendevaldas rättigheter och skyldigheter.

Klart uttalade regler ger förutsättningar för de förtroendevalda att prioritera och göra rätt saker när tiden är knapp. För att förtydliga informationen till de förtroendevalda samt ge möjlighet till uppföljning av efterlevnaden av partiets förväntningar på den enskilde i nomineringsprocessen behöver "stadgetexten" preciseras. Valberedningarnas arbetsbeskrivning behöver innehålla en rutin för att i god tid före valet informera sig och berörda om efterlevnaden av ovanstående skyldigheter och beakta eventuella tveksamheter.

Jag föreslår att följande tillägg införs i stadgebilagan samt arbetsbeskrivning för valberedning:

Landstings- och primärkommunala uppdrag

8. För att kandidat ska vara valbar till förtroendeuppdrag för partiet inom Stockholm stad och Stockholms läns landsting får vederbörande inte häfta i skuld för kansliavgifter.

Förtroendevaldas rättigheter och skyldigheter

- rätt att erhålla administrativt stöd och hjälp i begränsad omfattning från arbetarkommunens kansli.
- skyldighet att närvara vid nämnd- och styrelsemöten samt tillhörande gruppmöten.

Arbetsordning för valberedning

Valberedning ska aktivt ta reda på hur nominerade kamrater, som innehar förtroendeuppdrag, sköter sitt uppdrag, innan omval eller nytt förtroendeuppdrag föreslås.

Margareta Malm

Vid Hägerstens socialdemokratiska kvinnoklubbs medlemsmöte den 27 november 2010 beslöts att anta motionen som klubbens egen.

Margareta Malm

Ordförande mobil 073-7361819

Utlåtande över motion G29 Regler för förtroendevalda

Motionen föreslår att följande regler för förtroendevalda ska införas i stadgebilagan samt arbetsbeskrivning för valberedning.

- **Landstings- och primärkommunala uppdrag.** För att kandidat ska vara valbar till förtroendeuppdrag för partiet inom Stockholm Stad och Stockholms läns landsting får vederbörande inte häfta i skuld för kansliavgifter.
- **Förtroendevaldas rättigheter och skyldigheter.** – rätt att erhålla administrativt stöd och hjälp i begränsad omfattning från arbetarekommunens kansli. – skyldighet att närvara vid nämnd- och styrelsemöten samt tillhörande gruppmöten.
- **Arbetsordning för valberedning.** Valberedningen ska aktivt ta reda på hur nominerande kamrater, som innehar förtroendeuppdrag, sköter sitt uppdrag, innan omval eller nytt förtroendeuppdrag föreslås.

Arbetarekommunen arbetar redan efter de föreslagna reglerna. För att kandidat ska vara valbar får man inte häfta i skuld varken för kansli- eller medlemsavgifter.

Gruppledarna i nämnder och styrelser har som sitt ansvar att varje år inför de årliga valen i parlamenten följa upp hur kamraterna sköter sina uppdrag.

Reglerna återfinns dels i stadgarna dels i valberedningarnas arbetsbeskrivning.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att anse motionen besvarad

BESLUT.....

G30 Motion om SSU-medlemmars ställning i AK

I Stadgarna för Stockholms AK går att läsa hur kommunen nu särskiljer ungdomsklubbarna från partiet i stort. Att en SSU-klubb nu måste ansöka om medlemskap i AK bidrar till inget mer än att de ungas intresse i AKs verksamhet blir än mindre. Att som idag göra skillnad på vart man väljer att engagera sig, eller vilken åldersgrupp man råkar tillhöra är felaktigt. Att en SSU-klubb, som det formuleras i stadgarna, ”måste erkänna de allmänna grundsatzerna i socialdemokratins program” är väl en självklarhet som gäller alla våra socialdemokratiska föreningar? Vare sig det är en ungdomsorganisation eller ej.

Till detta bör tilläggas att unga aktiva brinnande ungdomars röster inte till fullo får göra sin skillnad på arbetarekommunen. Att ha en åldersgräns för när en SSU-medlem får räknas in till socialdemokratin i stockholm borde skyndsamt tas bort. Detta kan heller inte vara något som åläggs distriktet från partiets stadgar, då inget nämns om en åldersgräns för att vara socialdemokrat i partiets grundstadgar.

Därför yrkar vi att:

Att under paragraf 3, moment 1 ändra texten:

”Samtliga inom Stockholms stads befintliga socialdemokratiska föreningar och klubbar, socialdemokratiska kvinnoklubbar, broderskapsgrupper, socialdemokratiska studentklubbar samt medlemmar i den fria gruppen ska ingå i arbetarekommunen.”

Till:

”Samtliga inom Stockholms stads befintliga socialdemokratiska föreningar och klubbar, socialdemokratiska kvinnoklubbar, broderskapsgrupper, socialdemokratiska studentklubbar, **ungdomsklubbar** samt medlemmar i den fria gruppen ska ingå i arbetarekommunen.”

Samt i samma moment stryka styckena:

”SSU-klubb som erkänner de allmänna grundsatzerna i socialdemokratins program och som begär inträde i arbetarekommunen ska beviljas detta.”

”Vid anslutning till arbetarekommunen ska samtliga medlemmar i SSU-klubb som har fyllt femton år tillhöra arbetarekommunen.”

Motionen antagen på medlemsmöte 30/11-10.

Utlåtande över motion G30 Om SSU-medlemmars ställning i AK

Motionen föreslår att stadgarnas § 3; moment 1, ska ändras så att lydelsen blir:

”Samtliga inom Stockholms stads befintliga socialdemokratiska föreningar och klubbar, socialdemokratiska kvinnoklubbar, broderskapsgrupper, socialdemokratiska studentklubbar, **ungdomsklubbar** samt medlemmar i den fria gruppen ska ingå i arbetarekommunen.”

Det motiveras med att ungdomar och SSU inte ska särbehandlas i förhållande till andra organisationer i partiet. Varför stadgarna är skrivna som de är beror på att partistadgan bygger på skrivningar i SSUs stadgar och således inget som Arbetarekommunen eller partiet centralt rör över.

Vidare föreslås att åldersgränsen på 15 år för partimedlemskap ska slopas. Styrelsen vill uppmana motionären att återkomma med en motion i detta ämne till den ordinarie partikongressen 2013 då en stadgeöversyn har aviserats.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionen

BESLUT.....

G31 Motion om styrelsens avgång vid varje årsmöte

Socialdemokratin kritiserar ibland får sin ovilja till förändring. Att vi har en ”betongarsle”-kultur inom oss för att citera Stig Malm. Dock finns det förändringar vi vår organisationskultur som enkelt skulle minska dessa tendenser. Oavsett om styrelsen i fråga har fullt stöd av redskapet bör en förändring av tillvägagångssättet vid årsmötets val av styrelse ske. Att som kutym låta hela arbetarekommunens styrelse ställa sina platser tillförfogande vid varje årsmöte är ett sätt att visa medlemmarna att makten över styret i deras arbetarekommun ligger i deras händer, och skulle troligen få som effekt att valen blev öppnare för alla medlemmar.

Detta skulle även tvinga att förändra så att styrelsen väljs på 1 år istället för två som nu är brukligt. En sådan förändring skulle också vara till nytta för arbetarekommun. Man kan hävda att systemet med tvååriga val ger bättre förutsättningar för styrelsen att varva nytt med erfarenhet. Dock försvårar detta för redskapet och medlemmarna att ha kontroll över AKs arbete.

Vi yrkar därför:

Att arbetarekommunens styrelse alltid skall ställa sina platser tillförfogande vid årsmötet.

Att i stadgarna, under § 5 tillägga moment 15 samt under denna rubrik införa texten: **”Hela styrelsen skall vid årsmötet ställa sina platser till förfogande.”**

Motionen antagen på medlemsmöte 30/11-10.

Utlåtande över motion G31 Styrelsens avgång vid varje årsmöte

Motionen föreslår att arbetarekommunens styrelse alltid ska ställa sina platser till förfogande vid årsmötet för att underlätta för representantskapet och medlemmarna att ha kontroll över arbetarekommunens arbete.

En organisation har behov av både kontinuitet och förnyelse och de flesta organisationer – stora och små - har därför stadgereglerat att hälften av de ordinarie styrelseledamöterna väljs på två år med växelvis avgång.

Arbetarekommunens styrelse består av elva ordinarie ledamöter och elva ersättare. Fem ordinarie väljs på två år vartannat år (den elfte är kommunsekreteraren) och de elva ersättarna väljs på ett år.

Styrelsens ansvarsfrihet prövas varje år på årsmötet efter revisorernas utlåtande över räkenskaperna och styrelsens verksamhet under föregående år.

Dessutom väljer årsmötet ett granskningsutskott för granskning av styrelsens verksamhet och av rapporterna från de socialdemokratiska ledamöterna av riksdagen, landstingsfullmäktige, kommunfullmäktige och stiftsfullmäktige.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionen

BESLUT.....

G32 Motion ang. publicering och utgivning av berömda tal och debatter

Svensk nutidshistoria rymmer många berömda tal och debatter, som minnesgoda, företrädesvis äldre, åhörare ofta refererar till. Många ungdomar har inte haft möjlighet att lyssna till dem, men har kanske läst dem i utskrivna form.

Jag känner inte till om det finns någon upptagning gjord när Per-Albin Hansson höll sitt tal 1928 om det goda folkhemmet, men om det finns bör det självfallet finnas med i en utgåva. Per-Albins tal vid andra världskrigets utbrott om att "vår beredskap är god" är en annan klassiker. Där finns debatter från femtiotalet mellan Bertil Ohlin och Tage Erlander i Vasaparken, ett annat guldkorn är debatten mellan Palme och Fälldin i Kalmar 1976, Palmes tal vid USA:s bombningar i Hanoi julen 1972, Palmes tal om det dukade bordet och borgerlighetens lånande i början av 1980-talet. Där finns också tal av Anna Lindh, Ingvar Carlsson och Göran Persson. Det är en grannliga uppgift att göra ett urval, när så mycket finns att välja på.

Det är en brist att dessa tal och debatter inte är utgivna på CD eller kan laddas ner från riksdagens eller socialdemokraternas hemsidor. Rikskonserter gav ut en LP-skiva med debatter för mer än 20 år sedan. Den går inte längre att få tag i.

Jag anser att det vore en kulturgärning att se till att dessa tal och debatter fanns allmänt tillgängliga. Det kan naturligtvis upplevas som en intern partiangelägenhet, men samtidigt finns det ett bredare intresse för att ta del av även andra partiföreträdares tal. Det naturliga vore att Sveriges Riksdag såg som sin uppgift att stödja en utgivning, kanske rentav publicera klassiska tal och debatter för nedladdning på hemsidan.

Talen kan skänka liv och nerv i skolornas undervisning om nutidshistoria. Talen kan användas i högskolornas undervisning i statskunskap och retorik. Att höra Marthin Luther King hålla sitt tal om "I have a dream" är en helt annan sak än att läsa torr text om medborgarrättsrörelsen. På samma sätt är det med flera av Palmes berömda tal.

Med hänvisning till ovanstående kräver vi att Stockholms partidistrikts representantskap beslutar

att verka för att berömda tal och debatter publiceras på nätet och ges ut på CD

Motionen antagen som föreningens egen vid årsmöte den 5 maj 2010.

Socialdemokratiska föreningen S-2000

Hans Kilsved
ordförande

Utlåtande över motion G32 Motion ang. publicering och utgivning av berömda tal och debatter

Motionären tar upp frågan kring bristen på utgivna tal och debatter som kan härledas till socialdemokratins historia. Arbetarekommunens styrelse kan inte annat än instämma med motionären om att det vore en kulturgärning att publicera dessa på exempelvis partiets hemsida. Arbetarekommunen avser att tillskriva partistyrelsen med denna önskan. Vi vill också uppmana motionären att återkomma med en motion i detta ämne till nästkommande ordinarie partikongress 2013.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla motionen

BESLUT.....

G33 Förslag till facklig-politisk orienteringsutbildning

Den politiska styrkan i svensk arbetarrörelse har alltid varit samhörigheten mellan parti och Landsorganisationen. Samtidigt som arbetsmarknaden förändrats och både antalet arbetstillfällen organiserade av och anslutningsgraden till LO-förbunden minskat så har de organisatoriska banden mellan fackföreningarna och parti också minskat.

I begynnelsen bildade fackföreningarna partiet för att kunna påverka samhället som ett kollektiv. När partiet och LO grundades i slutet på 1800-talet var de flesta utestängda från politiskt inflytande i form av rösträtt till både riksdag och kommun. Idag är det få som ser sig som arbetarklass. Socialdemokratien har tillsammans med många andra skapat ett samhälle där majoriteten ser sig som medelklass. Tidigare kände många i sin vardag någon som var fackligt och politiskt aktiv. Idag sker kontakten oftast via media.

Den kunskap och kännedom om det fackliga arbetets villkor som fanns tidigare som en självklarhet har ersatts av en bild av fackliga företrädare som pampar som lever i en vardag skild från övriga medborgare. Därför har moderater lyckats sälja in sig som ett arbetarparti, vilket för en person insatt i fackföreningens historia är absurt. Moderaterna eller rättare sagt deras föregångare Högerpartiet och dessförinnan Allmänna Valmannaförbundet har alltid kämpat mot trygghetssystem i form av kollektiva försäkringar och pensioner.

Den självklara kunskapen och kännedomen om den fackliga verksamhetens villkor och mål finns inte hos större delen av partimedlemmarna idag.

Jag föreslår att Arbetarekommunen får i uppdrag att initiera att det tillsammans med de fackliga organisationerna och ABF framställs en orienteringsutbildning om facklig-politisk samverkan gärna baserad på Facklig grundkurs för att öka samhörigheten med fackföreningarna och fackföreningarnas medlemmar hos partimedlemmarna.

Vi föreslår

Att representantskapet ger styrelsen i uppdrag att initiera framställandet av en orienteringsutbildning om vikten av facklig-politisk samverkan.

Hans-Olof Johansson

Behandlad på medlemsmöte i Vårbergs Socialdemokratiska Stadsdelsförening den 20 oktober 2010 och mötet beslutade att ta motionen som sin egen.

Stockholm den 21 oktober Hans-Olof Johansson ordförande

Utlåtande över motion G33 Förslag till facklig-politisk orienteringsutbildning

Motionären tar upp en angelägen fråga kring facklig-politisk samverkan. Motionären menar att kunskapen och kännedomen om den fackliga verksamhetens villkor inte finns hos större delen av partimedlemmarna i dag.

Det är naturligtvis allvarligt om kännedomen om den fackliga verksamhetens villkor är bristfällig. Det betyder bristande kunskaper om grundläggande socialdemokratiska värderingar och vår syn på demokrati och jämlikhet. Det betyder också bristande kunskaper om såväl Socialdemokratins och Landsorganisationens övertygelse att endast genom starka fackliga organisationer är ett jämlikare samhälle möjligt.

Dessa frågor kommer naturligtvis att belysas i det arbetet som styrelsen avser att starta inför revisionen av partiprogrammet som ska behandlas vid nästkommande partikongress. Det är också en viktig del i de utbildningar som genomförs för nya medlemmar.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att anse motionen besvarad

BESLUT.....

G34 Ideologiska funderingar och politisk handling

Vad socialdemokratin vill

Socialdemokratin vill låta demokratins ideal sätta sin prägel på hela samhällsordningen och människornas inbördes förhållanden för att därigenom ge var och en en möjlighet till ett rikt och meningsfullt liv. I detta syfte vill socialdemokratin så omdana samhället, att bestämmanderätten över produktionen och dess fördelning läggs i hela folkets händer, att medborgarna frigörs från beroende av varje slags maktgrupper utanför deras kontroll och att en på klasser uppbyggd samhällsordning lämnar plats för en gemenskap av frihetens och likställighetens grund samverkande människor.

Denna socialistiska samhällsuppfattning är uttryck för viljan att förverkliga idéerna om frihet, jämlikhet, demokrati och solidaritet. Dessa idéer har tagits i arv från tidigare kulturtraditioner. De har omformats av nya erfarenheter och ständigt skänkt styrka åt strävandena att bereda människorna ett friare och rikare liv. Sina djupaste rötter har socialdemokratins idéer i övertygelsen om varje människas okränkbarhet och alla människors lika värde.

I ingressen i 1975 års partiprogram, här infogad, formulerades av Ernst Wigforss. Det första stycket är utgångspunkten för denna motion:

”.. att bestämmanderätten över produktionen och dess fördelning läggs i hela folkets händer”.

För Wigforss var produktionen nog tankemässigt industriproduktionen. I dagens värld är det produktionen av pengar och dess hanterande maktgrupper som binder oss fast i beroenden utanför vår kontroll.

Pengar skapas i allt stridare strömmar utan knytningar till den reala världen annat än i uttunnad form bakom många dimbakar av ogripbara finansiella termer och uttryck. Men vad allt handlar om är att vi lever i värld fylld med låssapengar – monopolpengar helt enkelt och ytterst av samma värde som dessa. Allt fungerar så länge strömmen av låssapengar fortsätter att flöda i allt stridare strömmar. Men

när strömmen stryps och när man måste stå upp för sina åtaganden vad händer då? Jo, den som först känner att det börjar osa katt skickar iväg sina sämsta pengar till någon annan och får lite bättre pengar (fast mindre) till nästa osv tills de i värsta fall hamnar hos kronofogden och du är av med din bostad, familj och arbete.

Att bostaden är en social rättighet är en gammal paroll för socialdemokratin. I Stockholm i synnerhet är denna paroll endast ett mycket dåligt skämt och har varit det ganska länge. Ett tag såg det ut som bostadspolitikerna var en mäktig hävstång till ökat jämlikhet och minskade klyftor i samhället genom att vi bodde tillsammans på ungt, lika villkor. Det var då det. Den nu förda politiken är en oemotståndlig kraft som bryter sönder samhällssolidariteten och ökar segregationen. Till denna utveckling har socialdemokratin – inte minst i Stockholm – verksamt bidragit.

Makten över samhällsplanering, byggande och boendet försvinnas – Med den drar samhällssolidariteten och människornas fria val

Den processen som nu kommer och innebära allt större boendekostnader för alla – boendekostnaderna kommer att ta en allt större andel av inkomsterna. De med höga inkomster betalar också mer skatt och har därmed mest att vinna på skatte- och ränteavdrag och därmed bättre ”tåla” ökade boendekostnader. Därmed ökar välfärdsklyftorna helt automatiskt alltmer i det Att i det läge vi befinner oss är det i synnerligen ansvarslöst och moraliskt brottsligt för att inte säga grov trolöshet mot huvudman – dvs Stockholms medborgare.

Men detta är faktiskt innebörden och bör vara den klara grunden för hur oppositionspolitikerna ska föras. Plan- och byggfrågor måste hela tiden föras ut till partiorganisationerna där de berörs lokalt. Det goda samarbete om bostadspolitikerna som förekom tidigare med Hyresgästföreningen måste återupprättas på alla nivåer. Våra ledamöter med uppdrag i berörda nämnder måste få ideologisk och politisk skolning i dessa frågor förutom att väl känna sakfrågorna. Bara genom kunskap och insikter kan en konstruktiv politik föras fram, som kan inge respekt och förståelse hos stockholmarna.

Välfärdsföretag ger makt åt finanskapitalet

Rubriken är lånat från en ledare i Dala-Demokraten 2002-08-21 av Göran Greider. Välfärdsföretag är marknadsliberalernas benämning på de företag som driver skolor, vårdinrättningar, sjukhus, barnstugor etc vars enda inkomst är skattemedel som ställs till deras förfogande. Om detta säger Greider:

När kapitalet och riskkapitalet nu sakta men säkert är på väg att omsluta även den tidigare offentliga sektorerna innebär det att de politiker som öppnat för detta spelar med både våra gemensamma skattepengar och med den samhällsliga säkerheten. Vad sker vid en ny finanskris om fem eller sju år?

Den slutsats jag drar är att när vi nu i praktiken är ganska maktlösa vad gäller den reella makten i riksdag, kommun och landsting återstår bara att i oppositionspolitikerna att i varje beslut, i varje nämnd och styrelse i alla sammanhang analysera vad borgarnas beslut har för påverkan på människorna och samhällsutvecklingen vad gäller vilka drabbas, vilka är de som vinner på detta företag, personer organisationer, vad blir samhällskonsekvenserna i stort. Sedan gäller det att korrespondera denna analys till de som berörs och ut i samhället i stort och främst till den egna partiorganisationen både lokalt och centralt.

Vi måste komma ihåg: det enda vi har som är vårt är partiet.

Med detta yrkas

att Arbetarekommunen hos partistyreelse och grupperna i våra parlamentariska församlingar initierar och uppmuntrar till ideologiska studier knutna till den politik och de beslut som fattas i olika instanser

att motionen överlämnas till riksdagsgrupp, Kf- och Lf -grupperna för lämpliga åtgärder i motionens anda.

Björn Magnusson.

Motionen behandlad och diskuterad på möte den 20 november och antagen som föreningens egen på styrelsemöte den 29 november 2010.

Sätra socialdemokratiska förening

Dennis Färnlund, v. ordförande

Utlåtande över motion G34 Ideologiska funderingar och politisk handling

Motionären belyser avsaknad av ideologisk skolning bland socialdemokratiska företrädare i nämnder och styrelser. Det är inte så på alla håll men bara vid tanken på att socialdemokratiska företrädare saknar grundläggande orientering i socialdemokratiska värderingar ger motionären en viktig poäng.

Det är också av den anledningen som Stockholms arbetarekommun initierat ”uppdraget” i nämnder och styrelser. ”uppdraget” är ett utvecklingsmaterial framtaget av partistyrelsen för socialdemokratiska politiker.

I en del grupper har man aktivt använt sig av utvecklingsmaterialet och i andra inte. Arbetarekommunens styrelse ser gärna att fler nämndgrupper använder sig av materialet för att bli framgångsrika socialdemokratiska företrädare.

För att stärka tryggheten hos socialdemokratiska medlemmar utvecklas nu arbetarekommunens studier till att omfatta ideologiutbildningar i tre steg. Därtill så kommer naturligtvis programrevisionen som ska pågå till partikongressen 2013 att sätta ljus på de viktiga ideologiska frågorna.

Härvid har också respektive S-grupp ett stort ansvar därför ser vi gärna att motionen skickas till respektive parlamentsgrupp.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att bifalla att-sats 2

att anse att-sats 1 besvarad

BESLUT.....

G35 Motion om medlemsval av partiordförande

Nuvarande ordning för val av partiordförande framstår som starkt föråldrad.

Hur kan det komma sig att ingen person öppet går ut och säger att denne kandiderar till ett så betydelsefullt uppdrag som partiordförande? Socialdemokratin framstår som ett parti där ingen vill bli ordförande. Det minskar trovärdigheten i vår politik.

I Aftonbladet har Lena Mellin kritiserat denna ordning under rubriken ”Största möjliga tystnad”.

Hon skriver att det är ledmotivet när svenska partier utser sina ledare och att omodernt är bara förnamnet. I ett vanligt val finns kandidater. De berättar vad de vill – före valet. Väljaren lägger sin röst på den de tycker verkar bäst. Kort före partikongressen offentliggörs det enda förslaget. Valet är avgjort, i stängda rum.

Den nuvarande ordningen för val av partiledare bör ändras. Partiets stadgar bör reformeras så att valet av partiledare kan ske öppet med ett val mellan flera kandidater.

Yrkande

Att arbetarkommunen aktivt verkar för att partiets stadgar för val av partiordförande ändras så att flera kandidater ges möjlighet att öppet och ärligt kandidera.

Leif Krafft

Motionen är behandlad vid Östermalm-Gärdet medlemsmöte den 2010-11-22

Mötet beslutade att skicka motionen som föreningens egen.

Utlåtande över motion G35 Medlemsval av partiordförande

Motionären hävdar att det sätt på vilket vårt parti utser sin främste företrädare på är föråldrat och vill därför att stadgarna ändras så att fler kandidater kan vara öppna och ärliga. Styrelsen anser inte att det krävs stadgeändringar för att modernisera demokratin i vårt parti på denna punkt och föreslår därför årsmötet avslå motionen.

Att välja ordförande för det socialdemokratiska partiet sker inte ofta, och processen har sett olika ut vid alla val. I år så har valberedningen själv tagit initiativ till att öppna diskussionen kring egenskaper och erfarenheter. I vårt partidistrikt har styrelsen, via en webenkät till alla grundorganisationer och till alla medlemmar, frågat efter synpunkter, namnförslag och idéer i processen. Detta har välkomnats av valberedningen. Styrelsen är övertygad om att nästa partiordförande kommer att väljas efter en process som ser annorlunda ut än den som pågått inför detta val.

Stadgarna reglerar bara ramarna för inom vilken processen ska ske. Citaten nedan är de som går att härleda till val av partiordförande i gällande stadgar.

Kongressen väljer en partistyreelse som består av 33 ledamöter. Av dessa ska sju utgöras av de ordinarie ledamöterna av verkställande utskottet. Av utskottets ledamöter väljs ordföranden och sekreteraren särskilt.

Valberedning och granskningsutskott utses av förtroenderådet.

Omröstning sker öppet. Personval sker då någon så begär med slutna sedlar. Vid slutet val förs kandidaterna upp i bokstavsordning på valsedel. Godkänd valsedel ska uppta det antal personer som ska väljas. Valsedel som upptar fler eller färre namn är ogiltig. Vald är den eller de som fått högsta röstetalen, såvida inte kongressen beslutar att enkel majoritet ska gälla för att bli vald. Uppstår lika röstetal vid slutet omröstning kan ytterligare valomgång genomföras. Om lika röstetal uppstår i omröstningen där enbart två kandidater deltar avgör lotten. Uppstår lika röstetal vid öppen omröstning avgör lotten.

Styrelsen anser detta vara nog med regleringar för val av partiordförande. Det både garanterar demokrati och ger möjlighet att anpassa processen efter partiorganisationens önskemål.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå motionen

BESLUT.....

G36 Motion om Nepal - Demokrati

Nepal har för ett par år sedan avskaffat sitt monarkiska statsskick och ersatt det med en republik. Detta steg mot utökad demokratisering i ett fattigt land, svårt härjat av inbördeskrig, är värt vår beundran och vårt stöd. Fjäskriet kring den svenska kungafamiljen har dessutom varit ett problem för den svenska socialdemokratin och det krävs ändring. Att Mona Sahlin gick på kronprinsessbröllopet som socialdemokraternas ledare, och att partistyrelsen köper en present till kronprinsessan är exempel på problemet inom partiet. Detta är ett brott mot vår stolta republikanska tradition och vissa företrädare för partiet underminerar demokratiska beslut genom att agera monarkivänligt.

Därför yrkar motionären på:

Attsats 1: Att redaktionsutskottet får i uppdrag att skriva ett uttalande i motionens anda.

Attsats 2: Att Socialdemokraterna i Stockholm ska driva den republikanska frågan hårt under kommande verksamhetsår.

Attsats 3: Ingen förtroendevald socialdemokrat ska tillåtas gå på tillställningar ordnade av kungafamiljen i egenskap av företrädare för partiet.

Attsats 4: Stockholms arbetarkommun bör ta upp motionen som sin egen.

Motionen är behandlad på SSU Kista's medlemsmöte 2009-11-29, där klubben enhälligt ställde sig bakom motionen

Utlåtande över motion G36 Nepal och demokrati

I ett demokratiskt samhälle ska statschefen inte ärva sitt uppdrag. Att kungen fortfarande gör det är en demokratisk brist. Men det finns även andra stora demokratiska brister i vårt samhälle där till exempel det demokratiska inflytande över ekonomin inte är så stort som vi skulle vilja. Kampen för allas rätt till arbete, ett jämlikt utbildningssystem och alla folks rätt till att själva välja sina regeringar måste fortsätta parallellt med kampen för en demokratiskt vald statschef även i Sverige. Men utan att förminska den frågan så anser arbetarekommunens styrelse att man måste prioritera hur mycket energi man ägnar frågan.

Man kan också ifrågasätta lämpligheten i att partiföreträdare besöker arrangemang anordnade av kungahuset men det kan också vara ett sätt att inhämta information för ett smidigt avskaffande av monarkin.

Men självklart kommer vi att fortsätta kämpa för en demokratiskt vald statschef, precis som vi alltid gjort ända sedan partiets grundande.

Arbetarekommunens styrelse föreslår årsmötet besluta

att avslå att-sats 1 och 4

att i övrigt anse motionen besvarad

BESLUT.....